

SEANCE DU JEUDI 20 FEVRIER 1986
VERGADERING VAN DONDERDAG 20 FEBRUARI 1986ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE :

CONGES :

Page 470.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération) :

Pages 470 et 494.

M. Seeuws et consorts. — Proposition de loi relative à la gestion de l'enseignement de l'Etat.

M. Bataille. — Proposition de loi modifiant l'article 77 du Code de la taxe sur la valeur ajoutée.

MM. Bataille et J. Gillet. — Proposition de loi sur l'inspection vétérinaire.

M. Meyntjens et consorts. — Proposition de loi relative à l'application du système européen de numérotation d'articles (code EAN) ou code à barres dans les entreprises de distribution.

M. Meyntjens et consorts. — Proposition de loi modifiant l'article 247 du Code des impôts sur les revenus relatif à l'établissement d'une situation indiciaire.

M. Cooreman et consorts. — Proposition de loi relative à l'établissement d'un inventaire décennal du patrimoine de l'Etat.

M. Collignon. — Proposition de loi créant un recours au profit des internés dont la demande de mise en liberté est rejetée et modifiant la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude.

M. Somers. — Proposition de loi modifiant la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

M. Somers. — Proposition de loi modifiant la loi ordinaire du 9 août 1980 de réformes institutionnelles.

M. Bock. — Proposition de loi tendant à octroyer aux travailleurs indépendants une pension de retraite et de survie au moins égale au montant annuel du revenu garanti aux personnes âgées.

M. Cardoen et consorts. — Proposition de loi modifiant l'article 162 du Code des impôts sur les revenus.

MM. Cardoen et J. Van Eetvelt. — Proposition de loi modifiant l'article 101 de la loi communale.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1985-1986
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1985-1986

INHOUDSOPGAVE :

VERLOF :

Bladzijde 470.

VOORSTELLEN VAN WET (Inoverwegingneming) :

Bladzijden 470 en 494.

De heer Seeuws c.s. — Voorstel van wet betreffende het beheer van het rijksonderwijs.

De heer Bataille. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 77 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde.

De heren Bataille en J. Gillet. — Voorstel van wet betreffende de diergeneeskundige inspectie.

De heer Meyntjens c.s. — Voorstel van wet betreffende de toepassing van het Europese artikelnummeringssysteem (EAN-code) of de streepjescode in de distributiebedrijven.

De heer Meyntjens c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 247 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen betreffende het indiciair tekort.

De heer Cooreman c.s. — Voorstel van wet strekkende tot het opmaken van een tienjaarlijkse inventaris van het vermogen van de Staat.

De heer Collignon. — Voorstel van wet waarbij aan geïnterneerden wier verzoek om invrijheidstelling is verworpen, de mogelijkheid wordt geboden hoger beroep in te stellen en waarbij de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormale en gewoontemisdadigers wordt gewijzigd.

De heer Somers. — Voorstel van wet tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De heer Somers. — Voorstel van wet tot wijziging van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De heer Bock. — Voorstel van wet houdende toekenning aan de zelfstandigen van een rust- en overlevingspensioen waarvan het bedrag ten minste gelijk is aan het jaarbedrag van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

De heer Cardoen c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 162 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

De heren Cardoen en J. Van Eetvelt. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 101 van de gemeentewet.

MM. Lallemand et Eicher. — Proposition de loi relative au paiement des créances alimentaires.

MM. Lallemand et Spitaels. — Proposition de loi sur la consultation populaire des habitants des communes.

M. Lallemand. — Proposition de loi spéciale relative à la Région bruxelloise.

M. Close et consorts. — Proposition de loi relative à l'exercice de certains pouvoirs en cas de tension internationale grave.

MM. Cardoen et Weckx. — Proposition de loi modifiant l'article 78 de la loi du 5 janvier 1976, relative aux propositions budgétaires 1975-1976, qui règle la répartition de la dotation du Fonds des communes entre les régions.

M. Pataer et consorts. — Proposition de loi modifiant les articles 52 et 59 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966.

M. Noerens et consorts. — Proposition de loi modifiant la loi du 11 septembre 1933 sur la protection des titres d'enseignement supérieur.

M. C. De Clercq. — Proposition de loi modifiant l'arrêté royal du 6 mai 1985 déterminant les catégories de travailleurs en faveur desquels le Fonds d'indemnisation des travailleurs licenciés en cas de fermeture d'entreprises intervient dans le paiement de l'indemnité complémentaire due aux travailleurs âgés licenciés.

M. C. De Clercq. — Proposition de loi instituant un ombud.

RAPPEL AU REGLEMENT :

Orateurs : M. Van In, M. le Président, p. 470.

PROJETS DE LOI (Discussion) :

Projet de loi portant approbation des actes internationaux suivants :

- a) Protocole additionnel aux Conventions de Genève du 12 août 1949 relatif à la protection des victimes des conflits armés internationaux (Protocole I);
- b) Protocole additionnel aux Conventions de Genève du 12 août 1949 relatif à la protection des victimes des conflits armés non internationaux (Protocole II), adoptés à Genève le 8 juin 1977.

Discussion générale. — Orateur : M. Verschueren, rapporteur, p. 471.

Discussion et vote des articles, p. 472.

Projet de loi portant approbation du Protocole, signé à Bruxelles le 23 novembre 1984, modifiant et complétant le Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de justice Benelux.

Discussion générale. — Orateur : M. Wyninckx, rapporteur, p. 472.

Discussion et vote de l'article unique, p. 473.

Projet de loi modifiant l'article 1154 du Code judiciaire.

Discussion de l'article unique. — Orateurs : M. Pataer, M. Olivier, ministre des Travaux publics, p. 473.

Vote sur l'amendement et vote sur l'article unique réservés, p. 478.

Projet de loi relatif à l'organisation et au subventionnement de l'enseignement spécial intégré.

Vote sur les amendements et vote sur les articles réservés, p. 476.

Explication de vote : Orateur : M. Lagasse, p. 477.

De heren Lallemand en Eicher. — Voorstel van wet betreffende de betaling van onderhoudsvorderingen.

De heren Lallemand en Spitaels. — Voorstel van wet betreffende de raadpleging van de gemeentebewoiking.

De heer Lallemand. — Voorstel van bijzondere wet betreffende het Brusselse Gewest.

De heer Close c.s. — Voorstel van wet betreffende de uitoefening van bepaalde bevoegdheden in geval van ernstige internationale spanningen.

De heren Cardoen en Weckx. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 78 van de wet van 5 januari 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1975-1976, houdende de verdeling van de dotatie van het Gemeentefonds over de gewesten.

De heer Pataer c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 52 en 59 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

De heer Noerens c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 11 september 1933 op de bescherming der titels van hoger onderwijs.

De heer C. De Clercq. — Voorstel van wet houdende wijziging van het koninklijk besluit van 6 mei 1985 tot aanwijzing van de categorieën van werknemers voor wie het Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers tussenkomt in de betaling van de aanvullende vergoeding verschuldigd aan ontslagen bejaarde werknemers.

De heer C. De Clercq. — Voorstel van wet tot instelling van een ombud.

BEROEP OP HET REGLEMENT :

Sprekers : de heer Van In, de Voorzitter, blz. 470.

ONTWERPEN VAN WET (Bespreking) :

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van volgende internationale akten :

- a) Aanvullend Protocol bij de Conventies van Genève van 12 augustus 1949 inzake de bescherming van de slachtoffers van internationale gewapende conflicten (Protocol I);
- b) Aanvullend Protocol bij de Conventies van Genève van 12 augustus 1949 inzake de bescherming van de slachtoffers van niet-internationale gewapende conflicten (Protocol II), aangenomen te Genève op 8 juni 1977.

Algemene bespreking. — Spreker : de heer Verschueren, rapporteur, blz. 471.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 472.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Protocol, ondertekend te Brussel op 23 november 1984, tot wijziging en aanvulling van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof.

Algemene bespreking. — Spreker : de heer Wyninckx, rapporteur, blz. 472.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 473.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 1154 van het Gerechtelijk Wetboek.

Beraadslaging over het enig artikel. — Sprekers : de heer Pataer, de heer Olivier, minister van Openbare Werken, blz. 473.

Stemming over het aangehouden amendement en over het aangehouden enig artikel, blz. 478.

Ontwerp van wet houdende organisatie en subsidiëring van het geïntegreerd buitengewoon onderwijs.

Stemming over de aangehouden amendementen en over de aangehouden artikelen, blz. 476.

Stemverklaring : Spreker : de heer Lagasse, blz. 477.

QUESTION ORALE DE M. VAN OOTEGHEM AU SECRETAIRE D'ETAT A LA SANTE PUBLIQUE ET A LA POLITIQUE DES HANDICAPES SUR « LA PROPAGATION DU VIRUS DU SIDA ET DES MALADIES VENERIENNES A GAND » :

Orateurs : M. Van Ooteghem, Mme Demeester-De Meyer, secrétaire d'Etat à la Santé publique et à la Politique des Handicapés, adjoint au ministre des Affaires sociales, p. 474.

QUESTION ORALE DE M. DE KERPEL AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DU COMMERCE EXTERIEUR SUR « LE PROJET DE REHAUSSEMENT DE LA VOIE FERREE SNCB DANS LA TRAVERSEE D'AUDENARDE » :

Orateurs : M. De Kerpel, M. De Croo, ministre des Communications et du Commerce extérieur, p. 475.

QUESTION ORALE DE M. MEYNTJENS AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR « LE LIEU D'IMPLANTATION DE LA CENTRALE ELECTRONUCLEAIRE N8 » :

Orateurs : M. Meyntjens, M. Maystadt, ministre des Affaires économiques, p. 475.

PROJETS DE LOI (Votes) :

Projet de loi relatif à l'organisation et au subventionnement de l'enseignement spécial intégré, p. 479.

Explication de vote : *Orateur* : M. Mouton, p. 479.

Projet de loi portant approbation des actes internationaux suivants :

a) Protocole additionnel aux Conventions de Genève du 12 août 1949 relatif à la protection des victimes des conflits armés internationaux (Protocole I);

b) Protocole additionnel aux Conventions de Genève du 12 août 1949 relatif à la protection des victimes des conflits armés non internationaux (Protocole II),

adoptés à Genève le 8 juin 1977, p. 479.

Projet de loi modifiant l'article 1154 du Code judiciaire, p. 479.

Projet de loi portant approbation du Protocole, signé à Bruxelles le 23 novembre 1984, modifiant et complétant le Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de justice Benelux, p. 480.

Justification de vote : *Orateur* : M. Collignon, p. 481.

VOTE SUR LA MOTION PURE ET SIMPLE DEPOSEE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. DE WASSEIGE AU MINISTRE DES TRAVAUX PUBLICS, DEVELOPPEE LE 7 FEVRIER 1986 :

Page 481.

VOTE SUR LA MOTION PURE ET SIMPLE DEPOSEE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. SEEUWS AU SECRETAIRE D'ETAT AUX POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES, DEVELOPPEE LE 19 FEVRIER 1986 :

Page 481.

QUESTION ORALE DE M. MEYNTJENS AU MINISTRE DES FINANCES SUR « LA DEDUCTION POUR INVESTISSEMENT CONCERNANT LES TERRAINS D'EXTRACTION » :

Orateurs : M. Meyntjens, M. Eyskens, ministre des Finances, p. 482.

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENERGIE SUR « LA FORMATION DU PRIX DU GAZ NATUREL DEMANDE AU CONSOMMATEUR » :

Orateurs : M. Van In, M. Aerts, secrétaire d'Etat à l'Energie, adjoint au ministre des Affaires économiques, p. 483.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN OOTEGHEM AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR VOLKSGEZONDHEID EN GEHANDICAPTENBELEID OVER « HET VERSPREIDEN VAN HET AIDS-VIRUS EN DE VENERISCHE ZIEKTEN TE GENT » :

Sprekers : de heer Van Ooteghem, mevrouw Demeester-De Meyer, staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken, blz. 474.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE KERPEL AAN DE MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN BUITENLANDSE HANDEL OVER « HET SPOOROPHOEGINGSPROJECT VAN DE NMBS DOORHEEN OUDENAARDE » :

Sprekers : de heer De Kerpel, de heer De Croo, minister van Verkeerswezen en Buitenlandse Handel, blz. 475.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MEYNTJENS AAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER « DE VESTIGINGSPLAATS VAN DE ELEKTRONUCLEAIRE CENTRALE N8 » :

Sprekers : de heer Meyntjens, de heer Maystadt, minister van Economische Zaken, blz. 475.

ONTWERPEN VAN WET (Stemming) :

Ontwerp van wet houdende organisatie en subsidiëring van het geïntegreerd buitengewoon onderwijs, blz. 479.

Stemverklaring : *Spreker* : de heer Mouton, blz. 479.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van volgende internationale akten :

a) Aanvullend Protocol bij de Conventies van Genève van 12 augustus 1949 inzake de bescherming van de slachtoffers van internationale gewapende conflicten (Protocol I);

b) Aanvullend Protocol bij de Conventies van Genève van 12 augustus 1949 inzake de bescherming van de slachtoffers van niet-internationale gewapende conflicten (Protocol II), aangenomen te Genève op 8 juni 1977, blz. 479.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 1154 van het Gerechtelijk Wetboek, blz. 479.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Protocol, ondertekend te Brussel op 23 november 1984, tot wijziging en aanvulling van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, blz. 480.

Stemverklaring : *Spreker* : de heer Collignon, blz. 481.

STEMMING OVER DE EENVOUDIGE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 7 FEBRUARI 1986 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER DE WASSEIGE TOT DE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN :

Bladzijde 481.

STEMMING OVER DE EENVOUDIGE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 19 FEBRUARI 1986 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER SEEUWS TOT DE STAATSSECRETARIS VOOR POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE :

Bladzijde 481.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MEYNTJENS AAN DE MINISTER VAN FINANCIEN OVER « DE INVESTERINGS-AFTREK VOOR ONTGINNINGSGRONDEN » :

Sprekers : de heer Meyntjens, de heer Eyskens, minister van Financien, blz. 482.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR ENERGIE OVER « DE VORMING VAN DE AARDGASPRIJS AAN DE VERBRUIKER » :

Sprekers : de heer Van In, de heer Aerts, staatssecretaris voor Energie, toegevoegd aan de minister van Economische Zaken, blz. 483.

QUESTION ORALE DE M. DE BREMAEKER AU SECRETAIRE D'ETAT A LA SANTE PUBLIQUE ET A L'ENVIRONNEMENT SUR « LE RETARD DANS LA LIQUIDATION DES INTERVENTIONS FINANCIERES EN FAVEUR DES VICTIMES DU DRAME DU HEYSEL » :

Orateurs : M. De Bremaeker, Mme Smet, secrétaire d'Etat à l'Environnement et à l'Emancipation sociale, adjoint au ministre des Affaires sociales, p. 483.

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU PREMIER MINISTRE SUR « LE COUP DE FORCE CONTRE LES SERVICES DE L'ADMINISTRATION DES VICTIMES DE LA GUERRE » :

Orateurs : M. Van In, M. Dehaene, ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles, p. 484.

QUESTION ORALE DE M. VERVAET AU SECRETAIRE D'ETAT AUX POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES, SUR « LE DEMENAGEMENT DE LA SECTION ETRANGER DE BRUXELLES X A ZAVENTEM ET INVERSEMENT » :

Orateurs : M. Vervae, M. Dehaene, ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles, p. 484.

QUESTION ORALE DE Mme TRUFFAUT AU MINISTRE DES FINANCES SUR « L'URGENCE, POUR LE CONSEIL DES MINISTRES, DE VOTER UN CREDIT AU FONDS NATIONAL DES CALAMITES AFIN QUE LES VERSEMENTS AUX SINISTRES DU TREMBLEMENT DE TERRE DE LIEGE RETROUVENT UN COURS REGULIER » :

Orateurs : Mme Truffaut, M. Eyskens, ministre des Finances, p. 485.

INTERPELLATIONS (Discussion) :

Interpellation de M. Vanlerberghe au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, sur « la mise au travail de chômeurs par les communes ».

Orateurs : M. Vanlerberghe, M. Nothomb, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, p. 485.

Interpellation de M. Mouton à M. Damseaux, ministre de l'Education nationale, sur « les conséquences de l'annulation, par le Conseil d'Etat, de dispositions contenues dans l'arrêté royal du 30 mars 1982 relatif aux centres d'enseignement secondaire et fixant le plan de rationalisation et de programmation de l'enseignement secondaire de plein exercice ».

Orateurs : M. Mouton, M. Damseaux, ministre de l'Education nationale, p. 487.

Interpellation de M. A. Geens au Premier ministre sur « les observations du 142^e cahier de la Cour des comptes ».

Orateurs : M. A. Geens, M. Verhofstadt, Vice-Premier ministre et ministre du Budget, de la Politique scientifique et du Plan, p. 489.

Interpellation de M. de Wasseige au Premier ministre et au Vice-Premier ministre et ministre du Budget, de la Politique scientifique et du Plan, sur « l'absence de dépôt de tout budget pour 1986 et même d'un exposé général du budget ».

Orateurs : M. de Wasseige, M. Verhofstadt, Vice-Premier ministre et ministre du Budget, de la Politique scientifique et du Plan, p. 492.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt) :

Page 493.

Mme Van Puymbroeck et M. Vaes. — Proposition de loi interdisant la publicité commerciale dans les écoles.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE BREMAEKER AAN DE STAATSECRETARIS VOOR VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER « DE LAATTIJDIGHEID IN DE UITKERING VAN DE FINANCIËLE TEGEMOETKOMINGEN AAN DE SLACHTOFFERS VAN HET HEIZELDRAAMA » :

Sprekers : de heer De Bremaeker, mevrouw Smet, staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken, blz. 483.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE EERSTE MINISTER OVER « DE MACHTSGREEP OP DE DIENSTEN VAN HET BESTUUR DER OORLOGSSLACHTOFFERS » :

Sprekers : de heer Van In, de heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen, blz. 484.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VERVAET AAN DE STAATSECRETARIS VOOR POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE, OVER « DE VERHUIZING VAN DE SECTIE BUITENLAND VAN BRUSSEL X NAAR ZAVENTEM EN OMGEKEERD » :

Sprekers : de heer Vervae, de heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen, blz. 484.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW TRUFFAUT AAN DE MINISTER VAN FINANCIËN OVER « DE NOODZAAK VOOR DE MINISTERRAAD OM DRINGEND EEN KREDIET TEN BEHOEVE VAN HET NATIONAAL RAMPENFONDS GOED TE KEUREN ZODAT DE UITKERINGEN AAN DE SLACHTOFFERS VAN DE AARDSCHOK TE LUIK OPNIEUW REGELMATIG KUNNEN VERLOPEN » :

Sprekers : mevrouw Truffaut, de heer Eyskens, minister van Financien, blz. 485.

INTERPELLATIES (Bespreking) :

Interpellatie van de heer Vanlerberghe tot de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, over « de tewerkstelling van werklozen in de gemeenten ».

Sprekers : de heer Vanlerberghe, de heer Nothomb, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, blz. 485.

Interpellatie van de heer Mouton tot de heer Damseaux, minister van Onderwijs, over « de gevolgen van de vernietiging door de Raad van State van sommige bepalingen van het koninklijk besluit van 30 maart 1982 betreffende de scholengemeenschappen voor secundair onderwijs en houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het secundair onderwijs met volledig leerplan ».

Sprekers : de heer Mouton, de heer Damseaux, minister van Onderwijs, blz. 487.

Interpellatie van de heer A. Geens tot de Eerste minister over « de opmerkingen in het 142^e boek van het Rekenhof ».

Sprekers : de heer A. Geens, de heer Verhofstadt, Vice-Eerste minister en minister van Begroting, Wetenschapsbeleid en het Plan, blz. 489.

Interpellatie van de heer de Wasseige tot de Eerste minister en tot de Vice-Eerste minister en minister van Begroting, Wetenschapsbeleid en het Plan, over « het feit dat nog geen enkele begroting voor 1986 en zelfs geen algemene toelichting bij de begroting is ingediend ».

Sprekers : de heer de Wasseige, de heer Verhofstadt, Vice-Eerste minister en minister van Begroting, Wetenschapsbeleid en het Plan, blz. 492.

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 493.

Mevrouw Van Puymbroeck en de heer Vaes. — Voorstel van wet betreffende het verbieden van handelsreclame in de scholen.

M. Vervaeke :

- a) Proposition de loi portant pavoiement des édifices publics et exécution de l'hymne national flamand le 11 juillet;
- b) Proposition de loi abrogeant l'arrêté royal du 4 février 1983.

M. Gijs. — Proposition de loi complétant les lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés.

Mme Panneels-Van Baelen. — Proposition de loi modifiant la loi sur la révision du régime hypothécaire du 16 décembre 1851.

M. Valkeniers :

- a) Proposition de loi concernant les connaissances linguistiques des médecins originaires des pays membres de la Communauté européenne qui s'établissent en Belgique;
- b) Proposition de loi imposant aux administrations communales de l'agglomération bruxelloise l'obligation de communiquer les adresses de tous les nouveaux habitants aux commissions française et néerlandaise de la Culture de l'agglomération bruxelloise;
- c) Proposition de loi organisant l'accueil des élèves avant et après les heures de classe et pendant les congés, dans l'enseignement fondamental et dans l'enseignement secondaire;
- d) Proposition de loi modifiant l'article 65 de la loi électorale communale;
- e) Proposition de loi relative à la détermination du nombre des échevins et à la présentation du bourgmestre;
- f) Proposition de loi modifiant l'article 6, § 1er, VIII, et l'article 7 de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles;
- g) Proposition de loi accordant aux travailleurs un congé extraordinaire en vue de veiller sur leur enfant malade;
- h) Proposition de loi transférant de Hainaut en Brabant certaines communes de la frontière linguistique;
- i) Proposition de loi portant suppression des facilités linguistiques dans la commune de Bièvre;
- j) Proposition de loi modifiant l'arrêté royal du 18 juillet 1966 portant coordination des lois sur l'emploi des langues en matière administrative;
- k) Proposition de loi modifiant l'article 19 de la loi du 30 juillet 1938 concernant l'usage des langues à l'armée;
- l) Proposition de loi relative aux connaissances linguistiques requises en vue d'exercer certains mandats politiques des pouvoirs subordonnés dans l'agglomération bruxelloise;
- m) Proposition de loi modifiant l'article 909 du Code civil;
- n) Proposition de loi modifiant l'arrêté royal du 17 septembre 1975 portant fusion de communes et modification de leurs limites, tel qu'il a été modifié par la loi du 30 décembre 1975;
- o) Proposition de loi portant fédéralisation des soins de santé;
- p) Proposition de loi tendant à adapter l'organisation, les responsabilités et les missions de l'Ordre des médecins en ce qui concerne notamment les compétences et le droit de décision.

M. Mouton. — Proposition de loi modifiant en matière de sécurité sociale, de prestations sociales garanties et d'allocations sociales non contributives, le point de départ du délai d'appel et d'autres délais de recours prévus par le Code judiciaire.

PROPOSITION DE RESOLUTION (Dépôt) :

Page 494.

Mme Van Puymbroeck. — Proposition de résolution relative aux violations des droits de l'homme au Kurdistan.

De heer Vervaeke :

- a) Voorstel van wet houdende de bevestiging van openbare gebouwen en de uitvoering van het volkslied op 11 juli;
- b) Voorstel van wet tot opheffing van het koninklijk besluit van 4 februari 1983.

De heer Gijs. — Voorstel van wet tot aanvulling van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

Mevrouw Panneels-Van Baelen. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 16 december 1851 tot herziening van de rechtsregeling der hypotheek.

De heer Valkeniers :

- a) Voorstel van wet betreffende de taalkennis van artsen uit de landen van de Europese Gemeenschap die zich in België vestigen;
- b) Voorstel van wet waarbij aan de gemeentebesturen van de Brusselse agglomeratie de verplichting wordt opgelegd de adressen van alle nieuwe inwoners mede te delen aan de Nederlandse en de Franse commissie voor de Cultuur van de Brusselse agglomeratie;
- c) Voorstel van wet houdende regeling van de opvang vóór en na de schooluren en op schoolvrije dagen van kinderen uit het basis- en secundair onderwijs;
- d) Voorstel van wet tot wijziging van artikel 65 van de gemeentekieswet;
- e) Voorstel van wet betreffende de vaststelling van het aantal schepenen en de voordracht van de burgemeester;
- f) Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 6, § 1, VIII, en 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
- g) Voorstel van wet waarbij aan de werknemers een buitengewoon verlof wordt toegekend voor het oppassen van hun ziek kind;
- h) Voorstel van wet tot overheveling van een aantal taalgrensgemeenten uit Henegouwen naar Brabant;
- i) Voorstel van wet tot afschaffing van de taalfaciliteiten in de gemeente Bever;
- j) Voorstel van wet tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken;
- k) Voorstel van wet tot wijziging van artikel 19 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger;
- l) Voorstel van wet betreffende de taalkennis vereist in de Brusselse agglomeratie voor de uitoefening van bepaalde politieke mandaten in ondergeschikte besturen;
- m) Voorstel van wet tot wijziging van artikel 909 van het Burgerlijk Wetboek;
- n) Voorstel van wet tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd door de wet van 30 december 1975;
- o) Voorstel van wet voor de federalisering van de gezondheidszorg;
- p) Voorstel van wet tot aanpassing van de organisatie, de verantwoordelijkheden en de taken van de Orde van geneesheren, meer bepaald inzake de bevoegdheid en het beslissingsrecht.

De heer Mouton. — Voorstel van wet tot wijziging van het begin van de bij het Gerechtelijk Wetboek bepaalde termijn van hoger beroep en andere voorzieningstermijnen inzake sociale zekerheid, gewaarborgde sociale prestaties en sociale uitkeringen waarvoor geen bijdragen worden betaald.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE (Indiening) :

Bladzijde 494

Mevrouw Van Puymbroeck. — Voorstel van resolutie betreffende de schendingen van de mensenrechten in Koerdistan.

INTERPELLATIONS (Demandes) :

Page 494

M. Hatry au secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, sur « la majoration des tarifs postaux ».

M. Lafosse au ministre des Finances sur « l'aménagement de la fiscalité à la suite d'un rapport interne destiné au cabinet ».

INTERPELLATIES (Verzoeken) :

Bladzijde 494

De heer Hatry tot de staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, over « de verhoging van de posttarieven ».

De heer Lafosse tot de minister van Financiën over « de aanpassing van het belastingstelsel tengevolge van een intern rapport ten behoeve van het kabinet ».

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

M. Nicolas, secrétaire, prend place au bureau.
De heer Nicolas, secretaris, neemt plaats aan het bureau.

La séance est ouverte à 15 h 10 m.
De vergadering wordt geopend te 15 u 10 m.

CONGES — VERLOF

MM. Belot et Content, pour raison de santé; Mme Coorens et M. Lepaffe, pour d'autres devoirs, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering : de heren Belot en Content, om gezondheidsredenen; mevrouw Coorens en de heer Lepaffe, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen van wet.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions de loi.

U hebt de lijst van de verschillende in overweging te nemen voorstellen van wet ontvangen, met opgave van de commissies waarnaar het bureau voornemens is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions de loi à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le bureau envisage de les renvoyer.

Ik verzoek de leden die opmerkingen mochten hebben, mij die vóór het einde van de vergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler, de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die voorstellen van wet in overweging genomen zijn en verwezen naar de commissies die door het bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestion divergente, je considérerai les propositions de loi comme prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le bureau.

BEROEP OP HET REGLEMENT — RAPPEL AU REGLEMENT

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag het woord voor een beroep op het reglement.

De Voorzitter. — U hebt het woord, mijnheer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, ik wil mij namens de Volksuniefractie van de Senaat tot u wenden, omdat u toch de hoeder bent van de werkzaamheden van deze vergadering. Verschillende artikelen van het reglement van de Senaat geven de senatoren het recht om het woord te vragen wanneer zij de indruk hebben dat sommige reglementsbepalingen geweld wordt aangedaan.

Mijnheer de Voorzitter, ik wil het meer bepaald hebben over de samenstelling van de commissies en over de benoeming van de voorzitters ervan. In wezen kan, bij strikte toepassing van het reglement, de benoeming van het bureau van een commissie en van de voorzitter ervan gebeuren meerderheid tegen minderheid. De partijen die de meerderheid van deze vergadering uitmaken, zouden dan ook de meerderheid vormen in het bureau van de commissie en dus één van hun leden als voorzitter kunnen aanwijzen.

De gebruiken in de Senaat zijn echter anders. De vertegenwoordigers van de politieke partijen dragen in de Senaat op basis van een bepaalde verdeelsleutel, die door ons allen werd gehonoreerd, een aantal hun toegewezen kandidaten voor het commissievoorzitterschap voor. Aldus kon de Volksuniefractie een voorzitter voordragen voor de commissie voor de Defensie. Bij mijn weten werd van dit gebruik in de Senaat nog nooit afgeweken door een stemming in de commissie aangaande het voorzitterschap. Dinsdag jongstleden is dit echter wel gebeurd in de commissie voor de Defensie.

Abstractie makend van de persoon en van elk verleden, hebben wij iemand die reeds jaren tot genoegen van vele collega's lid was van deze commissie, als voorzitter voorgedragen.

Door tussenkomst van de Vlaamse socialisten werd deze voordracht betwist. Op voordracht van de Vlaamse socialisten is het tot een stemming gekomen. Deze stemming heeft geleid tot het afwijzen van de voorgedragen voorzitter en tot, in tegenstelling met alle gebruiken, met alle verdeelsleutels en zelfs met de taalverhoudingen tussen de voorzitters van de verschillende commissies, de aanwijzing van een Franstalige voorzitter in de commissie van de Defensie.

Mijnheer de Voorzitter, als hoeder van het reglement en van de gebruiksregeling in de Senaat en in zijn commissies, doe ik een plechtig beroep op uw autoriteit om deze vergadering met die pijnlijke situatie te confronteren en om de Senaat te vragen dat hij de aanwijzing van een voorzitter in de commissie voor de Defensie zou annuleren en zelf de voorzitter, voorgedragen door de Volksunie, zou aanwijzen. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Mijnheer Van In, ik ga hier niet de peripetieën herhalen van de jongste weken rond dit probleem. Ik heb zoveel mogelijk de objectiviteit in deze zaak betracht. Persoonlijk ga ik er ook van uit dat een ieder die hier als senator waardig wordt bevonden, ook waardig is andere functies in de Senaat te bekleden. Dat ligt nogal voor de hand. Uit de gesprekken met de fractievoorzitters die op een rustige en objectieve wijze werden gevoerd, mag overigens blijken dat wij gezocht hebben naar een oplossing die zelfs u zou bevredigen. Maar uit meerdere stemmingen is gebleken dat ik niet anders kan doen dan artikel 57 van het reglement te respecteren. Dit artikel zegt : « Iedere commissie benoemt voor de duur van de zitting een voorzitter... »

Uiteindelijk moeten wij op de formele regel van het reglement terugvallen, al moet ik toegeven, mijnheer Van In, dat wij altijd gepoogd hebben via een proportionele verdeling en uitgaande van het systeem-D'Hondt het voorzitterschap van de verschillende commissies over de verschillende fracties te verdelen. Ik betreur in zekere zin deze gang van zaken en meen dat niemand in dit halfroond deze situatie heeft gewild. Achteraf is iedereen een beetje verwonderd. Ik moet de stemming van de commissie echter eerbiedigen. Het reglement is zeer duidelijk op dat stuk. Het spijt mij, mijnheer Van In.

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben het met u eens dat volgens het reglement de voorzitters van de commissies worden benoemd binnen de commissies, maar ook op voordracht van de voorzitter van de Senaat. Ik heb een beroep gedaan op uw autoriteit om de Senaat deze wijze van benoeming voor te leggen. Ik herhaal mijn voorstel dat u hier vandaag of later de Senaat de vraag zou voorleggen wie als voorzitter van de commissie voor de Defensie moet worden aangewezen. En ter zake dragen wij opnieuw de kandidatuur van senator Oswald Van Ooteghem als voorzitter van deze commissie voor. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Ik zal dienaangaande nogmaals in contact treden met de fractievoorzitters, mijnheer Van In.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN VOLGENDE INTERNATIONALE AKTEN :

- AANVULLEND PROTOCOL BIJ DE CONVENTIES VAN GENEVE VAN 12 AUGUSTUS 1949 INZAKE DE BESCHERMING VAN DE SLACHTOFFERS VAN INTERNATIONALE GEWAPENDE CONFLICTEN (PROTOCOL I);
- AANVULLEND PROTOCOL BIJ DE CONVENTIES VAN GENEVE VAN 12 AUGUSTUS 1949 INZAKE DE BESCHERMING VAN DE SLACHTOFFERS VAN NIET-INTERNATIONALE GEWAPENDE CONFLICTEN (PROTOCOL II),

AANGENOMEN TE GENEVE OP 8 JUNI 1977

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DES ACTES INTERNATIONAUX SUIVANTS :

- PROTOCOLE ADDITIONNEL AUX CONVENTIONS DE GENEVE DU 12 AOÛT 1949 RELATIF A LA PROTECTION DES VICTIMES DES CONFLITS ARMES INTERNATIONAUX (PROTOCOLE I);
- PROTOCOLE ADDITIONNEL AUX CONVENTIONS DE GENEVE DU 12 AOÛT 1949 RELATIF A LA PROTECTION DES VICTIMES DES CONFLITS ARMES NON INTERNATIONAUX (PROTOCOLE II),

ADOPTES A GENEVE LE 8 JUIN 1977

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet houdende goedkeuring van internationale akten inzake de bescherming van de slachtoffers van internationale en niet-internationale gewapende conflicten.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant approbation d'actes internationaux relatifs à la protection des victimes des conflits armés internationaux et non internationaux.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Verschueren, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, wij behandelen hier een ontwerp van wet houdende de goedkeuring van twee internationale akten betreffende de bescherming van slachtoffers van gewapende conflicten.

In zijn inleidende uiteenzetting voor de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen heeft de minister duidelijk aangetoond dat dit wetsontwerp een mijlpaal is in het humanitair recht.

Op 12 augustus 1949 werden de « Conventies van Genève » gesloten waarbij vooral de « overeenkomst betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd » een innovatie was.

Deze overeenkomst was een grote stap vooruit, maar bleek vlug onvoldoende te zijn. Sindsdien heeft er zich echter een « evolutie » voorgedaan, zowel in de aard van de conflicten als in de oorlogsmiddelen en gevechtsmethodes, waardoor de burgers steeds meer de rechtstreekse gevolgen van een gewapend treffen ondergingen. Het begrip oorlog kreeg een nieuwe dimensie door burgeroorlogen, bevrijdingsoorlogen en guerrillastrijd.

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis heeft zich onverdroten ingespannen voor de opvang van de gevolgen van dat nieuw geweld. Deze actie resulteerde in de goedkeuring van twee nieuwe aanvullende protocollen bij de Conventies van Genève. Zij vervangen de Conventies van Genève niet, maar vervolledigen ze.

In de twee protocollen wordt niet gesproken over de bescherming van de burgers tegen kernwapens. Sommige landen willen immers dat aspect niet reglementeren.

Belangrijk is de erkenning van het internationaal karakter van bevrijdingsoorlogen. Ook de voorwaarden voor de erkenning worden duidelijk vastgelegd.

Daarnaast wordt onder andere ook de rechtstoestand van de rijkswacht in oorlogstijd toegelicht en wordt gezegd hoe de regering het begrip bevrijdingsbeweging zal interpreteren.

De bespreking in de commissievergaderingen voor de Buitenlandse Betrekkingen kan aldus worden samengevat.

Een commissielid merkt op dat de protocollen dateren van 1977. Hij stelt de vraag hoeveel verdragen en overeenkomsten nog niet aan het Parlement werden voorgelegd of nog niet goedgekeurd zijn. Hij citeert het voorbeeld van de Benelux-overeenkomst inzake wapens en munitie, waarvan de bespreking jaren geleden werd uitgesteld.

Een lid betreurt dat de schade veroorzaakt door nucleaire wapens werd uitgesloten bij de toepassing van het eerste protocol. Zoals vele artsen reeds hebben bekendgemaakt, behoren deze wapens tot de meest schadelijke en gevaarlijke wapens die in oorlogstijd zouden worden gebruikt.

Een ander lid deelt deze mening en acht het een merkwaardig feit dat de Verenigde Staten en de USSR de protocollen niet hebben ondertekend.

Hij wijst op verschillende interpretaties die kunnen worden gegeven aan het begrip « bevrijdingsbeweging » in het kader van een burgeroorlog. Hij beklemtoont het falen van de Uno-instellingen, telkens bepaalde landen de principes die in het handvest vermeld staan hebben geschonden.

Aan de geachte leden antwoordde de minister : « De oorzaak waarom verdragen soms laat aan het Parlement worden voorgelegd, zijn nogal uiteenlopend. In vele gevallen zijn er verschillende departementen bij hun toepassing betrokken, zodat de voorparlementaire fase een zekere tijd in beslag neemt. Voor de Benelux-overeenkomst inzake wapens en munitie heeft de minister van Justitie indertijd beslist eerst de interne wetgeving grondig te laten onderzoeken.

De bedoeling met deze protocollen was niet de nucleaire wapens uit te schakelen of hun aantal te verminderen. Hierover bestond een consensus bij de onderhandelaars. Dit probleem wordt bij de ontwapeningsconferenties besproken, zoals die welke in Genève plaatsheeft.

Op het gebied van de interne conflicten, stuit men vaak op het begrip « nationale soevereiniteit ». De meeste landen oordelen dat de wapenindustrie en de handhaving van de orde tot het voorbehouden domein van de nationale Staat behoren, zodat het zeer moeilijk is in deze materies een akkoord te bereiken.

De internationale orde moet op het recht steunen. De OVN is er inderdaad niet steeds in geslaagd dit principe te doen eerbiedigen. Ze is slechts de tweede poging in de wereldgeschiedenis om een wereldorganisatie tot stand te brengen en dient te worden gesteund omdat ze het enige forum is waar een dialoog tussen bijna alle bestaande Staten kan worden gevoerd. »

Tot daar het antwoord van de minister.

Ik zou de aandacht van de geachte vergadering nogmaals erop willen vestigen dat deze twee akten niet alle problemen die voortspruiten uit gewapende conflicten kunnen opvangen. Ook de commissie was zich daar terdege van bewust.

Ik herhaal : deze beide protocollen zijn een nieuwe stap voorwaarts en betekenen nog geen einde. In deze geest werd in de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen dit ontwerp van wet eenparig goedgekeurd. Ik ben de mening toegedaan dat deze vergadering het voorbeeld van de commissie en eveneens van de Kamer van volksvertegenwoordigers zal volgen. Daar werd het ontwerp met eenparigheid van stemmen aangenomen. (*Applaus op talrijke banken.*)

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging ? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Artikel 1 luidt :

Artikel 1. Het Aanvullend Protocol bij de Conventies van Genève van 12 augustus 1949 inzake de bescherming van de slachtoffers van internationale gewapende conflicten (Protocol I), aangenomen te Genève op 8 juni 1977, zal volkomen uitwerking hebben.

Article 1er. Le Protocole additionnel aux Conventions de Genève du 12 août 1949 relatif à la protection des victimes des conflits armés internationaux (Protocole I), adopté à Genève le 8 juin 1977, sortira son plein et entier effet.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. Het Aanvullend Protocol bij de Conventie van Genève van 12 augustus 1949 inzake de bescherming van de slachtoffers van niet-internationale gewapende conflicten (Protocol II), aangenomen te Genève op 8 juni 1977, zal volkomen uitwerking hebben.

Art. 2. Le protocole additionnel aux conventions de Genève du 12 août 1949 relatif à la protection des victimes des conflits armés non internationaux (Protocole II), adopté à Genève le 8 juin 1977, sortira son plein et entier effet.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. De Koning is gemachtigd om een verklaring te ondertekenen waarbij namens België de bevoegdheid van de Internationale Commissie voor feitenonderzoek wordt erkend om een onderzoek in te stellen naar aanleiding van beschuldigingen uitgaande van een hoge verdragsluitende partij in verband met ernstige inbreuken of andere ernstige schendingen van de Conventies van Genève van 12 augustus 1949 of van het Aanvullend Protocol bij die Conventies, inzake de bescherming van de slachtoffers van internationale conflicten (Protocol I), en dit onder de toepassingsvoorwaarden van artikel 90 van dat Protocol.

Art. 3. Le Roi est autorisé à souscrire une déclaration reconnaissant au nom de la Belgique la compétence de la Commission internationale d'établissement des faits pour enquêter sur les allégations d'une haute partie contractante relatives à des infractions graves ou autres violations graves des Conventions de Genève du 12 août 1949 ou du Protocole additionnel à ces Conventions, relatif à la protection des victimes des conflits armés internationaux (Protocole I), dans les conditions d'application de l'article 90 de ce Protocole.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET PROTOCOL, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 23 NOVEMBER 1984, TOT WIJZIGING EN AANVULLING VAN HET VERDRAG BETREFFENDE DE INSTELLING EN HET STATUUT VAN EEN BENELUX-GERECHTSHOF

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DU PROTOCOLE, SIGNÉ À BRUXELLES LE 23 NOVEMBRE 1984, MODIFIANT ET COMPLÉTANT LE TRAITE RELATIF À L'INSTITUTION ET AU STATUT D'UNE COUR DE JUSTICE BENELUX

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Protocol tot wijziging en aanvulling van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant approbation du Protocole modifiant et complétant le Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de justice Benelux.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Wyninckx, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, mijn toelichting bij het verslag zou zo kort kunnen zijn als het verslag zelf, maar ik dacht dat het misschien naar aanleiding van deze bespreking toch nuttig zou zijn voor deze vergadering juist te definiëren wat het Benelux-Gerechtshof inhoudt. Ik heb de indruk dat daarover bij sommige collega's enig misverstand bestaat.

Het ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Protocol ondertekend te Brussel op 23 november 1984, tot wijziging en aanvulling van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, gaf in de commissie geen aanleiding tot een breedvoerige gedachtenwisseling.

Ik wil er eerst en vooral op wijzen dat het Benelux-Gerechtshof het laatste onmisbare onderdeel vormt van het Benelux-bouwsel. Zonder het Hof is het gevaar niet denkbeeldig dat de verschillende geharmoniseerde wetten en voorschriften door de rechtspraak in de drie landen verschillend worden geïnterpreteerd.

Dit zou het risico met zich meebrengen dat in de loop der jaren nieuwe afwijkingen groeien die uiteraard in strijd zouden zijn met het beoogde doel. Wanneer de nationale rechters te maken krijgen met de interpretatie van een gemeenschappelijke rechtsregel, kunnen zij de kwestie aan het Benelux-Gerechtshof voorleggen. De uitspraak van het Hof is voor de nationale rechter bindend. Aldus is het de taak van het Hof de eenheid in de rechtspraak in de drie landen te bevorderen.

De opdracht van het Hof is noodzakelijk het bevorderen van een gelijke interpretatie door de rechtscolleges van de drie Benelux-landen van de rechtsregels, welke aan die landen gemeenschappelijk zijn. Deze gemeenschappelijke rechtsregels worden aangewezen hetzij door een verdrag, hetzij door een beschikking van het Comité van ministers van Benelux na advies van de Interparlementaire Benelux-raad.

Momenteel is het Hof bevoegd voor de uitlegging van ongeveer vijftientwintig Benelux-verdragen die thans van kracht zijn. Deze bestrijken niet alleen het gehele terrein van de Benelux Economische Commissie, doch buitendien ook bepaalde gedeelten van het burgerlijk recht en het strafrecht der drie landen.

Deze bevoegdheden breiden zich voortdurend uit naarmate andere verdragen in werking treden en het recht van de drie landen verder wordt geïnificeerd. Zo is de bevoegdheid van het Hof onlangs uitgebreid tot de interpretatie van talrijke beschikkingen en aanbevelingen van het Comité van ministers van de Unie, welke een harmonisatie van de wetgevingen der drie landen beogen.

Voorts ligt het in de bedoeling de uitvoeringsbeschikkingen van de ministeriële werkgroep voor het personenverkeer van de Unie eveneens onder de rechtsmacht van het Hof te brengen. Aldus is het Hof de sluitsteen in de Benelux-constructie en daarin het enige supranationale element. Het Hof is dan ook geen instelling van de intergouvernementele Benelux Economische Unie en staat uiteraard los van het secretariaat-generaal. Op grond van het verdrag worden de kosten van het Hof echter gedragen door het budget van het secretariaat-generaal.

Het Hof heeft drie onderscheiden taken :

1. Een rechtsprekende, prejudiciële, bevoegdheid : indien voor een rechtscollege van een der drie landen een vraag van uitleg rijst over een gemeenschappelijke rechtsregel, kan of moet dat rechtscollege het Benelux-Gerechtshof verzoeken uitspraak te doen over die vraag van uitleg. De uitspraak van het Hof is bindend voor het nationale rechtscollege. Tot nu toe zijn zesendertig prejudiciële zaken bij het Hof aanhangig gemaakt, meer dan in de aanlooperperiode werd verwacht. De arresten en conclusies van de advocaten-generaal verschijnen in boekvorm.

Ik zal ze niet allemaal voorlezen, want het zijn ondertussen vijf boekdelen geworden.

Uittreksels van de arresten worden gepubliceerd in het *Benelux-Publicatieblad*; dit publicatieblad is, op grond van het Protocol van 6 februari 1980, tevens voor de drie landen de officiële vindplaats van de tekst van de ministeriële beschikkingen en aanbevelingen voor de uitleg waarvan het Hof bevoegd is.

2. Een adviserende bevoegdheid : elk van de drie regeringen kan het Hof advies vragen over de uitleg van een gemeenschappelijke rechtsregel.

Mijnheer de minister, ik weet niet hoe u kunt verklaren dat geen enkele van de regeringen, noch de drie regeringen samen, ooit de interpretatie van een gemeenschappelijke rechtsregel hebben gevraagd. Waarschijnlijk was daartoe geen aanleiding. Alleszins is het Hof ter zake bevoegd en wij stellen vast dat de regeringen daarvan tot nu toe nooit gebruik hebben gemaakt.

3. Een administratiefrechtelijke bevoegdheid : het Hof treedt op als ambtenarenrechter voor het personeel van het Benelux-secretariaat-generaal, ongeveer negentig personen, en voor het personeel van het Benelux-Merkenbureau en het Benelux-Bureau voor tekeningen of modellen, beide gevestigd te Den Haag, waarvan ongeveer vijftig personen deel uitmaken. In tegenstelling met de regering hebben de ambtenaren zeer dikwijls gebruik gemaakt van dit recht, want tot nu toe zijn achtendertig beroepen van ambtenaren van het secretariaat-generaal bij de kamer « Ambtenarenrechtspraak » aanhangig gemaakt en één beroep van vrijwel het gehele personeel van de Benelux-bureaus te Den Haag.

Sinds mei zijn bij het Hof honderd zesendertig zaken aanhangig gemaakt, waarvan veertig prejudiciële en zesennegentig beroepen van ambtenaren. Beëindigd werden honderd vierentwintig zaken, waarvan vijftientig prejudiciële en negenentachtig ambtenarenzaken.

Op 25 november 1985 waren derhalve aanhangig : twaalf zaken, waarvan vijf prejudiciële en zeven ambtenarenzaken.

Meer dan de helft van de behandelde zaken hield verband met het merkenrecht. Dit is wel het beste bewijs van het nut van een gemeenschappelijke rechtspraak. De harmonisatie van het merkenrecht in Benelux, met als gemeenschappelijk orgaan het Benelux-Merkenbureau te 's-Gravenhage, waar ongeveer vijftig personen werkzaam zijn, zou een dode letter blijven indien de rechtspraak zich in elk der landen in verschillende richtingen zou ontwikkelen. Zij is van onmiskenbaar economisch belang en vormt een van de voornaamste verwezenlijkingen van de Benelux-samenwerking.

Mijnheer de Voorzitter, ik heb met deze toelichting op het belang van het Benelux-Gerechtshof willen wijzen. Ik zou vandaag geen fundamenteel debat over Benelux willen aangaan. Dit verdient nochtans te gebeuren. De behandeling van de begroting van Buitenlandse Betrekkingen zal daartoe enige gelegenheid bieden.

Nu zou ik met aandrang willen vragen dat de Senaat zich eenparig gunstig uitspreekt over het huidige wetsontwerp. Het zou betreurenswaardig zijn, mocht het tegenovergestelde het geval zijn. *(Applaus op talrijke banken.)*

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé :

Article unique. Le Protocole, signé à Bruxelles le 23 novembre 1984, modifiant et complétant le Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de justice Benelux sortira son plein et entier effet.

Enig artikel. Het Protocol, ondertekend te Brussel op 23 november 1984, tot wijziging en aanvulling van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, zal volkomen uitwerking hebben.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — We stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1985-1986
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1985-1986

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 1154 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Beraadslaging over het enig artikel

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 1154 DU CODE JUDICIAIRE

Discussion de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 1154 van het Gerechtelijk Wetboek.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant l'article 1154 du Code judiciaire.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Van Rompaey, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar het verslag.

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt :

Enig artikel. In artikel 1154 van het Gerechtelijk Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. In het eerste lid wordt het woord « tienduizend » vervangen door het woord « vijftigduizend »;

2. Hetzelfde lid wordt aangevuld met de volgende zin :

« Dit bedrag kan worden gewijzigd bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit. »

Article unique. Dans l'article 1154 du Code judiciaire sont apportées les modifications suivantes :

1. Au premier alinéa, les mots « dix mille » sont remplacés par les mots « cinquante mille »;

2. Le même alinéa est complété par la phrase suivante :

« Ce montant peut être modifié par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. »

De heer Pataer stelt volgend amendement voor :

« Het enig artikel te vervangen als volgt :

« In artikel 1154, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek wordt het woord « tienduizend » vervangen door het woord « vijftigduizend. »

« Remplacer l'article unique par ce qui suit :

« A l'article 1154, premier alinéa, du Code judiciaire, les mots « dix mille » sont remplacés par les mots « cinquante mille. »

Wordt dit amendement gesteund?

Cet amendement est-il appuyé? *(Plus de deux membres se lèvent.)*

Aangezien het amendement reglementair gesteund wordt, maakt het deel uit van de bespreking.

L'amendement étant régulièrement appuyé, il fera partie de la discussion.

Het woord is aan de heer Pataer.

De heer Pataer. — Mijnheer de Voorzitter, vóór ik mijn amendement toelicht, wens ik me te verontschuldigen bij de voorzitter van de commissie voor de Justitie en bij de rapporteur omdat ik dit amendement niet heb ingediend tijdens de commissievergadering. Dit was echter niet mogelijk omdat ik op dat ogenblik een bespreking bijwoonde van de commissie voor de Volksgezondheid.

Ik ben er mij van bewust dat het ontwerp een technische betekenis heeft en uiteraard geen aanleiding kan geven tot een politiek debat in de enge zin van het woord. Toch meende ik dit amendement te moeten indienen op het enig artikel, bijgevolg misschien het enig amendement.

Mijn amendement strekt ertoe het ontwerp te beperken — u hebt het verslag van de heer Van Rompaey gelezen, ik hoef dit dus niet toe te lichten — tot de wijziging van het bedrag dat in het artikel vermeld

staat, van « tienduizend » naar « vijftigduizend » en het verder niet aan de Ministerraad over te laten, bij koninklijk besluit dit bedrag van tijd tot tijd te wijzigen. Ik voel daar weinig voor om de reden die, luidens het verslag, in de commissie werd aangehaald. Ik wens namelijk de mogelijkheid voor de regering om bij vergelijkbare problemen de zaak naar zich toe te trekken, zoveel mogelijk te beperken. Wij leven in een tijd waarin die neiging iets te veel voorkomt.

Zoals de minister trouwens in de commissie heeft opgemerkt, zal de waarde van het stoffend huisraad hoe dan ook worden geschat door de vrederechter, die dit zal doen naar billijkheid. Een eventuele nieuwe wijziging van het bedrag wordt best aan de wetgever overgelaten met het oog op de gewettigde bescherming van de belangen van de erfgenamen, die waarschijnlijk niet altijd zijn aangetrokken door de materiële waarde van wat hun wordt nagelaten alleen maar ook door de emotionele waarde, die moeilijk kan worden uitgedrukt in een geldbedrag.

Ik meen niet dat dit amendement een heftig politiek debat zal uitlokken; dit zou zinloos zijn. Ik hoop wel dat de Senaat de zin en de wijsheid van het amendement zal erkennen. (*Applaus op de socialistische banken.*)

M. le Président. — La parole est à M. Olivier, ministre, qui répond en lieu et place de M. Gol, Vice-Premier ministre.

M. Olivier, ministre des Travaux publics. — Monsieur le Président, les scellés sont apposés sur les objets dépendant d'une succession si le conjoint, les héritiers ou l'un d'eux est absent ou n'est pas présent.

L'article 1154 du Code judiciaire dispose cependant que le juge de paix a la faculté de ne pas apposer ces scellés lorsque la valeur des meubles meublants de la succession trouvés à l'endroit où il procède, ne dépasse pas 10 000 francs suivant son estimation.

Etant donné l'augmentation du coût de la vie, il est proposé de porter ce montant, fixé en 1960, à 50 000 francs.

En outre, il est prévu que ce montant peut être modifié par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Ce système, issu d'un amendement déposé en commission de la Justice de la Chambre, s'inspire de celui prévu en matière d'intérêt légal.

Le projet a été adopté par la commission de la Justice à l'unanimité des 15 membres présents.

L'amendement déposé par M. Pataer vise à supprimer la possibilité de modifier le montant par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

Dans le projet initial, il était prévu que le montant serait automatiquement adapté à l'indice des prix.

Lors de la discussion en commission de la Justice de la Chambre, cette indexation automatique a été remplacée par la possibilité d'adapter le montant par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

Certains commissaires avaient d'abord été d'avis que le montant aurait pu être revu tous les cinq ans par le législateur lui-même. D'autres avaient proposé de s'inspirer de la loi du 30 juin 1970, modifiant la loi du 5 mai 1865 relative aux prêts à intérêt, dont l'article 2 fixe le taux de l'intérêt légal — article 1907 du Code civil — et dispose que ce taux peut être modifié par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Cette dernière suggestion avait finalement été retenue, à l'unanimité, par la commission de la Justice de la Chambre.

Le texte voté par la Chambre et par votre commission allie l'avantage de la sécurité juridique, en évitant une modification trop fréquente ou trop rapide du montant, à l'avantage de permettre cette modification sans recourir à la procédure législative. Le fait que l'arrêté royal doit être délibéré en Conseil des ministres y ajoute des garanties sur le plan politique.

En outre, comme l'a indiqué un membre de la commission de la Justice, il s'agit ici d'une question d'une importance secondaire.

Ceci n'implique pas, contrairement à ce que déclare l'auteur de l'amendement, que le juge de paix puisse évaluer cette valeur sans tenir compte de la valeur réelle des biens.

En conséquence, j'invite votre assemblée à rejeter l'amendement et à adopter le texte tel qu'il a été voté par la Chambre et par votre commission. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. le Président. — Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article unique sont réservés.

De stemming over het amendement en de stemming over het enig artikel zijn aangehouden.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN OOTEGHEM AAN DE STAATSECRETARIS VOOR VOLKSGEZONDHEID EN GEHANDICAPTENBELEID OVER « HET VERSPREIDEN VAN HET AIDS-VIRUS EN DE VENERISCHE ZIEKTEN TE GENT »

QUESTION ORALE DE M. VAN OOTEGHEM AU SECRETAIRE D'ETAT A LA SANTE PUBLIQUE ET A LA POLITIQUE DES HANDICAPES SUR « LA PROPAGATION DU VIRUS DU SIDA ET DES MALADIES VENERIENNES A GAND »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Ooteghem aan de staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid over « het verspreiden van het AIDS-virus en de venerische ziekten te Gent ».

Het woord is aan de heer Van Ooteghem.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, uit een verslag aan het OCMW van Gent d.d. 24 oktober 1985 zou blijken dat 10 à 15 pct. van de vreemdelingen te Gent lijden aan een besmettelijke ziekte. Bovendien zouden verschillende buitenlanders op zijn minst dragers zijn van het AIDS-virus en verspreiders van de besmetting met AIDS en venerische ziekten. Hierbij zouden onder de 548 kandidaat-politieke vluchtelingen vooral 386 Ghanezen een probleemgroep vormen.

Gezien het acuut probleem voor de volksgezondheid in België in het algemeen en in Gent in het bijzonder, verzoek ik de geachte staatssecretaris mij te laten weten welke maatregelen zij heeft getroffen om het AIDS-virus en andere besmettelijke ziekten waarvan de buitenlanders en vooral de kandidaat-politieke vluchtelingen de dragers zouden zijn, te bestrijden en te allen prijze een uitzwerming van die ziekten in ons land te verhinderen.

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Demeester.

Mevrouw Demeester-De Meyer, staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, de vraag van de heer Van Ooteghem houdt twee vrij uiteenlopende aspecten in : enerzijds het toenemend aantal overdraagbare ziekten, hoofdzakelijk seksueel overdraagbare ziekten, waaronder AIDS, anderzijds, het probleem van het onthaal van politieke vluchtelingen.

Wat het eerste aspect van de vraag betreft, tonen de cijfers waarover mijn diensten beschikken geen opvallende toename van de seksueel overdraagbare ziekten, in het bijzonder in de streek van Gent.

De telling van het aantal AIDS-gevallen, die op 31 december 1985 werd gehouden en die werd gepubliceerd door het Instituut voor hygiëne en epidemiologie, brengt 139 gevallen aan het licht, waarvan 34 residenten, dit wil zeggen personen die meer dan vijf jaar in het land verblijven. Onder deze 34 residenten telt men 23 Belgen, onder wie slechts één Gentenaar. Bij de niet-residenten van de streek rond Gent werd geen enkel geval gesignaleerd.

Uit deze cijfers blijkt bovendien een minder grote toename dan men één jaar geleden had kunnen vrezen.

Uit een enquête gehouden door het IHE in 1982-1983, over de urethritis bij de man, een aandoening die beschouwd wordt als een aanwijzing van de toename van het aantal seksueel overdraagbare ziekten, bleek toen dat in het Vlaamse Gewest geen enkele abnormale incidentie werd gesignaleerd, ondanks de aanwezigheid van enkele grote agglomeraties in dat gewest.

Die incidentie bestond uit 113,8 gevallen voor tienduizend mannen van 15 jaar en meer, in de hoofdstad Brussel, uit 62,1 gevallen in Vlaanderen en uit 66,8 gevallen in Wallonië.

De statistische epidemiologische gegevens, die door de diensten van de Vlaamse Gemeenschap in weekbladen zijn gepubliceerd, hebben tot 31 januari 1986 geen opvallende toename van het aantal gevallen van seksueel overdraagbare ziekten aangetoond.

Wat het tweede aspect van de vraag aangaat, namelijk het onthaal van politieke vluchtelingen, zijn de instanties die het eerst betrokken zijn bij dit onthaal, het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen en het ministerie van Justitie.

Die instanties verwijzen de vluchtelingen naar diverse organisaties die voor hun onthaal zorgen. Die organisaties zorgen er onder meer voor dat de vluchtelingen bij een gemeente ingeschreven worden. Ze kunnen also steun van het OCMW bekomen. Die steun bestaat uit medische hulp. Het departement van Volksgezondheid is reeds herhaalde malen geconsulteerd over de onderzoeken die moeten gebeuren.

In uitvoering van de wet van 15 december 1980, artikel 7, 6°, is de overheid verplicht na te gaan of een politiek vluchteling aangetast is door een van de ziekten of gebreken opgesomd in bijlage van die wet.

Indien na onderzoek een positief resultaat wordt vastgesteld dan moet de betrokken persoon het grondgebied vóór een bepaalde datum, te bepalen door de overheid, verlaten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE KERPEL AAN DE MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN BUITENLANDSE HANDEL OVER « HET SPOOROPHOOGINGSPROJECT VAN DE NMBS DOORHEEN OUDENAARDE »

QUESTION ORALE DE M. DE KERPEL AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DU COMMERCE EXTERIEUR SUR « LE PROJET DE REHAUSSEMENT DE LA VOIE FERREE SNCB DANS LA TRAVERSE D'AUDENARDE »

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Kerpel voor het stellen van een mondelinge vraag aan de minister van Verkeerswezen en Buitenlandse Handel over « het spoorophogingsproject van de NMBS doorheen Oudenaarde ».

De heer De Kerpel. — Mijnheer de Voorzitter, zowel door de stad Oudenaarde, het ministerie van Openbare Werken als de NMBS worden studies verricht nopens de verhoging van de spoorlijn doorheen Oudenaarde. Belangrijke overwegen zouden worden vervangen door een overbrugging en het station zelf zou verbeterd worden.

Deze projecten worden door de bevolking positief onthaald. Er zijn echter problemen in en rond de Lijsterbesstraat in de deelgemeente Eine. Deze straat, met een aantal riante woningen loopt naast lijn 86. Aanvankelijk zou de ophoging van deze lijn uitgevoerd worden met een schuine berm langs beide zijden, hetgeen grote onteigeningen vereiste.

Ingevolge de beroering werd nadien, langs de zijde van de Lijsterbesstraat, in een keermuur voorzien. Daardoor zou minder grond onteigend worden, maar dit alternatief blijft scherp protest veroorzaken.

Ik verzoek de minister zich nog eens te willen bezinnen over een mogelijkheid die, naar ik persoonlijk mocht vaststellen, aanvaardbaar is.

Gesteld dat die ophoging onvermijdelijk is, zou het ongemak voor de aangelanden sterk verminderd worden indien de keermuur met de helft verminderd wordt. Hierbij zou de verhoging van de sporen vertrekken halfweg de Lijsterbesstraat, waarbij de huidige overweg nr. 44 zou worden afgeschaft en vervangen door een onderdoorgang, aan te leggen dicht bij het station. Hierbij moet het mogelijk zijn de normen inzake hellingen na te leven. De aansluitingen op het wisselcomplex schijnen evenmin een onoverkomelijke moeilijkheid te zijn, aangezien er ter zake alleen problemen zijn voor twee rangeerspooren met zeer beperkte benutting.

Graag kreeg ik van de geachte minister informatie nopens de fase waarin de voorbereiding van deze werken zich bevindt.

Werden of worden de verschillende oplossingen vooropgesteld door de betrokken bewoners in beschouwing genomen?

Meer concreet zou ik graag de zienswijze van de minister kennen nopens het compromis dat ik zoëven schetste.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Croo.

De heer De Croo, minister van Verkeerswezen en Buitenlandse Handel. — Mijnheer de Voorzitter, het is evident dat de minister van Verkeerswezen aandacht heeft voor alle problemen maar *in casu* nog een grotere aandacht voor het probleem dat hier ter sprake wordt gebracht.

Ik kan het geachte lid met genoegen antwoorden dat de ophogingswerken te Oudenaarde zijn bekrachtigd bij koninklijk besluit van 15 juli 1985. De onteigeningen zijn aangevat.

Het project wordt in opeenvolgende fasen uitgevoerd. De eerste fase der werken, zijnde de tracéverbetering van de lijn 89 tussen de ringbrug en de Kortrijkstraat, overweg 82, met de afschaffing van de overwegen 80 en 81, is aan de gang.

De vooropgezette planning voorziet in de start van de werken in de omgeving van station Oudenaarde tegen het einde van de maand maart 1986 en voor de werken in de omgeving van de Lijsterbesstraat september 1986.

Zoals gebruikelijk werden alle klachten en voorstellen, geformuleerd tijdens het openbaar onderzoek, met de grootste zorg onderzocht, zowel door de gemeente als door onszelf.

Het bleek evenwel, om technische en financiële redenen, niet mogelijk deze alternatieve oplossingen tegemoet te komen.

Het ophogen van de spoorlijn 86 voorbij overweg 44 was onmogelijk omdat aldus de aansluiting van deze lijn met het opgehoogd station en de spoorbundels niet meer kan worden gerealiseerd.

Alternatieve tracés, lijn 86 laten afbuigen met de lijn 89 tot voorbij het bedrijf Vossaert om vervolgens met een volledig nieuw tracé terug aan te sluiten ter hoogte van Eine of Heurne, zijn om diverse redenen uitgesloten.

Dergelijke tracés betekenen een nog zwaardere verstoring van de omgeving. Zij vergen grote onteigeningen, doorsnijding van natuurgebieden, en geven technische moeilijkheden met de bouw van nieuwe en dure kunstwerken, eveneens afwateringsmoeilijkheden in de omgeving van de Schelde, zowel tijdens de bouw van de spoorlijn als later. Bovendien gaan die alternatieven gepaard met grote meerkosten, tussen 100 en 360 miljoen, afhankelijk van de gekozen variatie.

De meest logische oplossing voor de ophoging van de lijn naar Gent bestaat in het maximaal gebruik van de bestaande infrastructuur. Dit vereist evenwel een onvermijdelijke ingreep op de plaatselijke omgeving.

Al het nodige werd gedaan om deze ingreep binnen de technische grenzen tot het strikte minimum te beperken. Deze maatregelen omvatten: minimale voorzieningen tijdens de uitvoeringsfase, het leggen van een bijkomende bocht en een tegenbocht in het opgehoogde spoortracé en de bouw van een steunmuur over de volledige lengte langs de kant van de Lijsterbosstraat, waardoor de meeste onteigeningen gereduceerd worden en sommige zelfs volledig wegvallen.

De onderdoorgang ter afschaffing van overweg 44 op de lijn 86 werd reeds maximaal in de richting van het station verschoven. Een verdere opschuiving is om diverse redenen niet meer mogelijk. Dit zou immers tot gevolg hebben dat nieuwe bijkomende onteigeningen noodzakelijk worden, de onderdoorgang zelf langer en de aansluiting van de nieuwe weg ter hoogte van de Broekstraat verkeers technisch niet verantwoord is. Bovendien zal de invloed van een beperkte verschuiving op de lengte van de steunmuur zeer klein zijn, terwijl de grondinname voor het bouwen van de steunmuur gelijk blijft, ongeacht zijn hoogte. De helling van de spoorlijn 86 is reeds maximaal, namelijk acht per duizend, en kan niet worden verhoogd.

Ik dank de Senaat voor zijn geboiede aandacht voor dit Oudenaardse probleem.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MEYNTJENS AAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER « DE VESTIGINGSPLAATS VAN DE ELEKTRONUCLEAIRE CENTRALE N8 »

QUESTION ORALE DE M. MEYNTJENS AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR « LE LIEU D'IMPLANTATION DE LA CENTRALE ELECTRONUCLEAIRE N8 »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Meyntjens tot de minister van Economische Zaken over « de vestigingsplaats van de elektronucleaire centrale N8 ».

Het woord is aan de heer Meyntjens.

De heer Meyntjens. — Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op mijn parlementaire vraag de dato 17 december 1985, in verband met de bouw van de elektronucleaire centrale N8, beweerde de minister dat de elektriciteitsproducenten geen officiële administratieve stappen hadden ondernomen, vermits het nationaal uitrustingsplan 1985-1995 nog niet werd goedgekeurd. Hij wees erop dat er reeds voorafgaande studies werden uitgevoerd, waarvan de kostprijs te verwaarlozen was vergeleken met de kostprijs van een dergelijke centrale. Een recente raming van de kostprijs was niet beschikbaar.

In verband met de mogelijke vestigingsplaats verklaarde hij uitdrukkelijk: « De vestigingsplaats van de toekomstige Belgische nucleaire centrale ligt nog niet vast. In het huidige stadium van het onderzoek blijkt iedere inlichting betreffende deze vestigingsplaats voorbarig te zijn. »

Enkele dagen later vernam ik, via de pers, dat de bouw aanvraag voor de N8 of vijfde kerncentrale te Doel werd ingediend bij het gemeentebestuur van Beveren. In enkele dagen tijd is het onderzoek afgerond, draait de administratieve procedure op volle toeren en beschikt men blijkbaar over een juiste raming. In dit land is werkelijk alles mogelijk. Weerom blijkt dat de pers beter wordt ingelicht dan de « verkozenen des volks », die zelfs niet meer kunnen steunen op een schriftelijk antwoord, verstrekt door de minister.

Hoe valt het te verklaren dat in het antwoord op mijn parlementaire vraag geen duidelijkheid kon worden verschaft aangaande de administratieve procedure en de vestigingsplaats, terwijl enkele dagen later de bouwaanvraag voor de N8 werd ingediend bij het gemeentebestuur van Beveren?

Welke is de stand van zaken in de administratieve procedure voor de bouw van de N8?

Beschikt de minister over een gedetailleerde raming van de kostprijs voor de bouw van de N8?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Maystadt.

De heer Maystadt, minister van Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, zoals het geachte lid het zelf stelt, zou inderdaad een bouwaanvraag ingediend zijn bij de gemeente Beveren, echter na mijn antwoord op zijn schriftelijke vraag van 17 december 1985. Die administratieve procedure was nog niet ingezet op het ogenblik dat ik op die schriftelijke vraag antwoorde.

De aanvraag om een bouwvergunning die werd ingediend door de elektriciteitsproducenten gaat vooraf aan de goedkeuring van het uitrustingsplan, waarover de regering zich tot op heden nog niet heeft uitgesproken.

De aanvraag betekent niet dat een centrale noodzakelijkerwijze moet worden gebouwd te Beveren. Door ze in te dienen ten bewarenden titel, kunnen de elektriciteitsproducenten tijd winnen, indien de vestigingsplaats nadien wordt goedgekeurd. Het is niettemin belangrijk hieraan toe te voegen dat deze aangelegenheid uitsluitend tot de regionale bevoegdheid behoort.

De administratieve procedure heeft zich tot nu toe beperkt tot die aanvraag.

Inzake de kostprijs van de bouw van de N8, kunnen we ons momenteel slechts houden aan de gegevens die ik heb verstrekt in mijn antwoord op de schriftelijke vraag van het geachte lid. Een meer gedetailleerde kostenraming zal bekend zijn nadat de elektriciteitsproducenten de antwoorden zullen hebben ontvangen op de prijsaanvragen die zij slechts zullen indienen na formele goedkeuring van het uitrustingsplan en de definitieve keuze van de vestigingsplaats.

Dan slechts zullen zij een planning en een gedetailleerde kostenraming kunnen opstellen. Op het ogenblik is die belangrijke etappe nog niet ingezet.

PROJET DE LOI RELATIF A L'ORGANISATION ET AU SUBVENTIONNEMENT DE L'ENSEIGNEMENT SPECIAL INTEGRE

Votes réservés

ONTWERP VAN WET HOUDENDE ORGANISATIE EN SUBSIDIERING VAN HET GEÏNTEGREERD BUITENGEWOON ONDERWIJS

Aangehouden stemmingen

M. le Président. — Nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements et articles réservés du projet de loi relatif à l'organisation et au subventionnement de l'enseignement spécial intégré.

Wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen en over de aangehouden artikelen van het ontwerp van wet houdende organisatie en subsidiëring van het geïntegreerd buitengewoon onderwijs.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur l'amendement de M. Mouton et consorts tendant à la suppression de l'article premier.

Wij stemmen eerst over het amendement van de heer Mouton c.s. dat ertoe strekt artikel één te doen vervallen.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

163 membres sont présents.

163 leden zijn aanwezig.

123 votent non.

123 stemmen neen.

40 votent oui.

40 stemmen ja.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Adriaenssens, Mme Aelvoet, MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Baere, De Bondt, De Bremaeker, De Clercq, Decléty, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Mme De Pauw-Deveen, MM. Deprez, Descamps, De Seranno, Desmarests, De Smeyter, Didden, Egelmeers, Evers, Falise, Flagothier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Gryp, Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Holsbeke, Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Monfils, Nicolas, Op 't Eynde, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pedé, Peetermans, Poulet, Saulmont, Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Somers, Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Swaelen, Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhoute, Vandenhove, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborcht, Vandermarliere, Van Der Niepen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Verschueren, Vervaeke, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens, Wyninckx et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Borremans, Bourgeois, Collignon, Delcroix, de Wasseige, Deworme, Donnay, Eicher, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Hismans, Hofman, Hotyat, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lagasse, Lallemand, Leclercq, Mme Lieten-Croes, MM. Minet, Moens, Mommerency, Mouton, Paque, Pataer, Péciaux, Pinoie, Poulain, Mme Rifflet-Knaer, MM. Schellens, Smits, Spitaels, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint, Mme Truffaut et M. Vanlerberghe.

M. le Président. — Le rejet de l'amendement implique l'adoption de l'article premier.

De verwerping van het amendement impliceert de goedkeuring van artikel één.

Nous passons au vote sur le sous-amendement de Mme Van Puymbroeck à l'amendement de M. Mouton et consorts à l'article 2.

Wij gaan over tot de stemming over het subamendement ingediend door mevrouw Van Puymbroeck bij het amendement van de heer Mouton c.s. bij artikel 2.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

162 membres sont présents.

162 leden zijn aanwezig.

104 votent non.

104 stemmen neen.

5 votent oui.

5 stemmen ja.

53 s'abstiennent.

53 onthouden zich.

En conséquence, le sous-amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het subamendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, Decléty, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, Descamps, Desmarests, Didden, Evers, Falise, Flagothier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Monfils, Nicolas, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pedé, Peetermans, Poulet, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, MM. Somers, Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhoute, Vanderborcht, Vandermarliere, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Rompaey, Vervaeke, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Gryp, Lagasse, Trussart et Mme Van Puymbroeck.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Adriaenssens, Basecq, Borremans, Bourgois, Collignon, De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Deworme, Donnay, Egelmeyers, Eicher, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Leclercq, Mme Lieten-Croes, MM. Minet, Moens, Mommerency, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Seeuws, Smits, Spitaels, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint, Mme Truffaut, MM. Vandenbove, Van Der Niepen, Vanlerberghe, Verschuere et Wyninckx.

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'amendement de M. Mouton et consorts à l'article 2.

Wij gaan over tot de stemming over het amendement van de heer Mouton c.s. bij artikel 2.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

165 membres sont présents.

165 leden zijn aanwezig.

106 votent non.

106 stemmen neen.

32 votent oui.

32 stemmen ja.

27 s'abstiennent.

27 onthouden zich.

En conséquence l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J.A. Bosmans, J.H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, Decléty, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaret, Didden, Evers, Falise, Flaghothier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Monfils, Nicolas, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pedé, Peetermans, Poulet, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, MM. Somers, Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Rompaey, Vervaeke, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Borremans, Collignon, Dehousse, Delcroix, de Wasseige, Deworme, Donnay, Eicher, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Hismans, Hofman, Hotyat, Lafosse, Lagasse, Lallemand, Leclercq, Minet, Moureaux, Mouton, Paque, Pécriaux, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Smits, Spitaels, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint et Mme Truffaut.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

M. Adriaenssens, Mme Aelvoet, MM. Bourgois, De Baere, De Bremaeker, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, Egelmeyers, Gryp, Holsbeke, Kenzeler, Knuts, Mme Lieten-Croes, MM. Moens, Mommerency, Op 't Eynde, Pataer, Pinoie, Schellens, Seeuws, Trussart, Vandenbove, Van Der Niepen, Vanlerberghe, Mme Van Puymbroeck, MM. Verschuere et Wyninckx.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article 2.

Ik breng artikel 2 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Nous avons à nous prononcer maintenant sur les amendements A et B déposés par M. Mouton et consorts à l'article 3.

Wij stemmen nu over de amendementen A en B ingediend door de heer Mouton c.s. bij artikel 3.

Je présume que le Sénat sera d'accord de se prononcer par un seul vote sur ces amendements.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over die amendementen. (Instemming.)

La parole est à M. Lagasse pour une explication de vote.

M. Lagasse. — Monsieur le Président, je désire justifier mon vote, spécialement sur l'amendement B, et souligner en même temps l'importance de celui-ci.

Pour prévenir tout malentendu, je tiens tout d'abord à dire que nous nous réjouissons de l'initiative qui a été prise il y a quelque temps déjà par un parlementaire, initiative qui se trouve à l'origine du texte dont nous sommes saisis aujourd'hui.

Je ne répéterai pas tout, ce qui a déjà été dit, tant en commission que dans cette enceinte, d'autant que nous sommes tous fondamentalement convaincus que ce projet répond à un besoin.

Nul ne peut contester que l'approche de ce problème de l'enseignement spécial intégré soit différente d'une communauté à l'autre. Cela a été dit et répété en commission et le rapport y fait allusion à plusieurs reprises.

Je ne puis comprendre qu'on s'obstine à vouloir faire prendre par le pouvoir central — en l'occurrence les ministres de l'Education nationale — des mesures qui relèvent manifestement de la compétence des communautés. Le texte qui nous est présenté méconnaît l'article 59bis paragraphe 2, 2°.

Il serait si simple de remplacer les ministres de l'Education nationale par les ministres communautaires compétents en matière d'enseignement et j'attire tout spécialement l'attention de notre assemblée sur ce point.

En adoptant cet amendement nous pourrions éviter que la Cour d'arbitrage soit un jour éventuellement saisie d'un litige à propos de l'application de cette loi, ce que nous regretterions tous. Personne n'y a intérêt.

Le sort qui sera réservé à cet amendement commandera ma position au moment du vote sur l'ensemble du projet de loi. (Applaudissements sur les bancs socialistes.)

M. le Président. — Nous passons au vote sur les amendements A et B de M. Mouton et consorts à l'article 3.

Wij gaan over tot de stemming over de amendementen A en B van de heer Mouton c.s. bij artikel 3.

— Il procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

166 membres sont présents.

166 leden zijn aanwezig.

128 votent non.

128 stemmen neen.

37 votent oui.

37 stemmen ja.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, les amendements ne sont pas adoptés.

Derhalve zijn de amendementen niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Adriaenssens, Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J.A. Bosmans, J.H. Bosmans, Bourgois, Buchmann, Mme Buyse, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Baere, De Bondt, De Bremaeker, De Clercq, Decléty, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Mme De Pauw-Deveen,

MM. Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaret, De Smeyter, Didden, Egemeers, Evers, Falise, Flagthier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mme L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Holsbeke, Kelchtermans, Kenzeler, Knuts, Langendries, Laverge, Lenfant, Mme Lieten-Croes, MM. Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Mommerency, Monfils, Nicolas, Op 't Eynde, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pataer, Pede, Peetermans, Pinoie, Poulet, Saulmont, Schellens, Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Somers, Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhaute, Vandenhove, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, Van Der Niepen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Vanlerberghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Rompaey, Verschueren, Vervaeke, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens, Wyninckx et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Basecq, Borremans, Collignon, Dehousse, Delcroix, de Wasseige, Deworme, Donnay, Eicher, Gevenois, Grosjean, Gryp, Guillaume, Hismans, Hofman, Hotyat, Lafosse, Lagasse, Lallemant, Leclercq, Minet, Moureaux, Mouton, Paque, Pécriaux, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Smitz, Spitaels, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint, Mme Truffaut, MM. Trussart, Vaes et Mme Van Puymbroeck.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Moens.

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'amendement de MM. Taminiaux et Mouton à l'article 3.

Wij gaan over tot de stemming over het amendement van de heren Taminiaux en Mouton bij artikel 3.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

161 membres sont présents.

161 leden zijn aanwezig.

107 votent non.

107 stemmen neen.

32 votent oui.

32 stemmen ja.

22 s'abstiennent.

22 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claes, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, Decléry, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaret, Didden, Evers, Falise, Flagthier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Gryp, Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Monfils, Nicolas, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Poulet, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, MM. Somers, Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Swaelen, Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Borremans, Collignon, Dehousse, Delcroix, de Wasseige, Deworme, Donnay, Eicher, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Hismans, Hofman, Hotyat, Lafosse, Lagasse, Lallemant, Leclercq, Minet, Moureaux, Mouton, Paque, Pécriaux, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Smitz, Spitaels, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint et Mme Truffaut.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Adriaenssens, Bourgeois, De Baere, De Bremaeker, Mme De Pauw-Deveene, MM. De Smeyter, Egemeers, Kenzeler, Knuts, Mme Lieten-Croes, MM. Moens, Mommerency, Op 't Eynde, Pataer, Pinoie, Schellens, Seeuws, Vandenhove, Van Der Niepen, Vanlerberghe, Verschueren et Wyninckx.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article 3.

Ik breng artikel 3 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 1154 DU CODE JUDICIAIRE

Votes réservés

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 1154 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Aangehouden stemmingen

M. le Président. — Nous devons procéder maintenant au vote sur l'amendement de M. Pataer et au vote sur l'article unique réservés du projet de loi modifiant l'article 1154 du Code judiciaire.

Wij moeten thans stemmen over het aangehouden amendement van de heer Pataer en over het aangehouden enig artikel van het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 1154 van het Gerechtelijk Wetboek.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur l'amendement déposé par M. Pataer.

Wij stemmen eerst over het amendement van de heer Pataer.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

165 membres sont présents.

165 leden zijn aanwezig.

110 votent non.

110 stemmen neen.

23 votent oui.

23 stemmen ja.

32 s'abstiennent.

32 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claes, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, Decléry, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaret, Didden, Falise, Flagthier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Gryp, Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys,

M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Monfils, Nicolas, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Pouillet, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, MM. Somers, Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Swaelen, Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Vervae, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Adriaenssens, Bourgois, De Baere, De Bremaeker, Mme De Pauw-Deveene, MM. De Smeyter, Egemeers, Holsbeke, Kenzeler, Knuts, Mme Lieten-Croes, MM. Moens, Mommerency, Op 't Eynde, Pataer, Pinoie, Schellens, Seeuws, Vandenhove, Van Der Niepen, Vanlerberghe, Verschueren et Wyninckx.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Basecq, Borremans, Collignon, Dehousse, Delcroix, de Wasseige, Deworme, Donnay, Eicher, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Hismans, Hofman, Hotyat, Lafosse, Lagasse, Lallemand, Leclercq, Minet, Moureaux, Mouton, Paque, Pécriaux, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Smitz, Spitaels, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint et Mme Truffaut.

De Voorzitter. — Ik breng het enig artikel in stemming.

Je mets aux voix l'article unique.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI RELATIF A L'ORGANISATION ET AU SUBVENTIONNEMENT DE L'ENSEIGNEMENT SPECIAL INTEGRE

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE ORGANISATIE EN SUBSIDIERING VAN HET GEÏNTEGREERD BUITENGEWOON ONDERWIJS

Stemming

M. le Président. — Nous allons procéder au vote sur l'ensemble du projet de loi relatif à l'organisation et au subventionnement de l'enseignement spécial intégré.

Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet houdende organisatie en subsidiëring van het geïntegreerd buitengewoon onderwijs.

La parole est à M. Mouton pour une explication de vote.

M. Mouton. — Monsieur le Président, nous savons tous qu'il existe encore de nos jours un préjugé tenace et malheureux tendant à considérer, à tort, l'enseignement spécial comme un ghetto d'où il est quasiment impossible de sortir.

Ce projet de loi constitue, dès lors, une initiative heureuse en la matière : prévoyant le passage d'un régime expérimental à un régime organique, il va permettre l'intégration temporaire ou permanente, partielle ou complète, dans l'enseignement ordinaire, d'élèves fréquentant l'enseignement spécial. C'est là, incontestablement, un aspect positif du projet, et nous tenons à le souligner.

Cependant, et bien à regret, nous ne pouvons pas le voter, considérant que, par ce projet, les ministres de l'Education nationale accaparent des compétences communautaires.

Je le rappelle une fois de plus, l'organisation de l'enseignement en général et de l'enseignement intégré en particulier, relève, aux termes de l'article 59bis, paragraphe 2, 2°, de la Constitution, des compétences des communautés.

Par ailleurs, les examens multidisciplinaires prévus à l'article 2 du présent projet impliquent la participation de l'inspection médicale scolaire qui a été transférée aux communautés, depuis plusieurs années déjà.

Pour ces raisons, monsieur le Président, le groupe socialiste émettra un vote d'abstention.

M. le Président. — Nous passons au vote.

Wij gaan tot de stemming over.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

164 membres sont présents.

164 leden zijn aanwezig.

133 votent oui.

133 stemmen ja.

31 s'abstiennent.

31 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

M. Adriaenssens, Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Bourgois, Buchmann, Mme Buyse, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Baere, De Bondt, De Bremaeker, De Clercq, Decléty, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Mme De Pauw-Deveene, MM. Deprez, Descamps, De Seranno, Desmarests, De Smeyter, Didden, Egemeers, Evers, Falise, Flagothier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Gryp, Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Holsbeke, Kelchtermans, Kenzeler, Knuts, Langendries, Laverge, Lenfant, Mme Lieten-Croes, MM. Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Moens, Mommerency, Monfils, Nicolas, Op 't Eynde, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pataer, Pede, Peetermans, Pinoie, Pouillet, Saulmont, Schellens, Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Somers, Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Swaelen, Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhaute, Vandenhove, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, Van Der Niepen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Vanlerberghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Verschueren, Vervae, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens, Wyninckx et Leemans.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Basecq, Borremans, Collignon, Dehousse, Delcroix, de Wasseige, Donnay, Eicher, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Hismans, Hofman, Hotyat, Lafosse, Lagasse, Lallemand, Leclercq, Minet, Moureaux, Mouton, Paque, Pécriaux, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Smitz, Spitaels, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint et Mme Truffaut.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN VOLGENDE INTERNATIONALE AKTEN :

a) AANVULLEND PROTOCOL BIJ DE CONVENTIES VAN GENEVE VAN 12 AUGUSTUS 1949 INZAKE DE BESCHERMING VAN DE SLACHTOFFERS VAN INTERNATIONALE GEWAPENDE CONFLICTEN (PROTOCOL I);

b) AANVULLEND PROTOCOL BIJ DE CONVENTIES VAN GENEVE VAN 12 AUGUSTUS 1949 INZAKE DE BESCHERMING VAN DE SLACHTOFFERS VAN NIET-INTERNATIONALE GEWAPENDE CONFLICTEN (PROTOCOL II),

AANGENOMEN TE GENEVE OP 8 JUNI 1977

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 1154 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Stemming

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DES ACTES INTERNATIONAUX SUIVANTS :

- a) PROTOCOLE ADDITIONNEL AUX CONVENTIONS DE GENEVE DU 12 AOÛT 1949 RELATIF A LA PROTECTION DES VICTIMES DES CONFLITS ARMES INTERNATIONAUX (PROTOCOLE I);
- b) PROTOCOLE ADDITIONNEL AUX CONVENTIONS DE GENEVE DU 12 AOÛT 1949 RELATIF A LA PROTECTION DES VICTIMES DES CONFLITS ARMES NON INTERNATIONAUX (PROTOCOLE II),

ADOPTES A GENEVE LE 8 JUIN 1977

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 1154 DU CODE JUDICIAIRE

Vote

De Voorzitter. — Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze twee ontwerpen van wet in hun geheel.

Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces deux projets de loi. (Assentiment.)

De stemming begint.

Le vote commence.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

161 membres sont présents.

161 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, les deux projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de twee ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront soumis à la sanction royale.

Zij zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont pris part au vote :

Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. Adriaenssens, Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Basecq, Bataille, Bens, Bock, Boël, Borremans, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Bourgois, Buchmann, Mme Buyse, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Collignon, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Baere, De Bondt, De Bremaeker, De Clercq, Decléty, De Cooman, Dehaene, Dehousse, De Kerpel, Delcroix, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Mme De Pauw-Deveen, MM. Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaret, De Smeyter, de Wasseige, Didden, Donnay, Egelmeers, Evers, Falise, Flaghothier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gevenois, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Grosjean, Gryp, Guillaume, Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kelchtermans, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lagasse, Lallemand, Langendries, Laverge, Leclercq, Lenfant, Mme Lieten-Croes, M. Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Minet, Moens, Mommerency, Monfils, Moureaux, Mouton, Nicolas, Op 't Eynde, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Pataer, Péciaux, Pede, Peetermans, Pinoie, Poulain, Pouillet, Mme Rifflet-Knauer, MM. Saulmont, Schellens, Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Smits, Somers, Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Swaelen, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint, Mme Truffaut, M. Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhaute, Vandenhoeve, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, Van Der Niepen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Vanlerberghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Verschueren, Vervaeke, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens, Wyninckx et Leemans.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET PROTOCOL, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 23 NOVEMBER 1984, TOT WIJZIGING EN AANVULLING VAN HET VERDRAG BETREFFENDE DE INSTELLING EN HET STATUUT VAN EEN BENELUX-GERECHTSHOF

Stemming

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DU PROTOCOLE, SIGNÉ A BRUXELLES LE 23 NOVEMBRE 1984, MODIFIANT ET COMPLETANT LE TRAITE RELATIF A L'INSTITUTION ET AU STATUT D'UNE COUR DE JUSTICE BENELUX

Vote

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet betreffende goedkeuring van het Protocol tot wijziging en aanvulling van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof.

Nous passons au vote sur l'ensemble du projet de loi relatif à l'approbation du Protocole modifiant et complétant le Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de justice Benelux.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

164 membres sont présents.

164 leden zijn aanwezig.

160 votent oui.

160 stemmen ja.

3 votent non.

3 stemmen neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

M. Adriaenssens, Mme Aelvoet, MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Basecq, Bataille, Bens, Bock, Boël, Borremans, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Bourgois, Buchmann, Mme Buyse, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Baere, De Bondt, De Bremaeker, De Clercq, Decléty, De Cooman, Dehaene, Dehousse, De Kerpel, Delcroix, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Mme De Pauw-Deveen, MM. Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaret, De Smeyter, Didden, Donnay, Egelmeers, Eicher, Evers, Falise, Flaghothier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gevenois, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Grosjean, Gryp, Guillaume, Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kelchtermans, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Langendries, Laverge, Leclercq, Lenfant, Mme Lieten-Croes, MM. Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Minet, Moens, Mommerency, Monfils, Moureaux, Mouton, Nicolas, Op 't Eynde, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Pataer, Péciaux, Pede, Peetermans, Pinoie, Poulain, Pouillet, Mme Rifflet-Knauer, MM. Saulmont, Schellens, Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Smits, Somers, Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Swaelen, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint, Mme Truffaut, M. Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhaute, Vandenhoeve, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, Van Der Niepen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Vanlerberghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Verschueren, Vervaeke, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens, Wyninckx et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Dehousse, de Wasseige et Lagasse.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Collignon.

M. le Président. — M. Collignon est prié de faire connaître les motifs de son abstention.

M. Collignon. — Monsieur le Président, je n'ai pas voté contre car il s'agit de l'application d'un traité.

Je pense toutefois que la création de cette Cour de justice est superflue.

L'existence même du Benelux devra être débattue au Parlement.

INTERPELLATION DE M. DE WASSEIGE AU MINISTRE DES TRAVAUX PUBLICS SUR « LA COMPTABILITE DU FONDS DES ROUTES »

Vote sur la motion pure et simple

INTERPELLATIE VAN DE HEER DE WASSEIGE TOT DE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN OVER « DE BOEKHOUDING VAN HET WEGENFONDS »

Stemming over de eenvoudige motie

M. le Président. — Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. de Wasseige au ministre des Travaux publics sur « la comptabilité du Fonds des routes ».

Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer de Wasseige over « de boekhouding van het Wegenfonds » werden twee moties ingediend.

L'une, pure et simple, par MM. Henriën, Sondag et Van den Broeck, est ainsi rédigée :

« Le Sénat,

Après avoir entendu l'interpellation de M. de Wasseige et la réponse du ministre des Travaux publics,

Passé à l'ordre du jour. »

« De Senaat,

Na de interpellatie van de heer de Wasseige en het antwoord van de minister van Openbare Werken te hebben gehoord, Gaat over tot de orde van de dag. »

L'autre, par MM. Basecq et Lallemand, est ainsi rédigée :

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation du sénateur de Wasseige adressée au ministre des Travaux publics à propos des retards très importants et des déficiences graves de la comptabilité du Fonds des routes,

Eu égard au montant en jeu,

Invite le ministre des Travaux publics à prendre les mesures nécessaires pour porter remède à cette situation de façon à la régulariser au plus tard pour le 31 décembre 1986. »

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer de Wasseige tot de minister van Openbare Werken over de aanzienlijke vertraging en de ernstige tekortkomingen in de boekhouding van het Wegenfonds,

Gelet op de grote bedragen waarom het gaat,

Verzoekt de minister van Openbare Werken de nodige maatregelen te treffen om een oplossing te vinden voor de toestand zodat hij uiterlijk op 31 december 1986 kan worden geregulariseerd. »

Conformément à notre règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

Overeenkomstig ons reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

163 membres sont présents.

163 leden zijn aanwezig.

94 votent oui.

94 stemmen ja.

68 votent non.

68 stemmen neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1985-1986
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1985-1986

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.
Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, Decléty, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmarests, Didden, Evers, Falise, Flagothier, Friederichs, G. Geens, Gijss, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Monfils, Moureaux, Nicolas, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Daele, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborcht, Vandermarliere, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuysen, Van Rompaey, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Adriaenssens, Mme Aelvoet, MM. Basecq, Borremans, Bourgois, Capoen, Collignon, De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Delcroix, Mme De Pauw-Deveken, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Egelmeers, Eicher, A. Geens, Gevenois, Grosjean, Gryp, Guillaume, Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lagasse, Lallemand, Leclercq, Mme Liets-Croes, MM. Luyten, Meyntjens, Minet, Moens, Mommerency, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Seeuws, Smits, Somers, Spitaels, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint, Mme Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Valkeniers, Vandekerckhove, Vandenhove, Van Grembergen, Van In, Vanlerberghe, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Verschuieren, Vervaeke et Wyninckx.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Van Der Niepen.

De Voorzitter. — Ik verzoek de heer Van Der Niepen de reden van zijn onthouding mede te delen.

De heer Van Der Niepen. — Ik ben afgesproken met de heer Noerens.

M. Moureaux. — Monsieur le Président, je voulais voter non, mais mon appareil a mal fonctionné.

M. le Président. — Il vous en est donné acte, monsieur Moureaux.

INTERPELLATIE VAN DE HEER SEEUWS TOT DE STAATSSECRETARIS VOOR POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE, OVER « DE GEVOLGEN VAN DE OP EEN RECENTE PERSCONFERENTIE VOORGESTELDE STUDIE VAN TEAM CONSULT, DIE BESLUIT TOT EEN MODERNISERING EN HERSTRUCTURERING VAN DE POSTERIJEN OP ZES JAAR TIJD, DOOR EEN INVESTERING VAN 3 A 4 MILJARD PER JAAR EN MET DE AFVLOEIING VAN 10 000 POSTMANNEN TOT GEVOLG »

Stemming over de eenvoudige motie

INTERPELLATION DE M. SEEUWS AU SECRETAIRE D'ETAT AUX POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES, SUR « LES CONSEQUENCES D'UNE ETUDE DE TEAM CONSULT PRESENTÉE RECENTEMENT LORS D'UNE CONFERENCE DE PRESSE ET QUI CONCLUT A LA NECESSITE DE MODERNISER ET DE RESTRUCTURER LES POSTES DANS UN DELAI DE SIX ANS, MOYENNANT UN INVESTISSEMENT DE 3 A 4 MILLIARDS DE FRANCS PAR AN, ET LE DEPART DE 10 000 AGENTS DES POSTES »

Vote sur la motion pure et simple

De Voorzitter. — Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Seeuws tot de staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, over de gevolgen van de op een recente persconferentie voorgestelde studie van Team Consult, werden twee moties ingediend.

Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. Seeuws au secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, sur les conséquences d'une étude de Team Consult, présentée récemment lors d'une conférence de presse.

De ene, de eenvoudige motie, door de heren Langendries, De Kerpel, Henrion en Peetermans, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Seeuws en het antwoord van de staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Seeuws et la réponse du secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones,

Passe à l'ordre du jour. »

De andere, door de heren Op 't Eynde en Schoeters, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Seeuws tot de staatssecretaris voor PTT over de mogelijke gevolgen van het beleidsplan Post 90 van Team Consult,

Vraagt de regering zo vlug mogelijk duidelijkheid te scheppen over haar beleidsopties inzake de Regie der Posterijen,

Wijst erop dat de uitvoerende macht niet in de plaats mag treden van de onvervangbare controlerende functie van het Parlement op de parastatalen en de openbare diensten,

Is van oordeel dat de Regie van PTT dringend moet worden gemoderniseerd en geherwaardeerd, maar dat de technologische vernieuwingen niet noodzakelijk en uitsluitend ten laste moeten worden gelegd van het personeel en van de tewerkstelling. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Seeuws au secrétaire d'Etat aux PTT sur les conséquences possibles du plan de gestion Poste 90 de Team Consult,

Demande au gouvernement de préciser le plus rapidement possible ses options politiques en ce qui concerne la Régie des Postes,

Souligne que l'exécutif ne doit pas se substituer au contrôle parlementaire, irremplaçable, des parastatals et des services publics,

Estime que la Régie des PTT doit être modernisée et réévaluée de toute urgence, mais que les innovations technologiques ne doivent pas s'effectuer nécessairement et exclusivement au détriment du personnel et de l'emploi. »

Overeenkomstig ons reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

164 membres sont présents.

164 leden zijn aanwezig.

96 votent oui.

96 stemmen ja.

67 votent non.

67 stemmen neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, Decléry, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmarests, Didden, Evers, Falise, Flagothier, Friederichs, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert,

MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Monfils, Moureaux, Nicolas, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Poulet, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Daele, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuysen, Van Rompaey, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Adriaenssens, Mme Aelvoet, MM. Basecq, Borremans, Bourgois, Capoen, Collignon, De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Delcroix, Mme De Pauw-Deveene, MM. De Smeyster, de Wasseige, Donnay, Egelmeyers, Eicher, A. Geens, Gevenois, Grosjean, Gryp, Guillaume, Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lagasse, Lallemand, Leclercq, Mme Lieten-Croes, MM. Luyten, Meyntjens, Minet, Moens, Mommerency, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Seeuws, Smits, Somers, Spitaels, Taminiaux, Toussaint, Mme Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Valkeniers, Vandekerckhove, Vandenhove, Van Grembergen, Van In, Vanlerberghe, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Verschuere, Vervaeke et Wyninckx.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Van Der Niepen.

M. Moureaux. — Même remarque que lors du vote précédent, monsieur le Président.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MEYNTJENS AAN DE MINISTER VAN FINANCIËN OVER « DE INVESTERINGSAF-TREK VOOR ONTGINNINGSGRONDEN »

QUESTION ORALE DE M. MEYNTJENS AU MINISTRE DES FINANCES SUR « LA DEDUCTION POUR INVESTISSEMENT CONCERNANT LES TERRAINS D'EXTRACTION »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Meyntjens tot de minister van Financiën over « de investeringsaf-trek voor ontginningsgronden ».

Het woord is aan de heer Meyntjens.

De heer Meyntjens. — Mijnheer de minister, in antwoord op mijn vraag nr. 195 van 12 juli 1985 betreffende de investeringsaf-trek voor ontginningsgronden, gaf u als minister van Economische Zaken gunstig advies aan de minister van Financiën. Deze, uw voorganger, ging niet akkoord. Een stelling die u thans overneemt.

De administratie maakt geen onderscheid en legt de klemtoon in té algemene zin op « in nieuwe staat verworven ». Zonder twijfel zijn uitgesloten, de gewone en industriële terreinen, al dan niet voor het eerst in gebruik genomen. Ze zijn van afschrijving uitgesloten en kunnen niet « in nieuwe staat » zijn verworven. Anders is het gesteld met mijnen en groeven, voor het eerst in ontginning genomen. Het is niet de grond of het terrein dat telt voor de ontginning en afschrijving, maar wel de delfstoffen. Wanneer het om kiezelgroeven gaat is de afschrijving nooit geweigerd. De afschrijving is gespreid over de normale duur van de ontginning en beloopt meer dan drie jaar. Welnu, nieuwe staat betekent nieuw, nieuw gerealiseerd of nieuw gecreëerd of nooit gebruikt.

De voorwaarden voor een investeringsaf-trek of kiezelgroeven die voor het eerst in ontginning worden genomen, zijn vervuld : het zijn nieuwe activa; het zijn afschrijfbaar activa voor een langere periode dan drie jaar; het zijn onontbeerlijke investeringsactiva die voor het eerst zijn gebruikt en ontgonnen en de economische doeleinden van de wet (artikel 42ter) dienen.

Het is niet omdat de wetgever de term « in nieuwe staat » niet heeft gepreciseerd, dat men ontginningsgronden op dezelfde voet moet plaatsen als industriële gronden of terreinen en dat men de industriële sector van afschrijfbaar mijnen en groeven van investeringsaf-trek moet uitsluiten.

Komen ontginningsgronden, als vaste onontbeerlijke en afschrijfbaar investeringsactiva, en rekening houdend met voorgaande uiteenzetting, in aanmerking voor investeringsaf-trek ?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Eyskens.

De heer Eyskens, minister van Financiën. — Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik erop wijzen dat de gegevens van de door het geachte lid gestelde vraag geen elementen bevatten die niet reeds werden aangehaald in zijn schriftelijke vragen van 12 juli 1985 en 17 december 1985.

Om in aanmerking te komen voor de investeringsaftrek, bedoeld in artikel 42ter van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, is evenwel niet alleen vereist dat de bedoelde activa afschrijfbaar zijn, doch tevens dat ze in nieuwe staat zijn verkregen of tot stand gebracht.

Rekening houdend met de huidige wetgeving kan ik niet anders dan van oordeel blijven — zoals mijn voorgangers — dat het begrip «nieuw» in zijn gewone betekenis moet worden begrepen, hetgeen tot gevolg heeft dat die eigenschap nooit aan gronden kan worden toegekend. Bijgevolg komen ontginningsgronden niet in aanmerking voor de investeringsaftrek.

Indien er ter zake een betwisting zou bestaan tussen een taxatiedienst der Directe Belastingen en een bepaalde belastingplichtige, beschikt deze laatste over de gewone wettelijke middelen, als bezwaar, voorziening in beroep en in cassatie, om zijn zienswijze te verdedigen.

Mijn besluit is dan ook dat de vraag van de heer Meyntjens alleen *de lege ferenda* kan worden opgelost ten einde een duidelijke interpretatieve wijziging aan te brengen in de huidige beschikkingen. Hij kan dus tewerk gaan via een wetsvoorstel.

Ik zal dit nog eens laten onderzoeken door mijn administratie. Ik kan echter nu niets anders antwoorden, rekening houdend met de huidige wetgeving en de standvastige interpretatie daarvan.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN TOT DE STAATSECRETARIS VOOR ENERGIE OVER «DE FORMING VAN DE AARDGASPRIJS AAN DE VERBRUIKER»

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENERGIE SUR «LA FORMATION DU PRIX DU GAZ NATUREL DEMANDE AU CONSOMMATEUR»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van In tot de staatssecretaris voor Energie over «de vorming van de aardgasprijs aan de verbruiker».

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, deze actuele mondelinge vraag luidt: als de olieprijsen tussen december 1984 en december 1985, uitgedrukt in inlandse munt, met ruim 20 pct. zijn gedaald en als de aardgasprijsen, onder meer, aan de schommelingen van de olieprijsen zijn gekoppeld, mocht de privé-aardgasverbruiker vóór de aanrekening van BTW — nog altijd 19 pct. — ten minste een vermindering van de eenheidsprijs per MJ-aardgas verwachten. Tussen haakjes, volgens de berichten van gisteravond verwacht men een daling van de olieprijs tot 15 dollar per vat en zelfs tot 5 dollar per vat op het einde van de maand.

Het tegengestelde is natuurlijk het geval voor de aardgasprijsen. Worden de eenheidsprijzen van de olieprodukten met een onstuitbare vlijt via de media bekendgemaakt, heeft de aardgasverbruiker niets aan de cryptische parameters die in het *Belgisch Staatsblad* sporadisch over aardgas worden meegedeeld.

Volgende vragen rijzen dan ook. Hoe is het te rechtvaardigen dat de jaarfactuur van de privé-verbruiker voor aardgasverbruik steevast één enkele eenheidsprijs voor de hele verbruiksperiode mag vermelden? Waarom wordt de daling van de olieprijsen niet in een dalende aardgasprijs weerspiegeld? Is geen bijzondere berichtgeving over wijzigingen van de aardgasprijsen nodig? Is het juist dat er tussen de diverse intercommunales-leveranciers van aardgas een soort egalisatie-mechanisme speelt? Met andere woorden, moeten de intercommunale verenigingen met een modern distributienet mee betalen voor de vernieuwingen die elders worden uitgevoerd?

Laatste vraag: is het juist dat om bepaalde industriële afnemers te behouden, hun enkel de G-prijs, dit is de brutoprijs van het aardgas op het grensstation, wordt aangerekend?

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Aerts.

De heer Aerts, staatssecretaris voor Energie, toegevoegd aan de minister van Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, de eerste vraag die de heer Van In heeft gesteld, betreft het berekenen van de eenheidsprijs.

De eenheidsprijs aangegeven op de jaarlijkse gasfactuur is een gemiddelde prijs van het voorbije verbruiksjaar. Als ik spreek van gemiddelde prijs, dan bedoel ik voor het evenredige stuk aangezien de eenheidsprijs is samengesteld uit twee delen, een vast deel en een deel dat wijzigbaar is. Daar bij de berekening van deze gemiddelde prijs rekening wordt gehouden met de werkelijke prijs van iedere maand en met het geschatte verbruik van iedere maand, gebaseerd op het aantal graad-dagen van die maand, is de vermelding van die ene prijs op de jaarfactuur zeker gerechtvaardigd. Het gaat dus om een vrij nauwkeurige berekening omdat men zich baseert op het voorbije jaar.

Wat de tweede vraag betreft, is het inderdaad juist dat de aardgasprijs is gekoppeld aan de aardolieprijzen. Ik zal zo dadelijk het tarief geven waarop de evolutie voortkomt van de prijs vanaf december 1984 tot op vandaag. Men kan vaststellen dat er, net als bij de aardolieprijzen, eerst een stijgende en daarna een dalende tendens aanwezig is. Deze tendens naar omlaag zal zich in de toekomst, vermoed ik, nog verder zetten, maar zal echter pas volgend jaar merkbaar worden, gelet op de manier van berekenen die ik zoeven juist heb uitgelegd.

De schommelingen van de aardgasprijs liggen niet zo dicht bij de reële schommelingen van de marktprijs omdat wij, wat de leveringen van aardgas betreft, aan contracten gebonden zijn — bijvoorbeeld met Nederland en Noorwegen —, die lopen over een vrij lange termijn, en waarin werd bepaald dat de aardgasprijs is gebonden aan de aardolieprijs.

Ten derde, iedere maand publiceren wij de prijs en daarbij wordt rekening gehouden met de gekende gasindexen. Om het een beetje begrijpelijk te houden, wordt ook iedere maand aan de pers een bericht bezorgd. Hierin worden vermeld de schommelingen van de aardgasprijs, meer bepaald deze voor de lopende maand, en een verrekening van het voorbije jaar.

Vandaag heb ik de aardgasprijs kunnen laten dalen met 0.31 frank per m³ ingevolge de overeengekomen verrekening en die vastligt in de contracten.

Over de vierde vraag kan ik formeel zijn: er bestaat geen egalisatie-mechanisme tussen de diverse intercommunales.

Wat de laatste vraag betreft, is het juist dat sommige industriële klanten de prijs van het gas, en dit omwille van de concurrentie met de extra zware stookolie, in bepaalde omstandigheden een tarief aangerekend krijgen aan de G-parameter, zijnde de invoerprijs. Deze prijzen worden maandelijks herzien en hebben geen enkele invloed op de prijzen betaald door de andere verbruikers. Dit staat er volledig buiten.

Ik zal u onmiddellijk de evolutie bezorgen van de prijzen in het voorbije jaar.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE BREMAEKER AAN DE STAATSECRETARIS VOOR VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «DE LAATTIJDIGHEID IN DE UITKERING VAN DE FINANCIËLE TEGEMOETKOMINGEN AAN DE SLACHTOFFERS VAN HET HEIZELDRAAMA»

QUESTION ORALE DE M. DE BREMAEKER AU SECRETAIRE D'ETAT A LA SANTE PUBLIQUE ET A L'ENVIRONNEMENT SUR «LE RETARD DANS LA LIQUIDATION DES INTERVENTIONS FINANCIERES EN FAVEUR DES VICTIMES DU DRAME DU HEYZEL»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Bremeaeker tot de staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu over «de laattijdigheid in de uitkering van de financiële tegemoetkomingen aan de slachtoffers van het Heizeldrama».

Het woord is aan de heer De Bremeaeker.

De heer De Bremeaeker. — Mijnheer de Voorzitter, per 29 juli 1985 werd een bedrag buiten begroting van 200 miljoen ter beschikking gesteld van het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin als tegemoetkoming in bepaalde kosten door slachtoffers van het Heizeldrama van 29 mei 1985 opgelopen.

Bij de behandeling van deze uitgaven buiten begroting in de subcommissie voor de Financiën op 29 januari 1986 bleek dat nog geen enkele financiële tegemoetkoming tot op die datum werd verricht, dit wil zeggen acht maanden na de feiten, en dat nog geen betaling geschiedde van medische verzorging verstrekt in België aan de slachtoffers van de incidenten van de Heizel van 29 mei 1985.

Dit betekent: de kosten van geneeskundige verzorging verstrekt door ziekenhuizen, klinieken en via privé-consultaties, de betaling van de vervoerkosten in België van de slachtoffers evenals de betaling van de

begrafeniskosten beperkt tot een maximumbedrag door het Riziv terugbetaald, en iedere andere betaling van de Belgische Staat geëist in het kader van de bilaterale relaties tussen de betrokken landen, met inachtneming van de bestaande internationale verdragen en bilaterale akkoorden.

Kan de staatssecretaris een verklaring geven voor de laattijdigheid in de uitkering van de financiële tegemoetkomingen?

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Smet.

Mevrouw Smet, staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op de vraag van het geachte lid, herinner ik aan de procedure die moet worden gevolgd om betaling te bekomen van de kosten die gemaakt werden naar aanleiding van het Heizeldrama.

De voorwaarden en modaliteiten van de tegemoetkoming van de Staat ten gunste van de slachtoffers van de Heyselgebeurtenissen werden geregeld bij koninklijk besluit van 30 augustus 1985.

Dit koninklijk besluit voorziet in de oprichting van een administratieve cel die belast wordt met het onderzoek van de dossiers en die samengesteld is uit zeven ambtenaren ter beschikking gesteld door verschillende departementen. Deze administratieve cel werd aangehecht bij de bestuursafdeling van het maatschappelijk welzijn van het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin. Het besluit bepaalt eveneens dat de administratie zich moet uitspreken over de ontvankelijkheid van een aanvraag binnen de 45 dagen na de indiening van het volledige dossier.

Ten einde deze bepaling te kunnen naleven werd het koninklijk besluit slechts gepubliceerd en trad het slechts in werking op het ogenblik dat de administratieve cel geïnstalleerd was. Dit laatste gebeurde op 25 november 1985.

Op dat ogenblik werd onmiddellijk een aangetekende brief gericht aan alle personen en instellingen — hoofdzakelijk de betrokken verzorgingsinstellingen — die de staatssamenkomst hadden gevraagd, ten einde de door het koninklijk besluit vereiste bijkomende inlichtingen en documenten te bekomen. In totaal werden 298 brieven verstuurd.

Tot op heden werden 49 volledige dossiers, die betrekking hebben op 40 slachtoffers, ingediend en ontvankelijk verklaard. De betalingsprocedure van deze dossiers, die een totaalbedrag vertegenwoordigen van 3 777 910 frank werd ondertussen reeds aangevat. Vandaag nog belooft het OCMW van Brussel de vervollediging van 80 bijkomende dossiers waarvoor de uitbetaling dan onmiddellijk kan volgen.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE EERSTE MINISTER OVER «DE MACHTSGREEP OP DE DIENSTEN VAN HET BESTUUR DER OORLOGSSLACHTOFFERS»

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU PREMIER MINISTRE SUR «LE COUP DE FORCE CONTRE LES SERVICES DE L'ADMINISTRATION DES VICTIMES DE LA GUERRE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van In aan de Eerste minister over «de machtsgreep op de diensten van het bestuur der oorlogsslachtoffers».

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, deze vraag is in principe tot de Eerste minister gericht. Ik ga ermede akkoord dat de minister die ook bevoegd is voor de instellingen ter zake wellicht enige verduidelijking kan geven.

Het gaat over de diensten van het bestuur der oorlogsslachtoffers. Het heeft er de schijn van dat, binnen de mallemlen van uitsplitsingen en samenvoegingen van de bevoegdheden waardoor de jongste regeringsvorming wordt gekenmerkt, één van de Vice-Eerste ministers — het is niet de heer Verhofstadt — zich het recht heeft toegeëigend om, naast twee belangrijke bevoegdheden, nog uitsluitend te beslissen over alle morele, materiële en principiële problemen die met de oorlogsnaweeën hebben te maken. Aldus zou deze machtsgreep niet alleen gelden voor de diensten van het bestuur der oorlogsslachtoffers maar ook voor het Navorsings- en Studiecentrum dat voorheen afhing van de onderwijsdepartementen.

Ik verzoek de regeringsleider, of zijn vervanger, ons duidelijk te maken dat het inderdaad de bedoeling is van zijn regering, bijvoorbeeld de materies die een uitgesproken persoonsgebonden of cultureel karakter vertonen uit de invloedssfeer van de gemeenschappen verwijderd te houden en ons tevens duidelijk te maken of we moeten betwijfelen dat

via een nieuw protocol-akkoord ook nog van enige rechtvaardigheid sprake kan zijn ten aanzien van scheef gegroeide systemen in de statuten van nationale erkentelijkheid.

Tenslotte dient ons ook duidelijk te worden gemaakt of de kat zodanig op de kaas wordt gebonden dat men zich na veertig jaar geen illusies meer moet maken voor een rechtvaardige bejegening van alle oorlogsslachtoffers.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dehaene die antwoordt namens de Eerste minister.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, de Eerste minister heeft inderdaad gevraagd hem te willen verontschuldigen en in zijn naam volgend antwoord op de gestelde vraag te geven.

Ter gelegenheid van de 40e verjaardag van het einde van de tweede wereldoorlog heeft de regering de erkentelijkheid van de Belgische Staat jegens de oorlogsslachtoffers nog beter willen beklemtonen door het beleid op dit gebied te coördineren.

Tot nu toe waren immers verschillende ministers en administratieve diensten bevoegd voor de tegemoetkomingen aan de oorlogsslachtoffers. Daarom werd bij de samenstelling van de regering overeengekomen dat de staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, de onderscheiden maatregelen coördineert. Deze coördinatie die aan de staatssecretaris is toevertrouwd, impliceert evenwel niet dat hij ter zake over een exclusieve bevoegdheid zou beschikken.

Thans worden door de minister van Justitie, enerzijds, en door de minister van Sociale Zaken, de minister van Landsverdediging en de ministers van Onderwijs, anderzijds, protocollen uitgewerkt ter verdeling van de bevoegdheden. Tevens wordt door de minister van Justitie en door de aan hem toegevoegde staatssecretaris een protocol uitgewerkt ten einde voormelde coördinatie aan de betrokken staatssecretaris toe te vertrouwen.

In het protocol dat is gesloten tussen de minister van Justitie en de minister van Sociale Zaken, wordt inzonderheid bepaald dat de minister van Justitie bevoegd is voor de aangelegenheden die ressorteren onder de bestuursafdeling voor de oorlogsgetroffenen en onder het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers. De minister van Sociale Zaken blijft echter bevoegd voor de beslissingen betreffende het bestuur en het personeel van de bestuursafdeling voor de oorlogsgetroffenen, waarover de mening van de minister van Justitie zal worden gevraagd. De woorden van de heer Van In, «een machtsgreep op de diensten van het bestuur der oorlogsslachtoffers», zijn dan ook niet ter zake en missen elke grond.

De staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, is bevoegd voor de pensioenen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers, maar de staatssecretaris voor Pensioenen blijft bevoegd voor de pensioenen van de militaire slachtoffers. Voor een doeltreffende coördinatie van de beleidsmaatregelen is het echter wel noodzakelijk dat op zijn minst hierover het advies van de bevoegde staatssecretaris wordt ingewonnen.

In verband met de verdeling van de bevoegdheden tussen de Staat en de gemeenschappen op het vlak van de tegemoetkomingen aan de oorlogsslachtoffers, wens ik vooralsnog alleen te wijzen op de adviezen van de Raad van State over verschillende ontwerpen van wet betreffende de oorlogsinvaliden, oud-strijders, oorlogsslachtoffers, weerstanders en oorlogsweduwen. De Raad van State zegt: «De regeling van die hulpverlening is tot de bevoegdheid van de nationale wetgever blijven behoren en wel op grond van de overweging dat de bedoelde hulp deel uitmaakt van een ruimer geheel van regelen die een zaak zijn van nationale erkentelijkheid en essentieel stoelen op en uitgaan van aan het vaderland in oorlogsomstandigheden bewezen diensten. Deze materies, welke een aangelegenheid op zichzelf vormen, behoren niet tot de materies waarvoor, ter uitvoering van artikel 59bis, paragraaf 2bis, van de Grondwet, de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de gemeenschappen heeft bevoegd gemaakt.»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VERVAET AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE, OVER «DE VERHUIZING VAN DE SECTIE BUITENLAND VAN BRUSSEL X NAAR ZAVENTEM EN OMGEKEERD»

QUESTION ORALE DE M. VERVAET AU SECRETAIRE D'ETAT AUX POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES, SUR «LE DEMENAGEMENT DE LA SECTION ETRANGER DE BRUXELLES X A ZAVENTEM ET INVERSEMENT»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vervaeke tot de staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, over « de verhuizing van de sectie buitenland van Brussel X naar Zaventem en omgekeerd ».

Het woord is aan de heer Vervaeke.

De heer Vervaeke. — Mijnheer de Voorzitter, de sectie buitenland van Brussel X werd overgeheveld naar Zaventem. Naar ik verneem gebeurde de verhuizing zaterdag 1 februari 1986. Op maandag 3 februari 1986 begon men alles opnieuw terug te brengen naar Brussel X.

Mag ik de staatssecretaris vragen wie verantwoordelijk is voor deze ongewone handeling, waarom dit gebeurde en hoeveel deze operatie heeft gekost?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dehaene, die zal antwoorden namens staatssecretaris D'Hondt.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, staatssecretaris D'Hondt, die op het ogenblik in het buitenland verblijft, heeft mij gevraagd volgens antwoord te verstrekken op de vraag van de heer Vervaeke.

Ten einde in Zaventem de mogelijkheid te hebben tot het creëren van een internationaal uitwisselingscentrum voor luchtpost, met gunstige gevolgen voor het verkeer in de luchthaven, heb ik in februari 1985 aan de minister van Verkeerswezen gevraagd ruimte te reserveren in de loodsen van de RLW. Met het oog op een definitieve beslissing werd een kosten-batenanalyse gevraagd aan de Regie der Posterijen.

De Regie heeft echter op eigen initiatief ook een sorteercentrum voor de luchtpost willen vestigen te Zaventem zonder dit probleem te plaatsen in de ruimere context van de studie van Team Consult. De inspectie van Financiën gaf evenwel een totaal ongunstig advies. Ik kan bijgevolg dit laatste initiatief niet laten doorgaan.

De directie van de Regie der Posterijen is verantwoordelijk voor de genomen beslissingen in verband met de verhuizing.

De kosten veroorzaakt door de verhuizing bedragen 1,4 miljoen.

QUESTION ORALE DE MME TRUFFAUT AU MINISTRE DES FINANCES SUR « L'URGENCE, POUR LE CONSEIL DES MINISTRES, DE VOTER UN CREDIT AU FONDS NATIONAL DES CALAMITES AFIN QUE LES VERSEMENTS AUX SINISTRES DU TREMBLEMENT DE TERRE DE LIEGE RETROUVENT UN COURS REGULIER ».

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW TRUFFAUT AAN DE MINISTER VAN FINANCIEN OVER « DE NOODZAAK VOOR DE MINISTERRAAD OM DRINGEND EEN KREDIET TEN BEHOEVE VAN HET NATIONAAL RAMPENFONDS GOED TE KEUREN ZODAT DE UITKERINGEN AAN DE SLACHTOFFERS VAN DE AARDSCHOK TE LUIK OPNIEUW REGELMATIG KUNNEN VERLOPEN ».

M. le Président. — La parole est à Mme Truffaut pour poser une question orale au ministre des Finances sur « l'urgence, pour le Conseil des ministres, de voter un crédit au Fonds national des calamités afin que les versements aux sinistrés du tremblement de terre de Liège retrouvent un cours régulier ».

Mme Truffaut. — Monsieur le Président, le tremblement de terre qui a causé d'énormes dégâts dans la région liégeoise a eu lieu il y a plus de deux ans.

Il faut rendre hommage aux administrations qui ont maîtrisé le traitement de douze mille dossiers avec compétence et efficacité. Mais le versement insuffisant de crédits à la Caisse des calamités retarde les dédommagements. Actuellement, un tiers des versements a été effectué. Le 13 novembre 1985 ils ont cessé complètement.

Les 200 millions qui viennent d'être mis à la disposition du Fonds des calamités par le vote des crédits provisoires seront épuisés à la fin du mois de février.

Il semble que le déblocage de la situation dépende d'une délibération budgétaire prise en Conseil des ministres.

Vous plairait-il de me dire, monsieur le ministre :

1. Si un prochain Conseil des ministres a inscrit cette question à son ordre du jour et, dans l'affirmative, à quel moment;

2. Quel montant sera transféré au Fonds des calamités étant donné que le crédit à couvrir est de plus d'un milliard ?

M. le Président. — La parole est à M. Eyskens, ministre.

M. Eyskens, ministre des Finances. — Monsieur le Président, une première avance de 200 millions de francs a été versée à la Caisse nationale des calamités pour couvrir les demandes de paiement des premières semaines de 1986.

En ce qui concerne les deux questions ponctuelles posées par Mme Truffaut, je puis répondre ce qui suit :

1. Afin d'assurer la continuité des paiements aux sinistrés, un montant supplémentaire de 287 millions est mis à disposition, à l'intérieur de l'enveloppe globale des crédits provisoires libérés par la loi de finances du 23 décembre 1985.

Ainsi, un montant de 487 millions de francs a déjà été libéré pour 1986.

Cette solution supprime la nécessité d'une décision du Conseil des ministres ouvrant de nouveaux crédits supplémentaires au-delà de ceux qui sont dans le budget.

Comme nous sommes sous le régime des crédits provisoires, le plafond absolu des crédits est le crédit de l'année budgétaire antérieure, en l'occurrence 1985.

Il a été renoncé au procédé de la délibération spéciale du Conseil des ministres sur la base de l'article 24 de la loi sur la comptabilité de l'Etat parce qu'il s'agit là d'une procédure exceptionnelle qui porte, en fait, atteinte au privilège du Parlement de fixer les budgets des départements. Cette procédure fait l'objet de beaucoup de critiques, comme le démontre, par ailleurs, le 142e cahier d'observations de la Cour des comptes.

2. Le montant définitif des crédits de 1986 pour le Fonds des calamités sera fixé à l'occasion de l'établissement du budget 1986 — exercice difficile, comme vous le savez —, actuellement en cours de réalisation au sein du gouvernement. Ce montant définitif sera fixé en fonction des dossiers approuvés par l'administration des Travaux publics.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VANLERBERGHE TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN, OPENBAAR AMBT EN DECENTRALISATIE, OVER « DE TEWERKSTELLING VAN WERKLOZEN IN DE GEMEENTEN ».

INTERPELLATION DE M. VANLERBERGHE AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTERIEUR, DE LA FONCTION PUBLIQUE ET DE LA DECENTRALISATION, SUR « LA MISE AU TRAVAIL DE CHOMEURS PAR LES COMMUNES ».

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Vanlerberghe tot de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, over « de tewerkstelling van werklozen in de gemeenten ».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Vanlerberghe. — Mijnheer de Voorzitter, naar aanleiding van onlangs verschenen persberichten, heerst er een paniekstemming onder de tewerkgestelde werklozen in de lokale besturen, ook bij alle BTK'ers en Dac'ers, kortom bij al degenen die onder de zogenaamde nepstatuten vallen.

In Vlaanderen zijn er ruim 500 goedgekeurde projecten die, bij gebrek aan geld, niet kunnen starten. Daarnaast wachten er nog ruim 1.000 aanvragen op goedkeuring. Wat wordt er precies in het vooruitzicht gesteld?

In de regeringsverklaring staat de harmonisering van de werkgelegenheidsprogramma's ingeschreven.

Het regeerakkoord vermeldt letterlijk het volgende onder F, werkgelegenheid, punt 7 : « Het verwezenlijken van een grotere coherentie tussen de bestaande opsloringsprogramma's. Aandacht zal besteed worden aan het sociaal statuut van de tewerkgestelden. (...) Het goedkeuren van de programma's in functie van hun nut en van de ernst van de volbrachte taken zal met zorg gebeuren. Een ministeriële werkgroep zal hierover beslissen... ».

Men meent echter te weten dat een aantal belangrijke wijzigingen zouden uitgevoerd worden : het budget voor het bijzonder tijdelijk kader zou tot één vierde worden teruggebracht, de promotor van een Dac-

project zou worden verplicht een anciënniteitsvergoeding te betalen en een vierde van de loonlast op zich te nemen. Nergens zijn deze bijzondere lasten in de begrotingen opgenomen, en vooral gemeenten met een saneringslening zouden in een uitzichtloze toestand terechtkomen.

Het spreekt vanzelf dat dergelijke maatregelen ook een grote weerslag zouden hebben op de werking van de lokale besturen. Zij zijn namelijk genoodzaakt gebruik te maken van tal van nepstatuten voor een degelijke dienstverlening.

Wij menen dat de volgende drie recente maatregelen tegenover de gemeentebesturen werkelijk drie rechtstreekse aantastingen van de gemeentelijke autonomie betekenen.

Eerst wens ik het project van tewerkgestelde werkloze bij de gemeentepolitie onder de loep te nemen. Wij menen dat in geval van nood aan administratieve hulp bij de gemeentepolitie, best een uitbreiding van het vast kader kan gebeuren. Vijftien pct. van het statutair kader blijkt momenteel onbezet. De toekenning werd daarenboven afhankelijk gesteld van het aanvaarden van een kwalitatief veiligheidsplan en de selectie gebeurt nationaal, via het Vast Wervingsecretariaat.

De SP heeft principieel niets tegen dergelijk veiligheidsplan, wel tegen het opdringen ervan zonder inspraakans bij de opstelling.

De heer Egelmeers, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Een tweede maatregel behelst de aanwending van tewerkgestelde werklozen voor de uitreiking van nieuwe identiteitskaarten en kaarten voor de sociale zekerheid. Opnieuw wordt hier door de nationale overheid een voorwaarde gesteld voor toekenning, namelijk het beperken van de gemeentebelasting tot 125 frank.

Nochtans dacht ik dat de gemeentebelasting een materie was die tot de eigen bevoegdheid van het lokaal bestuur behoort, artikel 108 van de Grondwet, tweede lid, bepaalt immers dat de gemeenteraad alles regelt wat van gemeentelijk belang is, ook de gemeentewet vermeldt dit in zijn artikel 75.

De derde maatregel betreft de mogelijkheid tot loopbaanonderbreking voor het gemeentepersoneel. Wij menen dat de overheid hier eens te meer raakt aan de lokale autonomie van de gemeenten. In een omzendbrief van 2 oktober 1985, raadt u, mijnheer de Vice-Eerste minister, een combinatie aan van het stelsel ministeries met het stelsel privé; dit is de derde mogelijkheid in uw genoemde omzendbrief.

In tegenspraak hiermee sluit uw collega, de heer Hansenne, minister van Tewerkstelling en Arbeid, deze mogelijkheid echter verder uit, en dit met zijn koninklijk besluit van 20 januari 1986 houdende tijdelijke afwijking voor bepaalde gemeenten of openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De 70 pct. tegemoetkoming in de kosten voor tewerkgestelde werklozen wordt immers uitdrukkelijk afhankelijk gesteld van de loopbaanonderbreking volgens het systeem ministeries, zoals bepaald in artikel 5. Men argumenteert deze voorwaarde met het feit dat in het systeem ministeries de onderbreking een recht is, doch in de privé niet.

Het stelsel voor de privé-sector biedt nochtans bijkomende voordelen : de deeltijds worden er niet uitgesloten, in het stelsel ministeries wel; er wordt de mogelijkheid geboden de loopbaan deeltijds te onderbreken; de voltijdse + 50-jarige kan deeltijdse loopbaanonderbreking aanvragen met behoud van een uitkering van 10.504 frank. Een persoon die geen vijftig jaar is krijgt 5.252 frank; wat zijn pensioen betreft, wordt hij geacht voltijds gewerkt te hebben.

In het stelsel ministeries bestaat dit voordeel niet; een ministerieel besluit kan zelfs bepaalde ambten uitsluiten in het stelsel ministeries; in het stelsel privé kan dit zeker niet; halvering van de loopbaan is mogelijk; de deeltijdse contractuelen kunnen hun loopbaan onderbreken, daar zij automatisch tot het privé-stelsel gerekend worden. De deeltijdse statutairen kunnen dit echter niet; bij de ministeries is in geen tweede aanvraag voorzien; in het stelsel privé gebeurt de aanwerving bij overeenkomst.

Om kort te zijn, sluit het stelsel ministeries een groot aantal categorieën uit.

Terloops wil ik opmerken dat het regeerakkoord op een vrij eigenaardige manier nageleefd wordt. Een extra-stimulus zal worden gegeven aan deeltijdse arbeid, ingroei-, uitgroei-, duo-banen, loopbaanonderbreking. Nu wordt die zogenaamde extra-stimulus echter wel aan een reeks strikte voorwaarden onderworpen, zoals zoëven uiteengezet.

Dit alles is een korte schets van de manier waarop er door de huidige regering gegoocheld wordt met de tewerkgestelde werklozen, BTK'ers, Dac'ers en andere «genieters» van nepstatuten.

Volgende tussenoplossing kan misschien worden overwogen. De huidige tewerkstellingsprogramma's moeten worden omgebogen tot een

eenvormig stelsel van maatschappelijke projecten, waarop bepaalde openbare overheden en instellingen, VZW's en feitelijke verenigingen uit de niet-concurrentiële sector een beroep kunnen doen om projecten met maatschappelijk nut uit te voeren. De overheid dient de projecten zo te financieren, dat de activiteiten die duidelijk beantwoorden aan belangrijke en permanente behoeften, na hun fase als maatschappelijk project hetzij blijvend gefinancierd worden door de overheid, hetzij zelfbedruipend worden.

Bovendien moeten alle werklozen in aanmerking kunnen komen voor deze projecten, dus ook niet-uitkeringsgerechtigde werklozen. De tewerkstelling in deze projecten gebeurt op basis van normale arbeidsovereenkomsten.

De omvorming van de huidige tewerkstellingsprogramma's gebeurt in verschillende fasen. Op korte termijn is de harmonisering van de verschillende statuten de belangrijkste prioriteit : het optrekken van de statuten die op dit ogenblik het zwakst zijn, vooral het statuut van de tewerkgestelde werklozen die gedurende hun tewerkstelling nog altijd volledig beschouwd worden als werkloze. Daarenboven mag het omvormen van de projecten ook geen aanleiding geven tot het bestaan van een personeelskader naast het bestaand kader in de openbare dienst.

Niettemin blijft de SP in de eerste plaats streven naar een volwaardige tewerkstelling met een arbeidsovereenkomst. Daarom verwerpen wij het thans uitgebreid systeem van de alternatieve arbeidscircuits.

In het belang van de zoveel werklozen en voor een optimale dienstverlening in de gemeenten, hoop ik op de medewerking van de Vice-Eerste minister, tevens minister van Binnenlandse Zaken, te kunnen rekenen. *(Applaus op de socialistische banken.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Nothomb.

De heer Nothomb, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Mijnheer de Voorzitter, de interpellant stelt mij vragen over de tewerkstelling van werklozen in drie domeinen : de gemeentepolitie, de nieuwe identiteitskaarten en de sociale-zekerheidskaarten, en de loopbaanonderbreking.

Hij zet zich af tegen die verwezenlijkingen met het argument dat zij een inbreuk op de gemeentelijke autonomie betekenen.

Daarop kan ik slechts antwoorden dat de gemeentelijke autonomie geenszins in het gedrang komt want het zijn mogelijkheden die de gemeenten geboden worden zonder dat zij verplicht worden zulks te aanvaarden.

De gemeenten die de taken welke van hen gevraagd worden alleen aankunnen, worden vanzelfsprekend niet verplicht een beroep te doen op werklozen die hen kosteloos ter beschikking worden gesteld.

Dat is ook zo voor de 1.000 personen tewerkgesteld bij de gemeentepolitie en de 1.353 voor de nieuwe identiteitskaart en de sociale-zekerheidskaart.

Voor deze beide sectoren betekent dit meer dan een miljard die als hulp aan de gemeentebesturen kan worden bestempeld.

De werklozen tewerkgesteld bij de gemeentelijke politie werden gekozen door de gemeentebesturen uit de lijst van de laureaten van een vergelijkende selectieproef georganiseerd door het Vast Wervingsecretariaat van de Staat. Het zijn dus werklozen die na die twee jaar een bepaalde vorming zullen genoten hebben, vergelijkbaar met een stage, en dit op kosten van de Staat.

Wat betreft de werklozen tewerkgesteld voor de uitreiking van de nieuwe identiteitskaarten en van de sociale-zekerheidskaarten, zou het voor de gemeenten onlogisch geweest zijn statutair personeel in dienst te nemen om aan deze toename van werk het hoofd te bieden, en wel om twee redenen.

Ten eerste, dit werk is uitzonderlijk en zal ten laatste binnen vijf jaar moeten geëindigd zijn. De statutair in dienst genomen personen zouden dus overtoollig geworden zijn bij het verstrijken van deze vervanging.

Ten tweede, het lijkt mij logisch dat een bijkomende taak opgelegd aan de gemeenten een tegenprestatie vergt vanwege de Staat, met name in de vorm van het ter beschikking stellen van personeel.

Bovendien hebben deze gemeenten nog de mogelijkheid maximum 125 frank per nieuwe kaart te recupereren door een bijzondere belastingheffing.

Wat betreft de loopbaanonderbreking waarover de interpellant zich verontrust, is tot op heden nog geen enkel statistisch gegeven beschikbaar. Het zou dus voorbarig zijn een oordeel te vellen over de eventuele onrechtvaardigheden die deze reglementering zou kunnen teweegbrengen.

Il n'y a pas de contradiction entre la circulaire du 7 janvier 1986 de M. Hansenne et la mienne du 2 octobre 1985, étant donné que M. Han-

senne se borne à prévenir les intéressés de ce qu'il ne dispose pas actuellement du budget nécessaire pour rembourser les traitements des CMT au-delà du 31 mars 1986, les décisions n'étant pas prises à ce sujet. Néanmoins, si les possibilités existent, son intention est bien de continuer ce système jusqu'au 31 décembre 1986.

Het geachte lid herinnert aan de regeringsverklaring die de harmonisatie beoogt van de programma's tot opslorping van de werkloosheid.

Dit slaat op de toekomstige actie van de regering die deze harmonisatie moet tot stand brengen. In afwachting moet het hoofd geboden worden aan de uit te voeren taken en moet de wetgeving worden aangewend voor de tewerkstelling van werklozen, zoals ze thans bestaat.

Niettemin dien ik te onderstrepen dat de regering tracht de thans bestaande statuten in de openbare sector in overeenstemming te brengen, door de tewerkstelling van werklozen voor een welbepaalde duur toe te laten, met name in dit geval de verdeling van de nieuwe identiteitskaarten en de sociale-zekerheidskaarten.

Zo ook heeft de regering enkel de administratieve taken van de gemeentepolitie willen verlichten door bijkomend personeel te hunner beschikking te stellen.

Tot besluit wens ik te onderstrepen dat de maatregelen van hulp aan de gemiddelden volstrekt gerechtvaardigd zijn; ze maken het hen mogelijk hun taken te vervullen door dat personeel te hunner beschikking wordt gesteld met de minste kosten.

L'honorable membre a évoqué d'autres problèmes de coordination en ce qui concerne la mise au travail des chômeurs, question qui relève manifestement du ministre de l'Emploi et du Travail, puisque les programmes de mise au travail dans les communes ne diffèrent pas de ceux qui sont en œuvre dans d'autres structures juridiques.

Je prie donc l'honorable membre de bien vouloir s'adresser à mon collègue, M. Hansenne, pour obtenir des précisions en la matière. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Tot besluit van deze interpellatie heb ik twee moties ontvangen.

De eerste, ingediend door de heren Wyninckx, De Bremaeker, Holsbeke en De Baere, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Vanlerberghe tot de Vice-Eerste minister in minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, over de tewerkstelling van werklozen in de gemeenten,

Vraagt de regering zo vlug mogelijk goedkeuring te verlenen aan de aanvragen tot verlenging en aan de nieuwe aanvragen tot tewerkstelling van werklozen in de diverse alternatieve tewerkstellingsprojecten. »

La seconde, déposée par MM. Langendries, Vangeel, Vandermarliere et Henrion, est rédigée comme suit :

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Vanlerberghe et la réponse du Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation,

Passe à l'ordre du jour. »

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Vanlerberghe en het antwoord van de Vice-Eerste minister in minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie,

Gaat over tot de orde van de dag. »

Nous procéderons ultérieurement au vote sur la motion pure et simple, qui bénéficie de la priorité.

Wij stemmen later over de eenvoudige motie, die de voorrang heeft.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

INTERPELLATION DE M. MOUTON A M. DAMSEAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR « LES CONSEQUENCES DE L'ANNULATION, PAR LE CONSEIL D'ETAT, DE DISPOSITIONS CONTENUES DANS L'ARRETE ROYAL DU 30 MARS 1982 RELATIF AUX CENTRES D'ENSEIGNEMENT SECONDAIRE ET FIXANT LE PLAN DE RATIONALISATION ET DE PROGRAMMATION DE L'ENSEIGNEMENT SECONDAIRE DE PLEIN EXERCICE »

INTERPELLATIE VAN DE HEER MOUTON TOT DE HEER DAMSEAUX, MINISTER VAN ONDERWIJS, OVER « DE GEVOLGEN VAN DE VERNIETIGING DOOR DE RAAD VAN STATE VAN SOMMIGE BEPALINGEN VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 30 MAART 1982 BETREFFENDE DE SCHOLENGEMEENSCHAPPEN VOOR SECUNDAIR ONDERWIJS EN HOUDENDE HET RATIONALISATIE- EN PROGRAMMATIEPLAN VAN HET SECUNDAIR ONDERWIJS MET VOLLEDIG LEERPLAN »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle l'interpellation de M. Mouton à M. Damseaux, ministre de l'Education nationale, sur « les conséquences de l'annulation, par le Conseil d'Etat, de dispositions contenues dans l'arrêté royal du 30 mars 1982 relatif aux centres d'enseignement secondaire et fixant le plan de rationalisation et de programmation de l'enseignement secondaire de plein exercice ».

La parole est à l'interpellateur.

M. Mouton. — Monsieur le Président, le *Moniteur belge* du 25 octobre 1985 a publié l'arrêt n° 25423 rendu par le Conseil d'Etat en date du 31 mai 1985. Cet arrêt annule en partie les dispositions du chapitre III, section I, traitant des « minima de population scolaire de l'arrêté royal du 30 mars 1982 relatif aux centres d'enseignement secondaire et fixant le plan de rationalisation et de programmation de l'enseignement secondaire de plein exercice ».

Si j'en crois la publication faite au *Moniteur belge*, la position adoptée par le Conseil d'Etat se fonde sur le fait que ces dispositions sont applicables à tout établissement d'enseignement et que, dès lors, elles ne font pas d'exception pour les établissements pour lesquels les pouvoirs organisateurs concernés n'entendent d'aucune façon l'offre d'enseignement, c'est-à-dire ne prévoient pas d'extension des enseignements dispensés, ni d'implantation nouvelle, ni d'extension des bâtiments scolaires existants.

En fait, il m'apparaît que cette position découle d'une interprétation restrictive de l'article 3, paragraphe 1er, de la loi du 29 mai 1959 dont le troisième alinéa est rédigé comme suit : « Toutefois, dans l'enseignement secondaire de plein exercice, l'Etat ne peut créer ou admettre aux subventions que les établissements, sections ou autres subdivisions d'établissements qui répondent aux règles de rationalisation et de programmation prises en exécution de l'article 13, paragraphe 4, A, de la présente loi. »

Interprétation restrictive, disais-je, puisque le Conseil d'Etat indique qu'un établissement qui laisse ses structures inchangées ne peut être soumis aux règles et aux normes de rationalisation.

Cette première décision prise par le Conseil d'Etat appelle, de ma part, deux questions.

La première : il est clair que cette annulation réduit considérablement la portée de l'arrêté royal du 30 mars 1982, précité. Il est vraisemblable que seule une modification de l'article 3, paragraphe 1er, alinéa 3, de la loi du 29 mai 1959, imposant les règles et normes de rationalisation à tous les établissements organisés ou subventionnés par l'Etat, permettrait à l'arrêté royal du 30 mars 1982 de sortir pleinement ses effets.

Voudriez-vous me faire savoir, monsieur le ministre, si un tel projet doit être soumis à l'avis de la Commission nationale du Pacte scolaire ?

Deuxième question : l'article 27 de l'arrêté royal du 30 mars 1982 stipule qu'à partir de l'année scolaire 1985-1986, tout établissement ou cycle qui n'a pas atteint, au 1er octobre de l'année scolaire précédente, les minima de population scolaire fixés aux articles 18, 19, 21, 22, 23 et 25, doit procéder à la fermeture progressive, au 1er septembre de l'année scolaire envisagée et année d'études par année d'études en commençant par la plus basse.

Vous n'ignorez pas, monsieur le ministre, qu'au 1er octobre 1985, certains établissements ne répondant pas aux normes de rationalisation ont été contraints de procéder à la suppression d'une première année d'études. Cette décision sera-t-elle rapportée pour les établissements qui n'avaient, en aucune manière, étendu l'offre d'enseignement ?

En outre, le Conseil d'Etat annule partiellement : 1° les articles 18 et 19 de l'arrêté royal du 30 mars 1982 lorsqu'ils s'appliquent aux établissements qui jugent, sur base de l'article 3, paragraphe 2, 6° alinéa, de la loi du 29 mai 1959, ne pouvoir faire partie d'un centre d'enseignement secondaire; 2° la phase introductive de l'article 21; 3° certaines dispositions de l'article 25.

Or, l'article 21 permet aux établissements qui appartiennent à un centre d'enseignement secondaire de bénéficier d'une réduction des normes de l'ordre de 15 p.c. Cet article apparaît donc comme un incitant à la création des centres d'enseignement secondaire prévus par l'article 3, paragraphe 2, de la loi du 29 mai 1959.

L'annulation prônée par le Conseil d'Etat a pour effet d'étendre les normes préférentielles, fixées par l'article 21, aux établissements qui n'appartiennent pas à un centre d'enseignement secondaire.

Cette décision me paraît lourde de conséquences et m'amène, monsieur le ministre, à vous poser les questions que voici :

L'article 37, paragraphe 1er, de l'arrêté royal du 30 mars 1982 précise que les dispositions du chapitre relatif à la programmation sont applicables à tout établissement qui appartient à un centre d'enseignement secondaire et qui, pour chacun des degrés ou cycles qui le composent, répond aux normes de rationalisation. Dans la mesure où le Conseil d'Etat semble juger injustifiée, en matière de rationalisation, la discrimination établie entre établissements appartenant ou n'appartenant pas à un centre d'enseignement, n'estimez-vous pas logique, monsieur le ministre, d'étendre cette interprétation à l'ensemble du chapitre consacré à la programmation et d'en revoir, par conséquent, les dispositions ?

Ensuite, l'article 3, paragraphe 3, de la loi du 29 mai 1959 porte création d'une commission de planification, qui a notamment pour mission d'émettre un avis motivé sur les propositions de formation de centres d'enseignement introduites par des établissements n'appartenant pas à une des catégories non confessionnelles ou pluralistes, de favoriser la conciliation pour tout établissement qui éprouve des difficultés à faire partie d'un centre d'enseignement et d'émettre un avis motivé sur le droit à programmer et sur les modalités de cette programmation, lorsqu'un établissement estime avoir épuisé toutes les possibilités de faire partie d'un centre d'enseignement.

Etant donné que le Conseil d'Etat, par son arrêt, élimine les avantages accordés aux établissements appartenant à un centre d'enseignement secondaire en matière de rationalisation et que, par conséquent, ces centres se voient pratiquement vidés de leur substance, monsieur le ministre n'estime-t-il pas utile, dans un souci bien compréhensible d'efficacité, de redéfinir les missions confiées à la commission de planification, non encore installée — m'avez-vous répondu tout récemment, monsieur le ministre —, suite au blocage de l'enseignement catholique qui, s'estimant sous-représenté, refuse de faire connaître les noms de ses membres ?

Je le rappelle, le principe de la création de centres d'enseignement secondaire est inclus dans la loi du 29 mai 1959.

Si pas la lettre, du moins l'esprit de la loi lie étroitement les notions de centre d'enseignement, de rationalisation et de programmation.

L'arrêt du Conseil d'Etat et ses implications me semblent accorder la primauté à la lettre, non à l'esprit. Monsieur le ministre n'estime-t-il pas, dès lors, nécessaire de proposer à la Commission du Pacte scolaire une modification de la loi du 29 mai 1959 imposant à tout établissement, avec recours possible auprès de la commission de planification, l'obligation d'appartenir à un centre d'enseignement secondaire ?

Enfin — et ce sera ma dernière question —, monsieur le ministre n'estime-t-il pas nécessaire de modifier la loi du 29 mai 1959 en y précisant que le caractère des écoles sera un des critères à prendre en considération dans le cadre de la rationalisation et de la programmation de l'enseignement en général ?

M. le Président. — La parole est à M. Damseaux, ministre.

M. Damseaux, ministre de l'Education nationale. — Monsieur le Président, l'honorable membre m'a posé six questions concernant la rationalisation et la programmation de l'enseignement secondaire de plein exercice.

A sa première question, je répondrai que la modification d'un article de la loi dite du Pacte scolaire doit être soumise à l'avis de la Commission nationale du Pacte scolaire.

Cependant, si certains membres bloquent la Commission du Pacte, l'appareil juridique ne peut s'arrêter. Dès ce moment, le Parlement et le gouvernement doivent jouer pleinement leur rôle. J'userai de mes modestes qualités de diplomate pour qu'un tel blocage n'ait pas lieu.

La décision de fermer, année par année, certains établissements ne répondant pas aux normes de rationalisation rencontre — reconnaissons-le — les objectifs de la rationalisation.

En réponse à une autre question de l'interpellateur, je reconnais que le texte de la loi est incomplet pour traduire ce qui fut, sans aucun doute, l'intention du législateur, de soumettre tous les établissements d'enseignement secondaire aux normes de rationalisation et pas seulement ceux qui entreprennent une programmation.

Cette lacune devra être comblée au plus vite. On pourrait soumettre à la Commission du Pacte scolaire un texte précisant, par exemple, que, dans l'enseignement secondaire de plein exercice, l'Etat ne

peut créer, admettre aux subventions, continuer à organiser ou à subventionner que les établissements, sections et autres subdivisions qui répondent aux règles de rationalisation ou de programmation.

Il faudra aussi revoir la rationalisation, notamment en ce qui concerne les établissements qui ne font pas partie d'un centre d'enseignement.

Sur les points relatifs à la rationalisation, le Conseil d'Etat paraît limiter la procédure prévue pour les établissements qui souhaitent faire partie d'un centre.

Le Conseil d'Etat postule que le législateur n'a pas imposé de faire partie d'un centre d'enseignement et que ceci ne peut être sanctionné par des minima plus élevés.

Nous verrons, en concertation avec la Commission du Pacte scolaire, comment rencontrer les vœux du Conseil d'Etat, car l'arrêté de base a été pris par l'un de mes honorables prédécesseurs, M. Philippe Busquin.

Je dois aussi rappeler que, le problème étant d'ordre national, le projet de loi devra être contresigné par les deux ministres qui ont l'enseignement secondaire dans leurs attributions.

Il n'est pas utile de redéfinir les missions confiées à la commission de planification, étant donné ce qui vient d'être dit.

Les raisons précises qui ont empêché l'installation de la commission de planification sont les suivantes.

Lors de la constitution de la commission francophone, l'enseignement libre subventionné a obtenu trois mandats sur douze.

La Fédération nationale de l'enseignement moyen catholique s'est estimée sous-représentée et a refusé de constituer la liste de ses membres. Les ministres de l'Education nationale sont chargés de l'exécution de l'arrêté et de la désignation des membres choisis sur les listes présentées par les pouvoirs organisateurs. La commission ne fut donc jamais constituée.

Pour favoriser la création de centres d'enseignement plus aptes à répondre aux objectifs de la rationalisation, il convient de conserver les normes préférentielles prévues, mais la liberté d'une école de faire ou non partie d'un centre doit subsister.

Enfin, pour la rationalisation, il est tenu compte du réseau auquel les établissements appartiennent et du caractère de l'enseignement qui y est dispensé.

Pour la programmation, il n'est pas tenu compte du réseau auquel l'établissement appartient. Les centres d'enseignement ont cependant groupé des écoles de même caractère.

Par conséquent, la programmation tient compte, dans les faits, de ce caractère et il n'est donc pas nécessaire de modifier la loi à ce sujet.

Je crois avoir répondu ainsi aux six questions qui m'ont été posées par l'honorable membre. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

M. le Président. — La parole est à M. Mouton.

M. Mouton. — Monsieur le Président, mon interpellation était fort technique, j'en conviens, mais vos services, monsieur le ministre, ont disposé d'un délai de quinze jours pour l'examiner; elle comportait essentiellement six questions.

En ce qui concerne une modification de l'article 3, paragraphe 3, de la loi du 29 mai 1959 imposant les règles et normes de rationalisation — modification qui permettrait à l'arrêté royal du 30 mars 1982 de sortir pleinement ses effets —, vous m'avez répondu très clairement, monsieur le ministre, qu'un tel projet devait être soumis à la Commission du Pacte scolaire. Vous avez même ajouté : « J'userai de mes modestes qualités de diplomate. »

La question que je souhaite donc vous poser est la suivante : envisagez-vous de soumettre à bref délai à la Commission du Pacte scolaire un projet de modification de cet article 3 ?

Ma deuxième question concernait le sort que vous comptiez réserver à certains établissements qui ne répondent pas aux normes de rationalisation prévues par l'arrêté royal du 30 mai 1982 et qui ont été contraints de fermer une première année d'études. Je considère que votre réponse manque de clarté. Je continue à croire que ces établissements sont pénalisés et que vous refusez en quelque sorte de lever la sanction.

En ce qui concerne le bénéfice, sur la base de l'article 21 de la loi du 30 mars 1982, d'une réduction de l'ordre de 15 p.c. des normes préférentielles en faveur des établissements qui font partie d'un centre d'enseignement secondaire, bénéfice que le Conseil d'Etat juge discriminatoire par rapport aux établissements qui ne font pas partie d'un centre, je considère que vous avez répondu clairement. Vous avez d'ailleurs ajouté qu'avec la Commission du Pacte scolaire, vous vous

efforceriez de rencontrer les objections du Conseil d'Etat. Toujours en comptant sur vos modestes qualités de diplomate, puis-je savoir si vous allez prendre une initiative dans ce domaine, et dans quel délai ?

A propos de l'installation prochaine de la commission de planification, vous avez répété à cette tribune ce que vous m'aviez déjà dit voici quinze jours, à savoir que cette commission n'est pas installée suite au blocage de l'enseignement catholique. Là aussi, monsieur le ministre, comptez-vous user de vos modestes qualités de diplomate pour tenter de débloquer la situation ?

Ma dernière question avait trait à une modification à apporter à la loi du 29 mai 1959 en vue de préciser que le caractère des écoles sera un critère à prendre en considération dans le cadre de la rationalisation. Vous m'avez répondu que ce n'est pas nécessaire pour la programmation. Pour ce qui est de la rationalisation, je reste sur ma faim.

Comme vous avez eu l'obligeance de me remettre le texte de votre réponse, monsieur le ministre, je ne manquerai pas d'en faire la lecture attentive et de revenir, le cas échéant, sur l'un ou l'autre passage où je souhaiterais des éclaircissements.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

INTERPELLATIE VAN DE HEER A. GEENS TOT DE EERSTE MINISTER OVER « DE OPMERKINGEN IN HET 142e BOEK VAN HET REKENHOF »

INTERPELLATION DE M. A. GEENS AU PREMIER MINISTRE SUR « LES OBSERVATIONS DU 142e CAHIER DE LA COUR DES COMPTES »

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer André Geens tot de Eerste minister over « de opmerkingen in het 142e boek van het Rekenhof ». De Vice-Eerste minister, minister van Begroting, Wetenschapsbeleid en het Plan, heeft zich bereid verklaard om te antwoorden namens de Eerste minister.

Het woord is aan de interpellant.

De heer A. Geens. — Mijnheer de Voorzitter, ik had mijn interpellatieverzoek speciaal gericht tot de Eerste minister omdat ik mij niet wilde verdiepen in details — die soms heel belangrijk zijn — in het 142e boek van het Rekenhof, maar mij alleen wilde houden aan de hoofdlijnen en omdat de heer Martens ook de vorige regering heeft geleid.

Het belang van de controle van de rekeningen van de Staat is reeds eeuwenlang bekend. De rekenkamers werden reeds ingesteld in de 14e eeuw in de gebieden van de koningen van Frankrijk en de hertogen van Bourgondië.

Het principe waarop de controle van het Parlement berust werd reeds duidelijk geformuleerd door Montesquieu in 1748 in zijn boek *L'esprit des lois*, boek XI, hoofdstuk VI, waarin hij stelt : « Zo in een vrije Staat, de wetgevende macht, de uitvoerende macht niet mag remmen, heeft zij het recht en moet zij de mogelijkheid hebben om na te gaan op welke manier de door haar gemaakte wetten werden uitgevoerd. »

Ook in ons land werd het belang van het Rekenhof onmiddellijk erkend. Het nationaal congres keurde reeds op 13 december 1830 het decreet tot oprichting van het Rekenhof goed, nog vooraleer de Grondwet werd aangenomen.

Het lijkt ons dus van het grootste belang in de Senaat enige aandacht te schenken aan het 142e boek van het Rekenhof dat ons enige tijd geleden werd overhandigd. Te meer daar hieruit blijkt dat de regering zich aan veelvuldige wetsovertredingen schuldig maakt. Op een ogenblik dat diezelfde regering zegt een drastische sanering van de overheidsfinanciën te willen verwezenlijken, wordt in het 142e boek van het Rekenhof aangetoond dat ook deze regering, ik bedoel de voortzetting van de vorige, er niet voor terugschrikt de bestaande wetgeving te negeren en zelfs onwettelijke uitgaven te doen. Wanneer een regering de wetten niet naleeft lijkt ons dat een ernstige aangelegenheid.

Een eerste vaststelling is dat de controle van de wetgevende macht uitermate wordt bemoeilijkt, zoniet onmogelijk wordt gemaakt, omdat rekeningen pas worden voorgelegd jaren nadat ze aan de orde waren.

Het gaat hier om een eerste wetsovertreding. De wetgeving op de rijkscomptabiliteit bepaalt immers dat de algemene rekening van de

Staat moet worden voorgelegd aan het Rekenhof vóór 30 juni van het jaar volgend op het jaar waarop zij betrekking heeft. Dit betekent met andere woorden, dat wij hier vandaag zouden moeten kunnen spreken over de volledige rekening van het jaar 1984, in plaats van deze van het jaar 1981, en dat wij binnen enkele maanden zouden moeten kunnen spreken over de rekeningen van het jaar 1985.

Indien een privé-bedrijf dergelijke methodes zou toepassen, dan zou het daarvoor worden vervolgd. Ik meen trouwens dat de bestaande mogelijkheden inzake gegevensverwerking moeten toelaten de rekeningen van de Staat veel vlugger en veel efficiënter ter beschikking te stellen.

De wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, artikelen 69 en 75, werden door de uitvoerende macht of door de regering dan ook in ruime mate overtreden.

Het zou ons dan ook interesseren te vernemen welke maatregelen de regering heeft getroffen, of dient te treffen, om aan deze onaanvaardbare toestand een einde te maken.

Wij bevinden ons thans in een periode waar druk wordt gesproken over besparingen en het saneren van de overheidsfinanciën. Het valt daarbij op, bij nalezing van het 142e boek van het Hof, dat de regering zelf geregeld nalaat sommige wetten en verplichtingen na te leven, waardoor de overheidsuitgaven worden gecreëerd of nutteloos verhoogd, zonder rekening te houden met de bestaande wetgeving.

Immers, de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, artikel 11, 1ste lid, zegt uitdrukkelijk : « De ministers mogen geen enkele uitgave aangaan boven de voor ieder van hen geopende kredieten. »

Nochtans vermeldt het 142e boek op pagina 42 dat voor de jaren 1977 tot en met 1980 de overschrijdingen in het totaal 24,2 miljard bedroegen en voor 1981 niet minder dan 7,7 miljard.

Het lijkt ons dan ook noodzakelijk dat de ministeriële verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid wordt ingevoerd ingeval hij tot overschrijding van de vastgelegde kredieten overgaat, zonder de beschikbare wettelijke regels te volgen.

Op de rekening voor het begrotingsjaar 1981 werden eveneens een aantal kredietoverschrijdingen ambtshalve geboekt zonder dat zij voorafgaandelijk waren geregulariseerd overeenkomstig artikel 32 van de wet van 28 juni 1963. De aldus ambtshalve geboekte kredietoverschrijdingen, vermeld in het 142e boek, handelen over een totaal bedrag van afgerond 1,7 miljard.

Wij zouden speciaal de aandacht willen vragen voor de klacht geformuleerd door het Rekenhof inzake het ontbreken van een geactualiseerde vermogenscomptabiliteit van de Staat. De jongste opgemaakte fysieke inventaris dateert immers van 31 december 1966. Dat een nieuwe inventaris geen overbodige luxe is, zal dan ook wel iedereen duidelijk zijn, niet alleen omwille van de geëvolueerde situatie van het staatsvermogen als dusdanig, maar ook omwille van de wet op de staatshervorming, waardoor een aantal goederen zijn overgedragen aan de gewesten en de gemeenschappen.

Wij hebben reeds aangeklaagd dat de regering voor miljarden begrotingsoverschrijdingen toestaat, in strijd met de wet. Nochtans beschikt de regering over een perfect middel om dit wettelijk tegen te gaan.

Artikel 24 van de wet van 28 juni 1963 aangevuld met artikel 181 van de wet van 22 december 1977 betreffende de budgettaire voorstellen 1977-1978, biedt nochtans de mogelijkheid op wettelijke wijze tot de kredietoverschrijding over te gaan.

Dit artikel luidt immers : « In dringende gevallen, veroorzaakt door uitzonderlijke of onvoorziene omstandigheden, kan de Ministerraad, bij gemotiveerde beraadslaging, machtiging verlenen tot het vastleggen, het ordonnanceren en het betalen van uitgaven boven begrotingskredieten, of bij ontstentenis van kredieten, ten belope van het door de beraadslaging vastgesteld bedrag. »

De beraadslaging van de Ministerraad kan betrekking hebben op een machtiging die ertoe strekt het budgettair vastleggingskrediet te verhogen zonder wijziging van het ordonnanceringskrediet, op een machtiging strekkende tot verhoging van het ordonnanceringskrediet zonder wijziging van het vastleggingskrediet of op een vastleggingsmachtiging verleend in de beschikking van de begrotingswet. De controleur der vastleggingen viseert de uitgavenvastleggingen en -ordonnanceringen die de beraadslaging toestaat. »

Verder : « De tekst van de beraadslaging wordt onmiddellijk aan de Wetgevende Kamers en het Rekenhof medegedeeld. Eventueel doet dit laatste onverwijld zijn opmerkingen aan de Wetgevende Kamers weten. »

De uitgaven waartoe bij de beraadslaging machtiging verleend werd, maken op gezette tijden het voorwerp uit van een wetsontwerp dat ertoe strekt de nodige kredieten te openen.

Nochtans, indien de uitgaven een door de Koning vastgesteld bedrag of verhouding overtreffen, wordt het wetsontwerp zonder verwijf ingediend.»

Door het bestaan van dit wetsartikel en deze mogelijkheid is het zeker onverantwoord dat de regering nog uitgaven doet die niet beantwoorden aan de wettelijke bepalingen. Niettegenstaande de duidelijkheid van artikel 24 worden in het 142e boek van het Rekenhof nog steeds beslissingen opgesomd waarvoor geen of een onvoldoende motivatie wordt opgegeven.

Anderzijds zijn er zes beslissingen, vermeld in het 142e boek, waarvan gezegd wordt dat ten onrechte een beroep wordt gedaan op onvoorziene of uitzonderlijke omstandigheden en hierbij gaat het dan wel over belangrijke bedragen, voor een totaal van 950 miljoen.

Wij hebben er reeds op gewezen bij de aanhaling van artikel 24 dat een wetsontwerp moet worden ingediend om kredieten uit te trekken die nodig zijn voor het vastleggen, ordonnanceren of betalen van uitgaven, en dit is het geval wanneer de beslissing machtiging verleent tot een uitgave van ten minste 200 000 000 F, of wanneer de beslissing machtiging verleent tot een uitgave van ten minste 10 000 000 F die 15 pct. vertegenwoordigt van het krediet ten laste waarvan de uitgave wordt aangerekend.

Wij stellen vast dat in zeven gevallen duidelijk met deze wetsbepaling geen rekening werd gehouden en het gaat hier, mijnheer de minister over het recente verleden, namelijk beslissingen van 1 augustus 1984 tot 1 juni 1985. U begrijpt dat er ook hier een reden was om de interpellatie tot de Eerste minister te richten.

Het gaat over een totaal aan uitgaven van meer dan 600 000 000 F. Het komt ons onbegrijpelijk voor dat wanneer er wettelijke middelen bestaan om bepaalde kredietoverschrijdingen te motiveren, wettelijk vast te leggen en te regulariseren, een regering die de sanering van de overheidsfinanciën hoog in haar vaandel schrijft, deze methodes gewoon naast zich neerlegt en niet toepast, waardoor de ontsporing van de openbare financiën verder bevorderd wordt.

Wij hebben u daarnet voorlezing gedaan van de bepaling van artikel 24 van de wet op de rijkscomptabiliteit en de voorwaarden en de omstandigheden waaronder de Ministerraad machtiging kan verlenen om ten laste van de Schatkist voorschotten te verrichten voor uitgaven boven het bedrag van de goedgekeurde begrotingskredieten, of bij ontstentenis van het bestaan van begrotingskredieten.

In strijd met de bepalingen en niettegenstaande herhaalde bezwaren van het Rekenhof die ook reeds in het 129e en het 130e boek werden geformuleerd, blijven de ministers van Financiën onverminderd uitgaven betalen door middel van schatkistvoorschotten, hetzij zonder machtiging van de Ministerraad, opgelegd bij artikel 24, en zonder de voorafgaande tussenkomst van het Rekenhof, zoals bepaald door de wet van 15 mei 1846, artikel 17, tweede lid.

In de periode van 1977 tot 1984 werden via de rekening 1090 meer dan 36 miljard op deze onwettige wijze betaald.

Wij willen u dan ook uitdrukkelijk de vraag stellen : kan of wil de regering geen initiatief nemen ten einde betalingen van uitgaven door middel van schatkistvoorschotten verricht in strijd met de bepaling van artikel 17 van de wet van 15 mei 1846 en artikel 24 van de wet van 28 juni 1963 onmogelijk te maken ?

Het 142e boek bevat eveneens een aantal uiteenzettingen van het Hof krachtens artikel 14 van zijn organieke wet. Het gaat hier over beslissingen waarvoor het Rekenhof zijn visum heeft geweigerd en waarvan de betaling is uitgevoerd onder verantwoordelijkheid van de ministers. Wij zullen over deze beslissingen niet in detail treden — wij hebben over de precieze situaties daaromtrent een aantal vragen gesteld —, maar het is wel bedenkelijk wanneer uit één van de beslissingen blijkt dat een bepaalde aanname meer schadevergoeding ontvangt voor een bepaald werk dan het oorspronkelijk bedrag van de inschrijving.

Nog bedenkelijker wordt het dat deze beslissing door de Ministerraad wordt getroffen hoewel het duidelijk is bewezen door het Rekenhof dat de schade-eis in bepaalde onderdelen totaal uit de lucht is gegrepen.

Wij willen ook speciaal de aandacht vragen van de Hoge Vergadering en van de Vice-Eerste minister voor de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut waarin uitdrukkelijk wordt bepaald : «De begroting van de instellingen van de categorie B worden als bijvoegsels aan het ontwerp van begroting van het ministerie waarvan de instellingen afhangen, aan de Kamers mede-

gedeeld. Zolang de begroting nog niet is goedgekeurd door de betrokken ministers, wordt het ontwerp van deze begroting aan de Wetgevende Kamers medegedeeld.»

Deze wettelijke verplichting tot mededeling van de begrotingsvooruitzichten werd voor 1985 slechts door twee instellingen gevolgd. Het is misschien goed ook even de positieve kanten te vermelden en ze even te noemen, namelijk het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers en de Nationale Maatschappij der waterleidingen.

Dit wil zeggen dat voor 1985 de begrotingen van ruim vijftig instellingen van openbaar nut van categorie B niet tijdig aan de Wetgevende Kamers waren medegedeeld. Wij hopen, mijnheer de Vice-Eerste minister, dat deze situatie zal worden rechtgezet en zich niet meer zal voordoen. Het is immers bekend dat via deze instellingen van openbaar nut heel wat staatsgelden worden uitgegeven.

Zonder hierover nog verder uit te weiden willen wij er tevens de aandacht op vestigen dat er nog altijd procedures bestaan die de interestlasten van de Staat verhogen ingevolge de uitvoering van waarborgclausules in het kader van de staatswaarborg op leningen binnen het raam van de economische-expansiewetgeving; dat er nog steeds instellingen en parastatale instellingen zijn waar geen personeelsstatuut bestaat; dat in dit 142e boek nog steeds melding wordt gemaakt van onregelmatige benoemingen en bevorderingen, onregelmatig toegekende pensioenen enzovoort.

Wij vinden het verder betreurenswaardig dat op verschillende plaatsen door het Hof wordt geklaagd over de onbeantwoorde brieven binnen de wettelijk verplichte termijn van drie maanden, overeenkomstig de wet van 17 juni 1971.

Het zou ons dan ook ten zeerste verheugen, mijnheer de Vice-Eerste minister, indien u ons zou willen mededelen welke maatregelen er door de regering reeds werden genomen, of in voorbereiding zijn, om de aangeklaagde onregelmatigheden tegen te gaan; welke wettelijke maatregelen door de regering reeds genomen werden of in voorbereiding zijn om de aangeklaagde tekortkomingen vermeld in het 142e boek te ondervangen. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Verhofstadt.

De heer Verhofstadt, Vice-Eerste minister en minister van Begroting, Wetenschapsbeleid en het Plan. — Mijnheer de Voorzitter, de verschillende vragen die de heer Geens heeft gesteld kunnen worden teruggebracht tot drie hoofdvragen.

Ten eerste, welke maatregelen de regering reeds heeft genomen of welke maatregelen in voorbereiding zijn om tegemoet te komen aan de onregelmatigheden aangeklaagd in het 142e boek; ten tweede, welke wettelijke maatregelen door de regering reeds werden genomen of ook in voorbereiding zijn; ten derde, kan of wil de regering geen initiatief nemen ten einde betalingen van uitgaven door middel van schatkistvoorschotten verricht in strijd met de bepalingen van artikel 17 van de wet van 15 mei 1846 en artikel 24 van de wet van 28 juni 1963 onmogelijk te maken.

Ik zou hierop volgende gegevens willen verstrekken.

Onmiddellijk na de bekendmaking van het 142e boek van het Rekenhof, heb ik als minister van Begroting een aantal initiatieven genomen. In een nota van 21 januari jongstleden heb ik mijn administratie van Begroting en van de Controle op de uitgaven opdracht gegeven dit boek grondig te onderzoeken en de passende initiatieven voor te stellen om tegemoet te komen aan de opmerkingen van het Rekenhof.

Ik heb meer bepaald gevraagd een aantal brieven, onderrichtingen, aanbevelingen en eventueel ontwerpen van wet, van koninklijk of ministerieel besluit op te stellen, die gevolg zouden geven aan de opmerkingen van het Rekenhof of een einde zouden maken aan een aantal toestanden die in het 142e boek van het Rekenhof worden aangeklaagd.

Op 30 januari jongstleden heeft mijn administratie van Begroting en van de Controle op de uitgaven mij de eerste initiatieven voorgesteld die zouden kunnen worden genomen om tegemoet te komen aan de opmerkingen van het Rekenhof. Aldus werden om te beginnen een eerste reeks brieven verstuurd.

Ik heb, ten eerste, een brief gestuurd aan mijn collega van Financiën, om een oplossing te vinden voor de versnelling van de recuperatie van schuldvorderingen van allerlei aard die de Staat bezit op verschillende departementen, instellingen of particulieren. Op pagina's 61, 87, 89 en 31 tot 41 worden namelijk een aantal voorbeelden gegeven waaruit blijkt dat de Staat in onvoldoende mate poogt een aantal schuldvorderingen in zijn voordeel te recupereren.

Ten tweede, heb ik een brief gestuurd aan de minister van Financiën om hem te vragen samen initiatieven te nemen die in de toekomst zouden kunnen verhinderen dat er nog uitgaven gebeuren boven de beschikbare kredieten. Op pagina's 45 en 61 geeft het Rekenhof immers voorbeelden van vaste uitgaven die gebeuren via thesaurievoorschotten. Bij de Thesaurie zou er nu strikt over worden gewaakt dat er geen uitgaven meer gebeuren boven de beschikbare kredieten, zelfs wanneer het gaat om vaste uitgaven of wanneer men gebruik maakt van thesaurievoorschotten.

Ten derde, werd in dezelfde geest een brief gezonden aan de minister van Openbare Werken om een einde te maken aan een andere opmerking van het Rekenhof, die voorkomt op pagina's 81 tot 85 van het 142e boek, namelijk, dat er sinds 1978 geen rekeningen meer worden voorgelegd van het Wegenfonds en sinds 1979 geen meer van de Regie der Gebouwen.

Ten vierde, werden er een aantal brieven gericht aan inspecteurs van Financiën of aan afgevaardigden van de minister van Begroting met betrekking tot onregelmatige verrichtingen die werden vastgesteld in bepaalde diensten. Zo werd aan een inspecteur-generaal van Financiën, die afgevaardigde is bij de centrale dienst voor contingenten en vergunningen, gevraagd na te gaan op welke manier er een einde kan worden gemaakt aan de onregelmatige verrichtingen bij deze dienst.

Voorts werd de afgevaardigde van de minister van Begroting, mijn afgevaardigde dus, in een brief gevraagd een einde te maken aan de onregelmatige verrichtingen, vermeld in het 142e boek van het Rekenhof, bij de Belgische Dienst voor het bedrijfsleven en de landbouw. Ons eerste initiatief is er dus op gericht aan de administratie van Begroting en Controle van de uitgaven voor elk punt, vermeld in het 142e boek, de nodige aanbevelingen en onderrichtingen te geven om ontwerpen van ministerieel besluit, van koninklijk besluit of van wet op te maken ten einde aan deze opmerkingen tegemoet te komen. Een eerste reeks van acties werd dus op touw gezet en men mag verwachten dat in de komende weken en maanden de administratie van Begroting en van de Controle op de uitgaven mij een tweede, een derde, eventueel een vierde reeks van initiatieven zal bezorgen om tegemoet te komen aan de verschillende opmerkingen van het 142e boek.

De heer Van In. — Kunt u dat niet oplossen met bijzondere machten ?

De heer Verhofstadt, Vice-Eerste minister en minister van Begroting, Wetenschapsbeleid en het Plan. — Ten tweede, werd aan de verschillende departement opdracht gegeven, al de uitgaven die vroeger buiten de begroting werden gehouden, vanaf 1986 opnieuw in de begroting op te nemen. Deze begroting werd opgestart naar aanleiding van de bilaterale besprekingen met het oog op de opstelling van de begroting 1986 bij ongewijzigd beleid. Voor bepaalde departementen zullen bij ongewijzigd beleid voor 1986 de in aanmerking genomen kredieten vaak hoger liggen dan de in juni 1985 oorspronkelijk geraamde kredieten voor de opmaak van de begroting voor 1986.

Op die manier zullen wij de ontsparing die wij in 1985 hebben meegemaakt in 1986 kunnen vermijden : in 1985 werd de begroting ingediend met een netto te financieren saldo van 495 miljard, maar uiteindelijk bedroeg het kasresultaat 553 miljard, de 17 miljard van de sociale huisvesting niet meegerekend.

Om verder tegemoet te komen aan de opmerkingen van het 142e boek van het Rekenhof werd een derde actie ondernomen, die erop gericht is het gebruik, maar ook vaak het misbruik, van schatkistvoorschotten voortaan definitief te voorkomen. Eerst wil ik even ingaan op het gebruik van deze schatkistvoorschotten in het verleden. Nog in 1981 beliepen deze voorschotten meer dan 8 miljard, terwijl voor 1986 het gebruik van deze voorschotten beperkt zal blijven tot ongeveer 2,5 miljard. Dat is reeds een enorme verbetering ten opzichte van de situatie van 1981.

In verband met die schatkistvoorschotten werd een tweede belangrijke maatregel getroffen. Zoals uit de verschillende verslagen van het Rekenhof blijkt verschijnt telken jare op de post schatkistvoorschotten een rijkstoelage voor de Dienst overzeese sociale zekerheid. In 1985 was daarmee een bedrag van 1,9 miljard gemoeid. Welnu, ik heb de beslissing genomen om van het begrotingsjaar 1986 af deze rijkstoelage aan de Dienst overzeese sociale zekerheid, die in het verleden altijd werd betaald door middel van schatkistvoorschotten, op te nemen in de begroting, meer bepaald in de begroting van Ontwikkelingssamenwerking. Voorts is het de bedoeling van de regering tijdens de komende weken en maanden initiatieven te nemen om de voorwaarden tot toekenning van schatkistvoorschotten strenger te maken.

Meer bepaald is het de bedoeling artikel 17 van de wet van 15 mei 1846 en artikel 24 van de wet van 28 juni 1963 op de rijkscomptabiliteit,

alsmede de wet van 15 maart 1954 betreffende de controle op de instellingen van openbaar nut, strenger te maken inzake toepassingsvoorwaarden.

De heer Van In heeft opgemerkt dat in artikel 1, 2°, A, van het wetsontwerp op de bijzondere machten de regering het Parlement vraagt haar bijzonder machten toe te kennen om de wet van 1963 en de wet van 1954 betreffende de controle op de instellingen van openbaar nut te kunnen wijzigen, ten einde het gebruik van artikel 24 en het gebruik van schatkistvoorschotten, al dan niet naar aanleiding van artikel 24 van de wet van 1963 strenger te maken.

Door een aantal acties die door de administratie van de Begroting worden voorbereid inzake de controle op de uitgaven, door het opnieuw budgetteren van een aantal uitgaven die in het verleden waren gedebudgetteerd en door het beperken van de voorwaarden waarin schatkistvoorschotten kunnen worden gebruikt, zullen wij in grote mate de opmerkingen die in het 142e boek van het Rekenhof staan vermeld, tegemoet kunnen komen. Ik hoop dat in het boek van het Rekenhof, gewijd aan het begrotingsjaar 1986, heel wat minder opmerkingen te vinden zullen zijn. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer André Geens.

De heer A. Geens. — Mijnheer de Voorzitter, het antwoord van de Vice-Eerste minister is hoopgevend. Ik hoop alleen maar dat het eens te meer niet bij beloften en brieven blijft.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, wij waren immers verrast toen wij in de commissie en in de subcommissie, tijdens gesprekken met mensen van het Rekenhof, vernamen hoe talrijke brieven in het verleden door de Eerste minister aan de regeringsleden werden gestuurd om hen op hun verantwoordelijkheid te wijzen, met de gevolgen die u kent. Dit geldt ook voor de periode waarop ik heb gewezen, niet verder in het verleden dan vorig jaar, met het aantal overschrijdingen dat u kent.

De heer Van Ooteghem. — Toen was er een slechte regering !

De heer A. Geens. — Mijnheer de Vice-Eerste minister, ik hoop dat het u ook zal lukken werk te maken van de initiatieven die suggereert en van de maatregelen die u aankondigt en die ik, het kan niet anders, uitermate positief vind.

Toch waarschuw ik u vooral voor het probleem van de vaste uitgaven. Een aantal ministers, van steeds dezelfde departementen, verstoppen zich daarachter. Ik mag u misschien een suggestie doen. Ik blijf nederig, want misschien hebt u er zelf al aan gedacht. Het zou nuttig zijn de betrokken ministers eens te wijzen op hun verantwoordelijkheid en hun duidelijk te maken dat in de voor hen vastgelegde kredieten de vaste uitgaven zijn begrepen, en dat ze bijgevolg hun budget niet mogen overschrijden.

Dan moeten ze achteraf ook niet zeggen dat die vaste uitgaven niet te voorzien waren. Dat is een sprookje. Die vaste uitgaven zijn perfect voorspelbaar. Het zou de juistheid van de op te stellen begrotingen ten goede komen wanneer men de ministers verplicht deze vaste uitgaven op een correcte wijze uit te voeren.

Wanneer zij weten dat er achteraf geen uitweg meer is, dat er geen politiek of geen schijnmiddeltje meer bestaat om alles onder de mat te vegen, en dat zij niet meer het argument kunnen gebruiken dat zij niet in staat zijn het personeel te betalen op het einde van het jaar, ben ik ervan overtuigd dat deze ministers er wel zullen voor waken deze vaste uitgaven niet te onderschatten. Dan moet de regering wel voet bij stek houden.

Alleen door een consequente en strikte toepassing van de ministeriële verantwoordelijkheid over de gevraagde en toegestane kredieten, zal men die overschrijding veroorzaakt door de vaste uitgaven kunnen beperken. Er zal wel niemand iets op tegen hebben dat kredieten worden aangepast op een wettige en correcte wijze. Een begroting moet een raamstructuur blijven waarbinnen de algemene lijnen vastliggen en bepaalde wijzigingen mogelijk moeten zijn. Het is vandaag mogelijk dat via wettelijke weg te verwezenlijken.

Ik was aangenaam verrast door de aankondiging van de minister dat hij alle gedebudgetteerde bedragen opnieuw zal opnemen in de begroting voor 1986. Wij zeggen al jaren dat het gedaan moet zijn met die andere begroting die bestaat naast de officiële begroting, doch waarover men niet spreekt. Ik kan u met dit initiatief, ook al spreek ik namens de oppositie, enkel feliciteren, mijnheer de Vice-Eerste minister.

Indien u dat kan verwezenlijken, zal u een belangrijke bijdrage leveren tot het verwerven van een juister inzicht in de financiële toestand van het land. Wij zullen de komende maanden en jaren de goede voor-

nemens die u heeft aangekondigd met de grootste aandacht volgen en niet nalaten u te herinneren aan de woorden die u hier vandaag hebt uitgesproken. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Tot besluit van deze interpellatie heb ik twee moties ontvangen.

De eerste, ingediend door de heren Van Grembergen, Meyntjens, Luyten, Van In, Van Ooteghem en Vandekerckhove, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer André Geens tot de Eerste minister over de opmerkingen in het 142e boek van het Rekenhof, en het antwoord van de regering,

Is van mening dat de regering herhaaldelijk de begrotingswetten heeft geschonden door overschrijding, afwending van gelden en het onmogelijk maken van tijdige controle,

Is van mening dat de houding van de uitvoerende macht onaanvaardbaar is en in wezen in strijd is met het landsbelang. »

De tweede, ingediend door de heren Henrion, De Kerpel, Antoine en Vandermarliere, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer André Geens en het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Begroting,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. André Geens et la réponse du Vice-Premier ministre et ministre du Budget,

Passe à l'ordre du jour. »

Wij stemmen later over de eenvoudige motie, die de voorrang heeft.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATION DE M. DE WASSEIGE AU PREMIER MINISTRE ET AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DU BUDGET, DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE ET DU PLAN, SUR « L'ABSENCE DE DÉPÔT DE TOUT BUDGET POUR 1986 ET MEME D'UN EXPOSÉ GÉNÉRAL DU BUDGET »

INTERPELLATIE VAN DE HEER DE WASSEIGE TOT DE EERSTE MINISTER EN TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BEGROTING, WETENSCHAPSBELEID EN HET PLAN, OVER « HET FEIT DAT NOG GEEN ENKELE BEGROTING VOOR 1986 EN ZELFS GEEN ALGEMENE TOELICHTING BIJ DE BEGROTING IS INGEDIEND »

M. le Président. — Je vous propose d'entendre à présent l'interpellation de M. de Wasseige au Premier ministre et au Vice-Premier ministre et ministre du Budget, de la Politique scientifique et du Plan, sur « l'absence de dépôt de tout budget pour 1986 et même d'un exposé général du budget ».

Is de Senaat het daarmede eens ? (*Instemming.*)

La parole est à l'interpellateur.

M. de Wasseige. — Monsieur le Président, chacun sait — sauf apparemment le gouvernement — que la loi de 1963 sur la comptabilité de l'Etat impose le dépôt annuel des budgets avant le 30 septembre. Certes, le gouvernement pourrait nous opposer que cela lui est impossible, du fait qu'il n'a été constitué qu'au début du mois de décembre, et cela est exact.

Il faut cependant considérer que le gouvernement précédent a lourdement failli à sa tâche essentielle puisque, dans le courant de l'été 1985, il a purement et simplement renoncé à préparer les budgets de 1986, en raison de la mésentente régnant entre les partenaires de la majorité. Ce même gouvernement s'est présenté aux élections en affirmant sa volonté de poursuivre dans la même voie. Ce manque de conscience est assez incroyable !

Actuellement, le gouvernement se trouve toujours dans l'incapacité de préparer les budgets.

Ce gouvernement, cette majorité, nous affirme que le plus important, c'est la maîtrise des finances publiques. Mais nous savons tous que la maîtrise des finances, qu'elles soient publiques ou privées, qu'elles soient d'une entreprise ou d'un ménage, commence toujours par l'établissement d'un budget, à défaut duquel les dépenses dépassent les recettes.

Or ce gouvernement qui existe depuis plus de deux mois, à compter de la confiance accordée par le Sénat le 10 décembre, ne se préoccupe pas de l'élaboration des budgets. Nous ne possédons même pas la moindre esquisse d'exposé général du budget de l'année 1986.

Le gouvernement pense que les budgets pourraient être prêts pour la fin mars. Mais si l'on tient compte des quinze jours de vacances pascales se situant durant les deux premières semaines du mois d'avril, cela renverra probablement l'exposé général à la fin avril !

Or la gravité de la situation des finances publiques est bien connue. Le déficit annuel supplémentaire des finances publiques se situe toujours aux environs de 12,5 p.c. du produit national brut. On peut ergoter sur le fait de savoir s'il s'agit de 12,3, 12,4 ou 12,5 p.c., mais le pourcentage se situe, de toute manière, aux environs de ce chiffre, record européen.

Malgré cette situation, les priorités du gouvernement ne vont pas à l'établissement du budget qui est pourtant le point de départ essentiel, indispensable, d'une maîtrise des dépenses qu'il prétend par ailleurs exercer.

Je ne sais pas comment on pourrait atteindre cette maîtrise des dépenses, qu'elles soient publiques ou privées d'ailleurs, lorsqu'on se refuse à préparer d'abord un budget.

Le gouvernement est ainsi en contradiction avec sa propre déclaration. Pourtant, les pouvoirs spéciaux ne sont pas nécessaires à l'établissement d'un budget, que je sache.

Dès lors, le gouvernement porte la lourde responsabilité des résultats de cette carence, de cette inconscience.

Les résultats se marqueront sur divers plans.

Tout d'abord, au point de vue économique. Il faudra assumer les conséquences de la politique qui s'ensuivra quand on constatera, aux environs du mois de juillet ou un peu plus tard, qu'il est impossible de revenir sur une série de dépenses engagées précédemment.

Les conséquences se marqueront aussi sur le plan monétaire. Je n'ignore pas qu'aborder les problèmes de la monnaie et du franc belge vous donne toujours un peu l'air d'un incivique. Il faut cependant savoir que la carence gouvernementale dans l'élaboration du budget et, par conséquent, dans la maîtrise des dépenses publiques, ainsi que l'absence d'une politique sérieuse en la matière, ne peuvent avoir que des conséquences néfastes sur la tenue du franc. On s'attend d'ailleurs à ce que, à la fin du mois de mars, un certain nombre d'évolutions monétaires ou de rajustements à l'intérieur du système monétaire européen puissent se produire. A cette époque, le gouvernement ayant fait preuve de son incapacité à établir un budget, le franc belge sera — hélas pour nous tous — victime de votre incurie.

M. Van Ooteghem. — Heureusement qu'il y a l'entraide. *Help u zelf.*

M. de Wasseige. — Les conséquences de votre politique se marqueront également sur le plan social. Le gouvernement devra, bien entendu, assumer la responsabilité des conséquences de sa carence et de son inconscience.

Le Parlement est en droit de recevoir des réponses précises aux questions suivantes : Quand les budgets seront-ils déposés devant les Chambres ? Quand l'exposé général du budget sera-t-il disponible ? Quelles mesures le gouvernement a-t-il prises pour que ces budgets soient déposés dans les plus brefs délais ?

Vous constaterez la relative modération de mes propos, malgré une certaine fermeté sur le fond, parce que la situation présente ne justifie pas qu'on se départisse de ce ton modéré.

La situation des finances publiques concerne d'abord le gouvernement mais également chacun d'entre nous, et l'opposition en est très consciente. Elle n'a cependant pas à utiliser cet argument contre le gouvernement sauf — et c'est le cas actuellement — lorsque celui-ci fait incontestablement preuve d'une lenteur coupable.

M. le Président. — La parole est à M. Verhofstadt, Vice-Premier ministre.

M. Verhofstadt, Vice-Premier ministre et ministre du Budget, de la Politique scientifique et du Plan. — Monsieur le Président, M. de Wasseige s'étonne qu'aucun budget n'ait encore été déposé devant les Chambres, ni même l'exposé général pour 1986, après plus de deux mois. Il pose trois questions précises à ce sujet : quand les budgets seront-ils déposés devant les Chambres ? Quand l'exposé général du budget le sera-t-il et, surtout, quelles mesures le gouvernement a-t-il prises pour hâter le dépôt des budgets ?

Voici mes réponses.

Aucun budget n'est déposé pour le moment, étant donné les événements politiques de la fin de l'année dernière et le fait que l'accord gouvernemental prévoit explicitement que l'ensemble des décisions relatives à l'assainissement budgétaire des années 1986 et 1987 sera compris dans l'exposé général pour l'année budgétaire 1986.

Afin de pouvoir élaborer celui-ci le plus rapidement possible, les mesures suivantes ont été prises :

1° La réactualisation des propositions budgétaires pour 1986. Cette réactualisation se termine demain par l'examen du budget de la Politique scientifique. Pendant plus de quatre semaines, les propositions des divers départements ont été soumises à un examen très approfondi.

2° La définition des orientations macro-économiques. Ces orientations ont été rendues publiques la semaine dernière, à savoir une augmentation de croissance du produit national brut de 1,5 p.c. et une inflation, pour 1986, de 2,5 p.c. Les corrections finales à la politique inchangée sont faites maintenant sur la base de ces deux orientations macro-économiques.

3° La participation des ministres compétents. A côté de la confection classique du budget et du contrôle budgétaire, les trois orientations suivantes sont demandées aux ministres compétents :

Premièrement, la diminution des dépenses pour le budget 1986 de leur département, diminution rendue nécessaire afin de neutraliser l'augmentation des dépenses en 1986 par rapport à 1985, suite à l'évolution des prix.

Deuxièmement, des mesures concrètes pour l'exécution des divers mécanismes d'économie qui sont énumérées dans l'accord gouvernemental, y compris la répercussion budgétaire de ces mesures.

Troisièmement, la liste des programmes par département, comme ils seront mentionnés dans la nouvelle présentation du budget par programme avec désignation des priorités. Les réponses à ces questions sont, pour la majeure partie, en ma possession.

4° Certaines mesures, actuellement en préparation, ont pour but de réaliser l'objectif du gouvernement tendant à ramener le solde net à financer en 1987 à 8 p.c. du produit national brut.

5° Les mesures en cours d'élaboration seront exécutées au cours des prochaines semaines. La majorité d'entre elles le seront après le vote par le Parlement de la loi sur les pouvoirs spéciaux.

Telles sont les cinq sortes de mesures prises afin de déposer dans les plus brefs délais, c'est-à-dire dans le courant du mois de mai, un budget aussi réaliste que possible.

Même en l'absence de budget pour 1986, le gouvernement n'a bien évidemment pas attendu pour prendre une série de mesures visant à l'assainissement des finances publiques. Ainsi; la loi de finances discutée au Sénat a été conçue de manière particulièrement restrictive.

Premièrement, les douzièmes provisoires pour l'année 1986 ont été basés sur les crédits initiaux de 1985 et non sur les crédits adaptés, comme il était d'usage dans le passé. Cette mesure évite un déraillement des dépenses. Jusqu'à présent, seuls les crédits initiaux étaient approuvés par le Parlement.

Deuxième mesure conservatrice dans le cadre de la loi de finance : les crédits d'engagement du programme d'investissement n'ont été libérés qu'à concurrence de 80 p.c., au lieu des 100 p.c. accordés traditionnellement dans une loi de finance.

A côté de cela, une série de mesures techniques ont été introduites pour contrôler la situation budgétaire dans les mois passés et dans les mois à venir, avant l'introduction du budget 1986.

Premièrement, le blocage des engagements en 1985 provoquera, au cours des trois prochaines années, une économie de 12 milliards, répartie comme suit : une économie d'environ 3 milliards sur les crédits d'engagement de 1986, une économie de 6 milliards en 1987 et une économie de 3 milliards en 1988.

Deuxième mesure technique : le refus absolu de tout transfert de crédit de 1985 vers 1986.

Troisième mesure technique : le programme d'investissement technique de 1986 n'a été libéré que de façon limitée pour les trois premiers mois de l'année, soit 16 p.c.

Quatrième mesure technique : de nouvelles initiatives devront dorénavant être compensées automatiquement avec désignation de l'article du budget concerné. Les décisions prises récemment dans le domaine de la sécurité en sont, je crois, l'exemple précis : des 7,6 milliards de crédits supplémentaires demandés pour cet objet, 3,6 milliards ont été retenus dont 1,7 milliard doit être compensé au budget de la Justice, de la Défense et de l'Intérieur ensemble, et 1,9 milliard aux budgets de tous les autres départements, ce qui fait qu'au point de vue budgétaire, une opération blanche a ainsi été réalisée.

Cinquième mesure technique prise antérieurement au dépôt des budgets de 1986 : le ministre du Budget reçoit dorénavant aussi le contrôle sur la gestion de la trésorerie. C'est l'arrêté royal du 13 janvier 1986 qui doit mener à une relation plus saine entre les ordonnancements et les débours des caisses.

Le gouvernement actuel s'impose indéniablement une discipline budgétaire très stricte. Par ailleurs, toutes les mesures nécessaires ont été prises en vue, d'une part, d'assainir aussi rapidement que possible les finances publiques et, d'autre part, de déposer, dans les délais les plus brefs, les budgets relatifs aux années 1986 et 1987. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De volgende voorstellen van wet werden ingediend :

1° Door mevrouw Van Puymbroeck en de heer Vaes, betreffende het verbieden van handelsreclame in de scholen;

Les propositions de loi ci-après ont été déposées :

1° Par Mme Van Puymbroeck et M. Vaes, interdisant la publicité commerciale dans les écoles;

2° Door de heer Vervaeke :

a) Houdende de bevestiging van openbare gebouwen en de uitvoering van het volkslied op 11 juli;

b) Tot opheffing van het koninklijk besluit van 4 februari 1983;

2° Par M. Vervaeke :

a) Portant pavoisement des édifices publics et exécution de l'hymne national flamand le 11 juillet;

b) Abrogeant l'arrêté royal du 4 février 1983;

3° Door de heer Gijs, tot aanvulling van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders;

3° Par M. Gijs, complétant les lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés;

4° Door mevrouw Panneels-Van Baelen, tot wijziging van de wet van 16 december 1851 tot herziening van de rechtsregeling der hypotheeken;

4° Par Mme Panneels-Van Baelen, modifiant la loi sur la révision du régime hypothécaire du 16 décembre 1851;

5° Door de heer Valkeniers :

a) Betreffende de taalkennis van artsen uit de landen van de Europese Gemeenschap die zich in België vestigen;

b) Waarbij aan de gemeentebesturen van de Brusselse agglomeratie de verplichting wordt opgelegd de adressen van alle nieuwe inwoners mede te delen aan de Nederlandse en Franse Commissie voor de cultuur van de Brusselse agglomeratie;

c) Houdende regeling van de opvang vóór en na de schooluren en op schoolvrije dagen van kinderen uit het basis- en secundair onderwijs;

d) Tot wijziging van artikel 65 van de gemeentekieswet;

e) Betreffende de vaststelling van het aantal schepenen en de voordracht van de burgemeester;

f) Tot wijziging van de artikelen 6, § 1, VIII, en 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;

g) Waarbij aan de werknemers een buitengewoon verlof wordt toegekend voor het oppassen van hun ziek kind;

h) Tot overheveling van een aantal taalgrensgemeenten uit Henegouwen naar Brabant;

i) Tot afschaffing van de taalfaciliteiten in de gemeente Bever;

j) Tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken;

k) Tot wijziging van artikel 19 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger;

l) Betreffende de taalkennis vereist in de Brusselse agglomeratie voor de uitoefening van bepaalde politieke mandaten in ondergeschikte besturen;

m) Tot wijziging van artikel 909 van het Burgerlijk Wetboek;

n) Tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd door de wet van 30 december 1975;

o) Voor de federalisering van de gezondheidszorg;

p) Tot aanpassing van de organisatie, de verantwoordelijkheden en de taken van de Orde van geneesheren, meer bepaald inzake de bevoegdheid en het beslissingsrecht;

5° Par M. Valkeniers :

a) Concernant les connaissances linguistiques des médecins originaires des pays membres de la Communauté européenne qui s'établissent en Belgique;

b) Imposant aux administrations communales de l'agglomération bruxelloise l'obligation de communiquer les adresses de tous les nouveaux habitants aux Commissions française et néerlandaise de la culture de l'agglomération bruxelloise;

c) Organisant l'accueil des élèves avant et après les heures de classe et pendant les congés, dans l'enseignement fondamental et dans l'enseignement secondaire;

d) Modifiant l'article 65 de la loi électorale communale;

e) Relative à la détermination du nombre des échevins et à la présentation du bourgmestre;

f) Modifiant l'article 6, § 1er, VIII, et l'article 7 de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles;

g) Accordant aux travailleurs un congé extraordinaire en vue de veiller sur leur enfant malade;

h) Transférant de Hainaut en Brabant certaines communes de la frontière linguistique;

i) Portant suppression des facilités linguistiques dans la commune de Bièvre;

j) Modifiant l'arrêté royal du 18 juillet 1966 portant coordination des lois sur l'emploi des langues en matière administrative;

k) Modifiant l'article 19 de la loi du 30 juillet 1938 concernant l'usage des langues à l'armée;

l) Relative aux connaissances linguistiques requises en vue d'exercer certains mandats politiques des pouvoirs subordonnés dans l'agglomération bruxelloise;

m) Modifiant l'article 909 du Code civil;

n) Modifiant l'arrêté royal du 17 septembre 1975 portant fusion de communes et modification de leurs limites, tel qu'il a été modifié par la loi du 30 décembre 1975;

o) Portant fédéralisation des soins de santé;

p) Tendant à adapter l'organisation, les responsabilités et les missions de l'Ordre des médecins en ce qui concerne notamment les compétences et le droit de décision;

6° Door de heer Mouton, tot wijziging van het begin van de bij het Gerechtelijk Wetboek bepaalde termijn van hoger beroep en andere voorzieningstermijnen inzake sociale zekerheid, gewaarborgde sociale prestaties en sociale uitkeringen waarvoor geen bijdragen worden betaald.

6° Par M. Mouton, modifiant, en matière de sécurité sociale, de prestations sociales garanties et d'allocations sociales non contributives, le point de départ du délai d'appel et d'autres délais de recours prévus par le Code judiciaire.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeeld.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Er zal later over hun inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur leur prise en considération.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE — PROPOSITION DE RESOLUTION

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — Mevrouw Van Puymbroeck heeft ingediend een voorstel van resolutie betreffende de schendingen van de mensenrechten in Koerdistan.

Mme Van Puymbroeck a déposé une proposition de résolution relative aux violations des droits de l'homme au Kurdistan.

Dit voorstel zal worden vertaald, gedrukt en rondgedeeeld.

Cette proposition sera traduite, imprimée et distribuée.

Er zal later over zijn inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur sa prise en considération.

INTERPELLATIONS — INTERPELLATIES

Demandes — Verzoeken

M. le Président. — Le bureau a été saisi des demandes d'interpellation suivantes :

a) De M. Hatry au secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, sur « la majoration des tarifs postaux »;

Het bureau heeft de volgende interpellatieverzoeken ontvangen :

a) Van de heer Hatry tot de staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, over « de verhoging van de posttarieven »;

b) De M. Lafosse au ministre des Finances sur « l'aménagement de la fiscalité à la suite d'un rapport interne destiné au cabinet ».

b) Van de heer Lafosse tot de minister van Financiën over « de aanpassing van het belastingstelsel tengevolge van een intern rapport ten behoeve van het kabinet ».

La date de ces interpellations sera fixée ultérieurement.

De datum van die interpellaties zal later worden bepaald.

COMMUNICATION DE M. LE PRESIDENT

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

M. le Président. — Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des propositions de loi dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont renvoyées aux diverses commissions compétentes ?

Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de voorstellen van wet waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de voorstellen van het bureau. (*Instemming.*)

Ces propositions de loi sont donc prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées.

Dan zijn de voorstellen van wet in overweging genomen en naar de aangeduide commissies verwezen.

La liste de ces propositions de loi, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

De lijst van die voorstellen van wet, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, zal als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van heden verschijnen.

Nous sommes ainsi arrivés au terme de nos travaux de ce jour.

Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden van vandaag.

Le Sénat s'ajourne jusqu'à convocation ultérieure.

De Senaat gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(La séance est levée à 18 h 40 m.)

(De vergadering wordt gesloten te 18 u. 40 m.)

ANNEXE — BIJLAGE

Prise en considération — Inoverwegingneming

Liste des propositions de loi prises en considération :

Lijst van de in overweging genomen voorstellen van wet :

1. Relative à la gestion de l'enseignement de l'Etat (de M. Seeuws et consorts);

1. Betreffende het beheer van het rijksonderwijs (van de heer Seeuws c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Enseignement et de la Science.

Verwezen naar de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap.

2. Modifiant l'article 77 du Code de la taxe sur la valeur ajoutée (de M. Bataille);

2. Tot wijziging van artikel 77 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (van de heer Bataille);

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

3. Sur l'inspection vétérinaire (de MM. Bataille et J. Gillet);

3. Betreffende de diergeneeskundige inspectie (van de heren Bataille en J. Gillet);

— Renvoi à la commission de l'Agriculture et des Classes moyennes.

Verwezen naar de commissie voor de Landbouw en de Middenstand.

4. Relative à l'application du système européen de numérotation d'articles (code EAN) ou code à barres dans les entreprises de distribution (de M. Meyntjens et consorts);

4. Betreffende de toepassing van het Europese artikelnummeringssysteem (EAN-code) of de streepjescode in de distributiebedrijven (van de heer Meyntjens c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Economie.

Verwezen naar de commissie voor de Economie.

5. Modifiant l'article 247 du Code des impôts sur les revenus relatif à l'établissement d'une situation indicielle (de M. Meyntjens et consorts);

5. Tot wijziging van artikel 247 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen betreffende het indiciaal tekort (van de heer Meyntjens c.s.);

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën

6. Relative à l'établissement d'un inventaire décennal du patrimoine de l'Etat (de M. Cooreman et consorts);

6. Strekkende tot het opmaken van een tienjaarlijkse inventaris van het vermogen van de Staat (van de heer Cooreman c.s.);

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

7. Créant un recours au profit des internés dont la demande de mise en liberté est rejetée et modifiant la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude (de M. Collignon);

7. Waarbij aan geïnterneerden wier verzoek om invrijheidstelling is verworpen, de mogelijkheid wordt geboden hoger beroep in te stellen en waarbij de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en gewoontemisdadigers wordt gewijzigd (van de heer Collignon);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

8. Modifiant la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles (de M. Somers);

8. Tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (van de heer Somers);

— Renvoi à la commission de la Réforme des Institutions.

Verwezen naar de commissie voor de Hervorming der Instellingen.

9. Modifiant la loi ordinaire du 9 août 1980 de réformes institutionnelles (de M. Somers);

9. Tot wijziging van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (van de heer Somers)

— Renvoi à la commission de la Réforme des Institutions.

Verwezen naar de commissie voor de Hervorming der Instellingen.

10. Tendait à octroyer aux travailleurs indépendants une pension de retraite et de survie au moins égale au montant annuel du revenu garanti aux personnes âgées (de M. Bock)

10. Houdende toekenning aan de zelfstandigen van een rust- en overlevingspensioen waarvan het bedrag ten minste gelijk is aan het jaarbedrag van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden (van de heer Bock);

— Renvoi à la commission de l'Agriculture et des Classes moyennes.

Verwezen naar de commissie voor de Landbouw en de Middenstand.

11. Modifiant l'article 162 du Code des impôts sur les revenus (de M. Cardoen et consorts);

11. Tot wijziging van artikel 162 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (van de heer Cardoen c.s.);

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

12. Modifiant l'article 101 de la loi communale (de MM. Cardoen et J. Van Eetvelt);

11. Tot wijziging van artikel 101 van de gemeentewet (van de heren Cardoen en J. Van Eetvelt);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

13. Relative au paiement des créances alimentaires (de MM. Lallemand et Eicher);

13. Betreffende de betaling van onderhoudsvorderingen (van de heren Lallemand en Eicher);

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

14. Sur la consultation populaire des habitants des communes (de MM. Lallemand et Spitaels);

14. Betreffende de raadpleging van de gemeentebewoners (van de heren Lallemand en Spitaels);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

15. Proposition spéciale relative à la Région bruxelloise (de M. Lallemand);

15. Voorstel van bijzondere wet betreffende het Brusselse Gewest (van de heer Lallemand);

— Renvoi à la commission de la Réforme des Institutions.

Verwezen naar de commissie voor de Hervorming der Instellingen.

16. Relative à l'exercice de certains pouvoirs en cas de tension internationale grave (de M. Close et consorts);

16. Betreffende de uitoefening van bepaalde bevoegdheden in geval van ernstige internationale spanningen (van de heer Close c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

17. Modifiant l'article 78 de la loi du 5 janvier 1976, relative aux propositions budgétaires 1975-1976, qui règle la répartition de la dotation du Fonds des communes entre les régions (de MM. Cardoen et Weckx);

17. Tot wijziging van artikel 78 van de wet van 5 januari 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1975-1976, houdende de verdeling van de dotatie van het Gemeentefonds over de gewesten (van de heren Cardoen en Weckx);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

18. Modifiant les articles 52 et 59 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966 (de M. Pataer et consorts);

18. Tot wijziging van de artikelen 52 en 59 van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 (van de heer Pataer c.s.);

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

19. Modifiant la loi du 11 septembre 1933 sur la protection des titres d'enseignement supérieur (de M. Noerens et consorts);

19. Tot wijziging van de wet van 11 september 1933 op de bescherming der titels van hoger onderwijs (van de heer Noerens c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Enseignement et de la Science.

Verwezen naar de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap.

20. Modifiant l'arrêté royal du 6 mai 1985 déterminant les catégories de travailleurs en faveur desquels le Fonds d'indemnisation des travailleurs licenciés en cas de fermeture d'entreprises intervient dans le paiement de l'indemnité complémentaire due aux travailleurs âgés licenciés (de M. C. De Clercq);

20. Houdende wijziging van het koninklijk besluit van 6 mei 1985 tot aanwijzing van de categorieën van werknemers voor wie het Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers tussenkomt in de betaling van de aanvullende vergoeding

verschuldigd aan ontslagen bejaarde werknemers (van de heer C. De Clercq);

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

21. Instituant un ombud (de M. C. De Clercq);

21. Tot instelling van een ombud (van de heer C. De Clercq);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.